קבלה · ספרי קבלה נוספים

ספר התמונה

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

ספר התמונה

מקור הטקסט: ובלכתך בדרך

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/ספר-התמונה/
הקובץ נוצר ב־16 בנובמבר 2026 מגרסה v38-202611151759 של הספרייה.

תוכן העניינים

תמונה ראשונה - הקדמה 4
תמונה ראשונה 4
תמונה שניה - הקדמה 10
תמונה שניה 13
תמונה שלישית - הקדמה 25
תמונה שלישית 34
סודות שמע ישראל 66

תמונה ראשונה - הקדמה

הקדמה לספר התמונה:
מיוחס לר' נחוניא בן הקנה ור' ישמעאל כהן גדול:
בכל עת יהיו בגדיך לבנים ושמן על ראשך אל יחסר. והם בגדי קודש בגדי כהן לשרת ולהקריב ולהדביק הנפש למקום מחצבתה. הוא מקום השמנה בגדים הלבנים הטהורים הקדושים הוא היכל הפנימי וקודש הקדשים והם ימים העליונים בשער החמישים הנקראים י"ס במחשבה, כי הם כחות עליונות כולם לכח אחד ועצם אחד אצולים ולא ברואים. הם הנקראים צבאות אלהים, ה' צבאות אל רם ונשא, והם תארי כח פעולות. וכל אלו הם באמת כ"ב אותיות התורה העליונה ואותיות העליונות מקדם, ומהם נרשמו ונחקקו בלוחות בכח אלהים דכתיב ה' קנני ראשית דרכו קונה שמים ממעון קדשו, דכתיב קונה שמים וארץ, ארץ מארץ החיים, בהמ"ק מכסא כבודו, ישראל מן הימים בז' דגושה שנאמר עם זו קנית והכל ברישום ע"ד הקשר וזה רישום אותיות. נשלם ההקדמה מספר התמונה:

תמונה ראשונה

אות א:
אות האלף מורה כתר עליון, וציורו מורה ג' מדות חכמה בינה תפארת, כי גם הת"ת עצמו ממדת האלף, ואלף לשון ואאלפך חכמה, והיא נקראת עוזו ותפארתו של הקב"ה ועליה ארז"ל שהקב"ה מניח תפילין ונאמר ושם חביון עוזו ונתנה לישראל ע"י עטרת כשאין עושים רצונו של מקום, ואם עושים רצונו של של מקום ע"י התפארת, וצורה של א ב' יודי"ן ו' ביניהן, ושעת נוגה ממשלתה:
אות ב:
צורתה מורה שני מדות והוא דלת ואו. והיא נתיבות חכמה עלאה ותתאה, והיא בי"ת לתפארת ר"ל בית דינו של הקב"ה בעבור שע"י הוא נפרע מרשעים ומשלם שכר טוב לצדיקים שנאמר בצדק תשפוט עמיתך, ומדתה גבורה ושעת לבנה ממשלתה:
אות ג:
מורה על כח הבינה. ואות גימל מורה כי משלמת נוראות בין דבר לדבר, ושם גימל מלשון הגמל את יצחק בנו, ומלשון ויצץ ציץ ויגמל שקדים. והיא המדה הגוברת על הכל דכתיב וזרועו משלה לו. וציורה שני כחות י"ז המורה על מדותיה הלובשת פאר ועוז, ושעת חמה ממשלתה:

אות ד:
יושבת בשער הוי"ו והוא שער התפלה והיא עשירית בין למעלה בין למטה ואין לה אות שני כי היא לבדה עומדת ומבטת בין ת"ת לחסד ומדתה מחסד, ושמה דלת לשון ודלת ראשך כארגמן, והיא יחידה וגדולה בחסד וברחמים, ובשעת כוכב ממשלתה:
אות ה:
גבורה נמצאת היא בכל צד, אם למעלה אם למטה, והיא מכוונת לשתיהן דכתיב הנה שכרו אתו ופעולתו לפניו כי היא לפנים ולאחריו אם קשה ואם רפה, וציורה כולל ב' מדות הרפה והקשה, והן מהשלישית העליונה ושלשתן אחד רמוז לשם המיוחד אשר מהם, וציורו מוכיח כאמרו היד ה' תקצר, וגם יד ה' היתה בם, ולבנה ממשלתה:
אות ו:
הו' עצמו תפארת והיא עמוד לעולמה שנאמר הנה מקום אתי, ו' מלשון ווי העמודים שהם חצי שם ואין לה ציור כ"א העמוד לבד, ומשגיח מעלה ומטה ופניו מכנגד הה' בעבור שאין צורך ה' לו' כי הה' צורך שנאמר ויגבה ה' צבאות במשפט וממשלתה לבנה:
אות ז:
היא רומזת למדה הנוצחת שנאמר והיה כאשר ירים משה ידו מלשון כלי זיין כי היא כלי מזויין ומזומן לנצוח, והנה הרמת ידי משה בציור הז' וציור מדתו וארז"ל מכאן לנשיאת כפים בתורה, וחותמו אמת והוא ישיש כגבור לרוץ אורח כי ממשלתה בשעת חמה:
אות ח:
היא מדת ההוד, והיא היא הוד לכל המדות כי היא שמינית וציורה עשר, והיא שלישית למדה ראשונה ואחרונה כאמור תומיך ואוריך לאיש חסידך, ונשפעת מן הרמה הגבוה (נ"א הגוברת) אבל עצמה מורה בשמינית הכוללת ג' מדות, והיא כנגד ח' לבושי הכהונה, ושמה חי"ת מלשון וחתו גבוריך תימן, וציורה מורה בשני מדות חסד ורחמים ומורה כי השפע שלה בעשירית כמו שארז"ל בגבורה יורדין גשמים לעולם לפיכך השולחן נתון בצפון, וממשלתה בשעת לבנה:
אות ט:
מדתה יסוד שבת וזו היא המדה הפנימית כי איננה נמצאת והיא בחשבון תשעה ט' או תחת יו"ד ובית מדתה ו' זעירא רומז ליוסף קטן מיעקב וזה שארז"ל שיוסף נברא בדמות דיוקנו של יעקב, והנה מדתו כל ושבת כל הוא לשון חמדה ותכל נפש דוד וגם לשון כליון, ושבת לשון מנוחה, ולשון חורבן ומדבר, והנה הוא מזוקק הכסף הטוב שבעתים כי היא מדה שביעית לבנין ולמנין ר"ל הכסף הטוב לשון חמדה וחנינה ולשון מטונף

וחורבן וכליון עולם. ובציורה יש ז' לרמוז הדבר זה. ולמה פתוחה למעלה כי בו כלה הצדיק והרשע, והיא נוטה לצד צפון שנאמר צדיקים ילכו בם ופושעים יכשלו בם, והיא שבירה כשארז"ל אם יש בכל אלה האומות כח לתקן השבר. ושמה טי"ת לשון במטאטא השמד טאטאתיה. ושעת שבתאי ממשלתה:

אות י:

היא עשירית מדת מלכות קודש מכוון למקום הקודש שכל ואור, והיא רומז לברית קודש וחתם באות ברית קודש צדק יקראהו לרגליו רמז לה' אחרונה צדק ילין בה, והיא ברכה וחיים ומזון לארץ התחתונה כי היא נקודה אמצעית כולה אור השכל בלי שום צורה ודמיון רומז לכתוב ואל מי תדמיון אל ומה דמות תערכו לו, ובה נבראו עליונים ותחתונים ונתקדש והיא מגזירת יודו לה' חסדו ונפלאותיו לבני אדם, ושעת לבנה ממשלתה:

ע"כ י' אותיות רומזין לי' ספירות אוחזין זה בזה וכולם לדבר אחד ולכח אחד:

אות כ:

היא מדת מלכות אבל היא רומזת למשכן של מטה בעבור שהיא בית קיבול לשכינה וזו צורתה כ וכל הקדושות באו לה. ולעולם זו המדה מבקשת לקבל מן הלמ"ד שהיא בינה חסד ורחמים, והיא מלשון כף אחת עשרה זהב כמו כפו של אדם הוא בית קיבול כך היא הכף, ונקראת רחל הקטנה רמז לאור הקטן ולמשכן עם כל הכלים. וממשלתה בשעת לבנה:

אות ל:

הוא לשון המלמד לאדם דעת, וזה האות ל שוה עם האות אלף במדה ובלשון ולא במבטא, כי המבטא משונה כאשר הציור כי האלף מורה בכתר והלמ"ד בבינה, וצורתה גבוה ורמה על כל ומורה כי הת"ת גובר ומתעלה בה כי הם ב' מדות מקבל ומשפיע הנקראין מלך עליון ר"ל שהיא כו בראשה כסדר האלפא ביתא בהפוכא ר"ל אלף למד אל מס כל אחד הוא כ"ו, והוא מורה על היחוד והעד בתוכו כפול ועל זה נאמר גדול אדונינו ורב כח ולתבונתו אין מספר, והאות שבתוכו מורה על השכינה של מטה ' והכל אחד וממשלתה בשעת שבתאי. והם ד' אותיות הקודש ומורין כ"א בשם המיוחד ועדותו כפול בו, הראשון א מורה בקודש הקדשים שהיא בכ"ל מכ"ל, והשני ל מורה בעולם הגלגלים החוזרים בכח וגבורה והוא מרוב אונים ואמיץ כח, והשלישי מ מורה בעולם השפל בית קיבול האחרון וע"ז רומז כפול עדות ור"ל כי לא תבטא מ' בלתי מ' אחרת מ"ם שנאמר לה' הארץ ומלואה תבל ויושבי בה, והרביעית ס מורה מעלה ומטה במקדש ה' ובסיבוב הרים שנאמר ירושלים הרים סביב לה רמז לירושלים של מטה וירושלים של מעלה,

והשם כך הוא סביב לעמו מעלה ומטה דכתיב מעתה ועד עולם כי השכינה מסבבת מעלה ומטה דכתיב אני אהיה לה חומת אש סביב ולכבוד אהיה בתוכה נאום ה':

אות מ:

מורה כי הוא אות מוחזק וכפול בלי שום מום כי היחוד כפול בו כי מ' הא' מורה על שפע ברכה ושלום, והשני מורה על בית קיבול הדין, ושניהם אות א' כי הם לעולם אחד שנברא ברחמים, והיא פתוחה למטה מעט להשגיח אל התהום להכין המים במקומם שלא יצאו לעולם ושלא ימנעו לבוא למעיינות ולא יניחו מלפעול פעולתם פעולת המעיינות. וממשלתה בשעת הצדק:

אות נ:

היא שער החמישים ומדתה האלהים למעלה התפארת הסתלקותה המנצחת על השמינית, והיא המדה הגבוה ונעלמת מעין כל חי כשארז"ל עד ולא עד בכלל, והיא יושבת כגבור במלחמה והוא מלשון נינם יחד שממנה השפע, ומשגחת להרבות צבאות וחיילות ותולדות ומשפחות כאמור פרה ורבה גוי וקהל גוים וגו', וממנה ה' אחרונה לפרות הבשן וכח לאילנות וזרעים וממגד תבואת שמש וממגד גרש ירחים ומראש הררי קרם ומתחת זרועות עולם. וממשלתה בשעת לבנה:

אות ס:

מורה כי העיר ירושלים משענתה עליה והיא מלשון סומך ה' לכל הנופלים והיא אות סתומה מכל צד רומז לעיר שמסובבת בהרים כחומה סביב העיר שלא יכנוס בתוכה ערלה וטומאה שנאמר לא יבוא בך עוד ערל וטמא כי היא כולה קודש לה' וה' סביב לה כחומת אש. שלא יבא בה עוד ערלה וטומאה ומ' הכפול בה מורה בשכינה של מטה וכולם מורים לקשור מקדש במקדש האמת והשלום ובמלכות בית דוד ובשעת נוגה ממשלתה:

אות ע:

הוא לשון וישכון ישראל בטח בדד עין יעקב והוא שישכון חררים במדבר ארץ מלחה ממולח טהור קודש לא תשב, כשארז"ל אין שם לא ישיבה ולא עמידה כי היא עין יעקב שנאמר הנה עין ה' אל יראיו, ואותו עין נקרא יסוד שבת וציורה נ ז, ומדתה עם זיי"ן למדה אחת והיא אל עין המדבר היא קדש מדבר קדש מדבר קדמות. וממשלתה בשעת כוכב:

אות פ:

פ"א והוא מלשון לפאה האחת לפאת צפון, והיא המדה העשירית והעטרת תוך המלכות והוא מצד ארון ברית ה', וציורה מורה במקדש של מעלה ומקדש של מטה זה בתוך זה והוא שארז"ל שהקב"ה משים כלי גדול בתוך כלי קטן. ובשעת צדק ממשלתה:

אות צ:

והוא מלשון מצד ארון ברית ה', וציורה מורה בשני מדות העשירי והשמיני ומדת נצח היא מדתה על השמינית. ובשעת חמה ממשלתה:

אות ק:

הוא לשון ותקופתו על קצותם ותקופת השנה, ומדתה התפארת בכח הנו"ן לשער לה לכן היא פתוחה למטה וארוכה, רומז לשפע היוצא ממנה ויורד למטה. וציורה מורה בינה העליונה המשפעת במלכות. ושעת לבנה ממשלתה:

אות ר:

הוא מלשון עלה רש, והיא צורה אחת לבדה, והיא מדת יסוד מקום מנוחת נפשות הצדיקים והשבים כי היא ירושה שלמעלה ירושת עולם עין קדש, ובשעת שבתאי ממשלתה:

אות ש:

מדתה נצח העליונה ונקראת שמן וסולת מצה למנחה, וציורה ג' מדות העליונות הנשפעים כאחת זכר לאבות, והקשת שלמטה רומז לחותם הברית אשר כרת לארץ לתת לאברהם ליצחק וליעקב אשר למעלה ולא שינה כי אין בו שינוי, והשין מלשון אני ה' לא שניתי. וממשלתה בשעת כוכב:

אות ת:

והוא מלשון תתאו לכם הר ההר ומלשון והתוית תיו על מצחות הנאמר ביחזקאל וארז"ל כי מיד שנשתלחו לירושלים ששה מלאכי חבלה נגד רגל התי"ו כי הוא הפוך והנה התי"ו הוא גבול קודש ומקודש במדת הדין כמו שנאמר והגבלת את העם מיד אמר השמרו בנפשותיכם כי היא מדה קדושה ומגבלת כל האותיות. ובשעת שבתאי ממשלתה. סליק:

ואלו הן הכ"ב אותיות שנכתבה התורה עמהם:

א כתר עליון נוגה:

ב חכמה לבנה:

ג בינה חמה:

ד חסד כוכב:

ה גבורה לבנה:

ו ת"ת לבנה:

ז נצח חמה:
ח הוד לבנה:
ט יסוד שבתאי:
י עטרת לבנה:
כ עטרת לבנה:
ל בינה שבתאי:
מ חסד צדק:
נ בינה לבנה:
ס עטרת נוגה:
ע יסוד כוכב:
פ עטרת צדק:
צ נצח חמה:
ק בינה לבנה:
ר יסוד שבתאי:
ש בינה כוכב:
ת גבורה שבתאי:

והנה הם מפורשות בסוד גדול ונסתר מאוד והיא תמונה האמיתית בלי שום ספק שנאמר ותמונת ה' יביט והוא סוד שמותיו של הקב"ה וכח פעולותיו שלא ניתנו לבאר כי אם מקצתן והם סוד הספירות והמדות וסוד המלאך וסוד אלוה וסוד המלאך הכתוב בתורה התמימה וסוד הספירות שהם כדמות וציור אדם:

ולזה ישמור האדם מאוד את נפשו לבוא אל הדרך הזה בלא קבלות אחרות והמה חזקות מאד וביארו את התורה המפורשת על קו היושר ודעתו חזק בהם מאד בקבלה מקובלת, ושמא האדם ישים דעות מפוזרות בלא קישור בספירות או במדות או במוצאם או במובאם או בקשרם ובחבורן בלי פירוד או בצורתם שהוא ציור אדם. ובכל זה יהא דעתו צלול בהן ומובן להבין בכל דבר ודבר בעיון דק מאוד ודעת חזק לרב מאוד לבוא אל הקודש פנימה, ויבין דבר מתוך דבר בריאת עליונים ותחתונים על ידי הכ"ב אותיות כי הן כחות עליונים הנקראים אלקים חיים ולהבין מדות אלוה:

וסתום וחתום הדברים והוא שנאמר רכב אלקים רבותים אלפי שנאן ה' בם סיני בקודש והוא כלל העשר ספירות, והסוד תבין אם אתה משכיל כי הזכיר תחלה רכב אלקים רבותים ואח"כ הזכיר ה' כי הוא כולל כי הולך הכל אל מקום אחד ובין וסתום וחתום הדברים כי אין הפרש בין ה' לאלקים לבד כמו שאמרתי למעלה והיא מדת אלוה ותבין

וסתום, ואומר לך למה נקרא מלאך על שם שליחותו וכבר ידעת כי מדת מלאך ופעולתו היא הספירה ההיא והנה מצאנו כי היא הספירה, ותבין כל מה שכתוב בתורה מלאך מן הסוד שכתוב למעלה אלקים ה' כי הכל דבר אחד והכל הולך אל מקום אחד והתורה מוכיח אם תבין ותסתיר הדבר וטוב לך כמו במלאך העקידה, ותבין בונתתי מטר ארצכם ונתתי עשב בשדך ועבר ה' לנגוף, ולא יתן, וגם אנכי האל בית אל עליהם, ועל כיוצא בהן נאמר ונקרא אלקים חיים והם מלאכי אלקים ובני האלקים ומלאכי אלקים וסוד אלוה אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב כי הכל דבד אחד שנאמר האל הגדול הגבור והנורא הוא שנקרא ה' אחד, ותבין מה שנאמר ה' צבאות אלקים צבאות וכדומה לו וזהו סוד עמוק ונורא מאוד והעשר ספירות שהם בצורת אדם ואז תבין היטב בכל דבר:

ועוד ארמוז לך ואתה סתום הדברים וישלח מלאך כמו וישלח ידו ויקחה, וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת, והרבה כאלה והמבין כאן יבין כל סוד עליון ושפל, ויבין מהו אל אלוה אלהים ומדת מלאך ומלת האבות וסוד עשר ספירות וע"ז נאמר תמים תהיה עם ה' אלהיך וכ"ז הוא סוד הספירות שהם בצורת אדם כי כאשר האדם שולח ידו או אחד משאר איבריו מיד נעשה רצונו בלי שיצטרך לצוות אותם כי המה יודעין דעת האדם ותן דעתך והבן ואל תטעה:

והנה הכל דבר אחד והנה הקב"ה שולח אחד מעבדיו משרתיו עושי רצונו כי אין שינוי ולא תמורה ותבין היטב. ועוד תבין משמות המלאכים ששמם כשם רבם כמו אכתריא"ל גליצו"ר אכתריא"ל י"ה ה' צבאות וכיוצא באלה, ושמות מלאכים אחרים כשמות אברים של אדם כמו מיכא"ל גבריא"ל וכיוצא בהן וכל אלו נקראים מלאכי אלקים חיים, וכ"ב אותיות הם כחות של מעלה לאלפים ולרבבות, ובין תבין הכל היטב ודעתך חזק מאוד וסתום וחתום הדברים כי כבוד אלקים הסתר דבר וכבוד מלכים חקור דבר:

סליק ספר תמונה ראשונה:

תמונה שניה - הקדמה

הקדמה לספר התמונה השנית:

רגלי עמדה במישור וכו'. נר לרגלי דבריך ואור לנתיבתי נר אלהים נשמת אדם חופש כל חדרי בטן. כי נר מצוה ותורה אור, כי נשמתו של אדם נר עולמי כענין דמות דיוקנו של יעקב חקוקה כי זה נר בעולמו וזה נר בעולמו ובו רואה האדם ומביט עד סוף כל ומחזה שדי יחזה כענין אני בצדק אחזה פניך אשבעה בהקיץ תמונתיך ר"ל כי במדת צדק יחזה אור פנים אור האמונה המאירים שהיא אור האמונה אור התמונה וממנה יביט

אור התמונה וסודה אשר היא למעלה מן בגדי כהונה בגדי הקודש והוא היכל הפנימי וקודש פנימי אשר ממנה ג' שבתות ה' יובל ושמיטה ויום הנו"ן שהוא הבינה וז' שבתות תמימות הרי עשר וא' כנגד אין סוף הרי עשר וכ"ב אותיות, וכולם אצולים מן המנורה הטהורה מקשה אחת והיא התמונה אשר בה הביט משה רע"ה ונתקשה בצורתה כי לא ידע כפתוריה ופרחיה ממנה היו אשר בין הכל מ"ט כענין אז תבין יראת ד' ודעת קדושים תמצא:

ואלו הם מ"ט כחות אשר מהם נאצל כל האצילות והם כ"ב אותיות התורה העליונה האור הראשון מימי קדם האור הגנוז למעלה בכסא עליון כענין קדם מפעליו מאז, ומהם כל כח נורא ונעלם והם הנקראים אלהים חיים ועשר ספירות נוראות, וגם מדת האבות וחיות ושרפים ואופנים וכתות המלאכים והם רבבות אלפי ישראל ה' בם סיני בקודש כענין לשכני בתוכם ושכנתי בתוך בני ישראל כאשר היתה כי הוא דבר יקר כי יקר הוא בתוך הגוף והגוף יקר מחמתו כענין מלא כל הארץ כבודו:

והנה הם כ"ב כוחות נוראות עליונות כתובות באצבע אלהים היקר מה' אצבעות העליונות, ועשר אצבעות נגד יו"ד אלהים הכתובין חמשה מצד זה וחמשה מצד זה מחציתה בבוקר ומחציתה בערב כענין את הכבש אחד תעשה בבוקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כי הלוחות מעשה אלהים והמכתב מכתב אלהים חיים כי שם האותיות על שם המדות וצורות האותיות מצורות האותיות העליונות מימי קדם כל אחת שמה מתוך כוחה ובעת שבירת הלוחות פרחו האותיות למעלה כי רצה הקב"ה להרוס הבנין ולהשים כח האותיות למעלה במקומן ואחז משה בכח אות ציורו כענין והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל, כי האבות צורותיהן בלא חיבור וכשישראל חוטאין לה' עומדות הג' צורות בקומה זקופה והקב"ה מביט בהן ואומר וזכרתי את בריתי יעקב וכו' ואף את בריתי אברהם אזכור והארץ אזכור כי ביעקב בו עיקר הזכירה וע"כ התחיל בו וכשישראל הם חוטאין לה' מתפרדות ומתפרקות הצורות והולכים למקומן רמז כי נסתלקה מהם השכינה, ומשה בכלל האבות ומדת יצחק משונה כי זה סוד עמוק לא חיבור בה ולא פירוד כי היא אמצעית לכל הכוחות זה בתוך זה או זה למעלה מזה או זה למטה מזה והכל ממחצב אחד והיא השורפת הבשמים הטובים אשר בקטורת והעולה כליל וריח בשמיהם עד האלקים יבוא דבר שניהם:

ואחז משה בכח מדתו בגבורה עד שבאו האותיות ונתחבר צורה בחברתה ונחקקו בלוחות שניות באצבע האלהים עליון אלהים חיים והכל ברישומים וברמזים עליונים פנימיים דקים והיא התמונה הנוראה והנעלמה מאוד, ואשרי האיש ירא את ה' ואם

יעמיק אדם בעצמו וישים דעתו בחכמה ובבינה ובדעה צלולה ובמחשבה דקה להבין ולהכיר בתוך התמונה הטהורה והנוראה להמציא לו תמונה כי תחלת הבניין היא האמונה וסופו היא התמונה, כלומר מאלף אמונה עד ת"ו תמונה כענין בכל ביתי נאמן הוא ותמונת ה' יביט והיא הנקראת ים כי היא הים הגדול ועמוק עד אין סוף ונקראת נפש חיה היא שמו אלהים חיים והנה מלאכי אלהים עולים ויורדים בו ומקבלין כל אחד וא' שליחותו, והצדיק הבין זה בחלומו וידע כי יש תמונה עליונה וכנגדה למטה ויש שלוחים עולין ממקומם לתמונה העליונה ועל הסולם יורדים למטה לתחתונה כי אין השכינה יורדת למטה מעשרה:

והנה ה' נצב עליו כענין שנאמר ויקרא לו אל אלהי ישראל כי אז נחשב שלם כשהצורות זיי"ן עמו אז נאמר והיה ה' לי לאלהים קדושים ונוראים וזהו ענין התמיד כי לא לקח דרך מעשה בראשית להקדים הלילה כי המאור הגדול לממשלת היום תחלת הבוקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים ויתקרב הערב ליום כענין ויהי ערב ויהי בוקר והיה המשכן אחד ושמו אחד. כי האדם עולם הקטן כי כל אחד מהשבע כענין ואת שבתותי תשמרו וכל ישראל חשובין כאחד כאיש אחד וצורה אחת לכולם וזאת התפלה להם לאמר יהי ה' אלהינו עמנו וכו' למען דעת כל עמי הארץ כי ה' הוא האלהים אין עוד. ולזה ישמור האדם את דרכו ונתיבותיו לבוא אל הדרך הזה להבריח ממנו כל המחשבות זרות וישארו מחשבותיו טהורות שמח וטוב לב להבין נוראים גדולים ודברים עמוקים ותמונת ה' יביט כענין והיה כנגן המנגן וכו', ומתוך כך יהיו פניו מאירים ויחזה פנים המאירים כאמור אשבעה בהקיץ תמונתיך שהוא בהקיץ. ומה שתשיג תשיג ותבין ומה שלא תשיג הרחק ממנו כי הנגלות לנו והנסתרות לה'. ואפרש לך התמונה הזאת בפחד ובמורא כאשר קבלתי מפי המקובל מהמקובלים הראשונים אשר הביטו והיו וגנזו אותה (נ"א וגנזי אורה) מחכמי ישראל ומתינוקת של בית רבן הדורשים בתורה במ"ט פנים:

והן היו משתמשין בה כאשר קבלו מהמקובלים את כל הכחות לחברם בצורה ולצייר כל אות בכחה. ומתוכה יוצאת קול ומכרזת הלכה כפלוני כי היא מורה קול דממה דקה והיא המדריגה הקטנה שבנבואה היוצא מתוך התמונה ובזה הציצו המשיגים אשר הלכו בדרך הישרה ונדבק יקר אל יקר ואשר לא השיג כל הצורך יצא לשלום ולשמור מעוות לא יוכל לתקן, והיו רואין את לבוש הבדים ומביטים באכתריא"ל י"ה ה' צבאות שמו המחשבה ומסתכלין ביופיו ובצורתו הראוי לו בפנים המאירים ובעשר כתות האופנים וחיות האומרין שירה לפניו וכל כוכב וגלגל ומלאך משתחוה למול אורו והוא יושב על כסא בראש למעלה התמונה לראות היש משכיל את אלהים, ואשרי אדם הדורש ומשכיל

בזה הדבר לשמור את נפשו ממים צוריים כענין בזאת יבא אהרן אל הקודש ולא ימות כי אם בזאת יתהלל המתהלל השכל וידוע אותי והחי יתן אל לבו:
נשלם הקדמה בעזרת שוכן רומה:

תמונה שניה

ספר התמונה השניה:
אות א:
אלף מורה כתר כי בו אהי"ה המהווה כל, והוא עליון על כל כי בו צדק עליון ותחתון ושם הצורה אכתריא"ל י"ה ה' צבאות, וציורו כולל שנים כרובים זהב והקול בתווך כענין ו' קולות מקול אחד והם לא שמעו כי אם קול אחד כמו דכתיב ותמונה אינכם רואים זולתי קול, ומה הקול כענין והאלהים יעננו בקול באותו הקול דכתיב קול ה' בכח כי הקול א' שמו צדיק, והנה עזרא הסופר שהיה כותב כל האותיות בקולמוס אחד כי לא היה חושש כל כך בצורות כי היה מקובל בהם וחיכם בשניהם, והוא לבוש עליון אלף אות התפלין שהקב"ה מניח, ושם נחבא העוז בתוך התפילין ונתעלם בתוך אור הדל"ת כאמור ונוגה כאור תהיה ושם חביון עוזו ושם אור הלבנה כאור החמה וזהו האור הגנוז ביום ראשון דכתיב ויהי אור, והוא כובע ישועה בראש הצדיקים לעתיד לבא. וממשלת נוגה ממנה:
אות ב:
בית נתיבות החכמה והיא החיה של ארבעה פנים ושש כנפים ושני הכוחות האלו אשר הכנפים למטה מן הפנים כי פני האדם פניהן והמה ד' פעמים ד' מרובעות לכל צד והד' אשר לצד הימין שבהן רומז האות דל"ת כי הג' רומזת במקומה כי אין הפנים והכנפים יחד והרביעי היא העשירי הכלולה בכלל ושלשה פנים עיקרה בעבור כי שלשתם קדש ראשית חכמה ראשית עריסותיכם ראשית תבואתה, והיא החיה ההולכת בין האופנים ובה עדות היחוד כענין שאמרו בעי"ן גדולה ודל"ת גדולה של פסוק שמ"ע, והציור מורה ב' כי הרחמים בה ברפיון תחת החסד כי בחסד יכופר עון והוא צדק אשר היא בי"ת לת"ת והיא בית אל. וכח גלגל הלבנה ממשלתה:
אות ג:
היא שער החמשים הקודם לבשל פירותיה כשמה, והיא קודש עליון המקודש בגבורה העצומה המקדשת את כל, וממנה זאת אות הברית לפרות מלשון פרות הבשן ר"ת של בשן השי"ן עולה בחשבון שלש מאות קח העשירית והם שלשים והבי"ת שנים הרי ל"ב

נתיבות החכמה, והנון בבינה והוא לגמול חסד כשמה, ונותן עוז ותעצומות לעם. וכח גלגל החמה ומהלכיו ממנה:

וזה ציור הברית:

שדי ש ברית ד אות י קדש:

דשי ד אות ש ברית י קדש:

ידש י זאת ד אות ש ברית:

הוא החסד ושמה אות מהשלושה כי היה אהרן הכהן הגדול מברך את העם ביד ימין כענין היד ה' תקצר ואיננו יד כי היחוד הגמור רומז בה כאשר ידע איש החסד שכתוב ויקרא בשם ה' וגם איש בצידו קרא בשם, ואות זה רמוז ביד והוא הימין ולא השמאל ולא האמצעי ולזה רומז ושאל לו במשפט האורים, והכח הזה נעלה מאוד גדולתו כי הוא נקרא אות לבוש הבדים, וממנה כח כוכב הרצון והאהבה ושלום וריעות ושם כח המדה מיכאל כלומר מי בשבעה המדות כמדה זו כי היא כלולה ורובה במקומה שכתוב ורב חסד ויחסה משה לישורון אין כאל, וסוד הדבר כי היא לובשת לבוש שמיני לבוא אל שבת שביעי לעבוד כי כהן גדול בימין והסגן בשמאל לעורר אהבה ושלום וריעות. וממנו כח גלגל הכוכב:

אות ה:

זאת האות היא רמוזה לה"א של גבורה ולה"א של מלכות לכן הביא פסוק זה לומר הנה שכרו אתו ופעולתו לפניו כי הוא מביא כל הפעולות לפני כח הד' שהיא רצון ואהבה בחסד כי היד ה' אשר לא תקצר אמצעי לקשר הימין עם השמאל כדי שתעלה לרצון לברית מן הגבורה ואותו ה' שם אהרן בקטורת וזה זכר לברית עליון היד הימין כענין ישימו קטורה באפך כי בחסד ואמת יכופר עון ואותו השם (נ"א הס"ם) הוא גנוז למלאך המות והוא הודיע למשה בעת צורך כשהקטורת עולה בימין כאשר ירים משה ידו ויזכור להם את בריתו והציור בב' סמים ושניהם ממחצב אחת הדומה להם (נ"א ה"ה ד"י וכן משמע מן הפירוש) הרמוז לידמשה. ומכחה כח הלבנה ומיעוט אורה הנשאר במיעוטה להגוף והגנוז לצורך הנשמה כי בה רמוז האור הראשון והאחרון, ושם המדה גבריא"ל המורה על המחצב. ומכח מדה זו אור הלבנה:

אות ו:

וי"ו היא כימי קדם ימי עולם הימים הראשונים, והוא חותם יעקב בצורתו אשר מהם חמה ולבנה לחדשי השנה ולשבתותיה עד השבת הגדול ראש חדש לחדשים כענין החדש הזה לכם זה אלי ואנוהו, וארז"ל המברך ברכת הקידוש לבנה כאלו מקבל פני

שכינה בעבוד חידוש העתיד הבא אור הגנוז ליום השבת והוא העומד מן העולם ועד העולם כענין הנה מקום אתי כי כבודו בעצמו מקום לעולמו, וממנו ימים לכל הימים כענין ימים על ימי מלך תוסיף, והוא המאור הגדול וממנו אור הלבנה. וסביב זה האות ז' כתות של מלאכים לא מיכאל ולא גבריאל כי אם מחנה חיות טהורות לאלפים ולרבבות כי ו' פעמים ו' הוא חצי השם כי ו"פ ו' עולה שלשים וששה, והוא חצי השם של ע"ב שכנגדו משפחות בעולם עובדים דבר ומשתתפין השם עם אותו דבר העבודה, ונגדם שרים סביב המדה וחצי השם עובדים דבר עבודה בלי שיתוף, ואותן השרים הן סביב גלגל חמה כי אור החמה מאור המדה וע"ז נאמר כי רגע באפו כי בכל רגע שחמה זורחת השם כועס ולעתיד בושה החמה ועובדיה כי מלך ה' בשם ע"ב והוא אור לכל כוכבי אור, ומשם באות הנשמות לעולם ובסוף הם צרורות בציור החיים, וממנה כח אור החמה והיא מרפאה, והיא עושר וחיים חן וכבוד והיא ריפא אברהם בעבור בריתי:

אות ז:

וציורה מטה אלהים בידו, כי כמשען היה בראש המטה בציור יד וע"ז וירם ידו במטהו ולא אמר מטה אלהים, וכאשר ידע ציור המטה לא ביקש במטה כענין כאשר ירים משה ידו כי ממלא מקומו כענין וזה לך האות כמו על המשקוף והיו לאות על ידך ועל הבתים כי בחוזק יד הוציא, ונשיאת כפים למד אהרן מן החזן המברך את הכלה כי ידו נגד ידו. ושם המדה כח כענין קול ה' בכח והאלהים יעננו בקול, ועל עמוד אחד העולם עומד ושמו צדיק יסוד עולם כי אות הוא בינו ובין הברית כשבת, ואמרו גדולה מילה שמגעת עד כסא הכבוד הנקרא שמים שנאמר השמים כסאי כי יש כסא וכסא לכסא כענין השמים ושמי השמים לא יכלכלוך, וכעצם השמים לטוהר ועטרת זהב בראשה וסביבה רבבה של מלאכים גבורי כח לשמוע בקול דברו. וכח גלגל חמה ומהלכיה ונתיבותיה ממנה כענין קול רעמך בגלגל וזהו היא ההברה של גלגל חמה:

אות ח:

היא כח שמיני והצורה עשר בכלל ח' והיא עשירי (נ"א והיא שלישי) מעלה ומטה כי הוא אשר לקחו לבוש הבדים (נ"א לחלק) ע"כ ושאל לו במשפט האורים ותומים כי המשפט לאלהים הוא ה' הוא האלהים כענין ויהי חתת אלהים, ושני כוחות הצורה העומדין בין מזרח ודרום ורגליו רגל ישרה ואמרו מאיר דרום זורח מזרח מאיר לבנה זורח חמה ובאו זה כנגד זה ועמדו על הר הזיתים כענין ועמדו רגליו ביום ההוא על הר הזיתים יחד למשפט ואז ושאל לו במשפט וכן ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה

ושניהם מחצב אחד, והציור הוא חתת אלהים צבאות על האדם ואז השמש לא יאיר לך והיה ה' לך לאור הגנוז. וכח מדת לבנה ממנה:

אות ט:

יסוד והציור מורה בשבת אחרון לשבת ולנוח כל בריה ויהיו שבתות לשבת אחת לפני בא יום ה' הגדול והנורא, כי אור ציורה אינה נמצא בשבתות ואחריו לא יהיה כן כי בסוף ישיג הכל לשבת העליון להיות הציור מדובק והמחצב אחד, כי שני ימים יהיה שינה ותרדמה וביום השלישי יקימנו כענין שנאמר בשלשה בני אדם שישנו ושנים מהם נרדמו בשינה (נ"א בעבור שחסרו בגופם אחד לז' לשלימות נפשם כי העמיקו) והעמיקו בשנתם עד שבאו בצורת הזיי"ן ולא קבלום עברו בצורת הוא"ו ולא עמדו עד שירדו לצורת הטי"ת ועמדו יחדיו שנאמר יחדיו למשפט נקרבה ונמצאו שלימים בדין אמת והשלישי בא עד שער השמים בצדק, ואלו השלשה שינות רומזת לשלשה פעמים של תחית המתים אחד בזמן מתן תורה ואחד שהזכיר הנביא ואחד לעתיד (נ"א אחד של מתן תורה ושנים לעתיד) כי ביום השלישי נאמר יקימנו ונחיה לפניו, והוא השלימות האחרון בדין שבאות ט', וזאת המדה כחה מצרפת הנפש ומשימה באוצר החיים הנצחיים אשר בו הצורה והנפש יושבים במקום הנצחי כי ישרים דרכי ה' ביושר הנצחי צדיקים ילכו בם כענין שדרשו רז"ל והתהלכתי בתוככם שעתיד הקב"ה לטייל עם הצדיקים בג"ע ופושעים יכשלו בם ויחזרו כענין דור הולך ודור בא כי אתה נותן יד לפושעים וישובו אל ה'. וצורת האות בית קיבול הברית לצדיקים וכורת ברית לצדיק ולרשע כי לא יחפוץ במות הרשע כי אם בשובו בגלגול עד ועושה חסד לנצח, וזה הכח מזקקת הכסף שבעתים. וגלגל שבתאי מכח מדה זו ומהלכיו ונתיבותיו ומובאיו:

אות י:

וממגד גרש ירחים כי היא עשירית ועליה נאמר והעשירי יהיה קודש לה' הגדול כי ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד בלי שום כינוי ושיתוף, ושמה זאת והיא סימן הברית ועטרת של זהב בראש המלכים וציץ נזר הקדש על המצנפת כצניף הטהור על ראשו והצניף אחד מתכשיטי הכלה כענין באי כלה לקראת חתן והיא נקודה אמצעי של בית ה' דבוקה בציון הקדש קדוש ישראל ועיני השכל ואור הגנוז ונעלם בו התמונה ודמיון כענין ואל מי תדמיוני ואשוה יאמר קדוש. ומדתה באור הלבנה:

אלו הן עשר כוחות נוראות עליונות כולם לכח אחד ומהם השפע לכל שאר כוחות של מעלה וכולם הם צורות ומהם כח לספירות והמדות ולמלאכים קדושים נוראים משרתים עליונים צבאות אלהים חיים אל חי רם ונשא שוכן עד מרום וקדוש, כן גבהו דרכי

מדרכיכם כי גבוה מעל גבוה בסוד יו"ד גלגלים וי"ב אחרים הם כוחות נוראות מזהירות ומאירות כל העליונים והם אור לכוכבים ולשרפי מעלה כי צורתם כצורת העליונים שבעה מלבד שלשה שאין כמותן וגם נותנים צורה לאחרים גם הם מן עליונים נלקחים ונשתנים בעבור פעולתם כי ירדו לקשור עליונים ותחתונים להיות אהל אחד ע"כ נשתנו בצורתם כי הא' יו"ד קטן והב' חי"ת קטן והג' עיר הקודש. ונותנין צורה עם חיבור עליון לדעת כי האהל אחד וחיבור אחד בלי פירוד, והנה כל מין מרבה את מינו כי הרב מרבה והסגן בכחו השלישי במינו וכולם בחיבור אחד לבד הקוף שאין לה מן עליונים חיבור. והי"ב כוחות יש להם כוחות לאלפים ולרבבות והם כ"ב כחות נוראות עליונות חיות טהורות והקדוש בתוכן כענין ה' בם סיני בקודש וירד בתוכן בשלש כחות במספר כ"ה הרי כשהכסא שלם השם שלם:

אות כ:

כח הצורה ראשית לו וזה השער לה' מקבלת מכל, ועליה נאמר קול רגלי המבשר ואומר לציון לחבר את האהל כי זאת הכח עשה בהם שפטים אני ה', כי אני רומז למדה אשר לפניו בענין ופסח ה' ממדה למדה כף אחת היא לאמה וכלי שלם. וכח מדת הלבנה ומהלכה ודרכה וחדושה ממנה:

אות ל:

למ"ד ואלף צורתן משונה ומדתן שוה, פעולתן משונה וכחותם שוה, דרכם משונה ומעלתן שוה, (נ"א ודורך על במתי) שמותן משונה ולשונם שוה, מקומם משונה ומעמדם שוה. ויש אומרים כי יש כסא לכסא ומשבחין בשנוי ומייחדין בשוה (נ"א ושתי אותיות זו למעלה מזו ומקבלין זה מזה זה מאל"ף וזה מכ"ף ומייחדין בשוה) והצורה היא כח עליון ושם כינוי הכח אדירירון ה' צבאות יושב הכרובים, כענין וירכב על כרוב והוא מיכאל כח רב חסד הכח המקבל מן אדירירון הלבוש עליון ועליו נאמר גדול אדונינו ורב כח, כי צורת אדירירון קשורה כשלהבת בגחלת והוא מיכאל עם אדירירון (נ"א מיכאל עם אכתריאל) כענין ואתם הדבקים בה' הבו לה' כבוד ועוז הבו לה' כבוד שמו, ואין לך אות שאין לה כח ושם בכחו ולו מלאך ברצונו וכשהוא דבוק ולתבונתו אין מספר, ואור שבתאי מכח הצורה כי מדי חדש בחדשו ומידי שבת בשבתו כי זה כח האדירירון הגבור ומצידו כל שרף בכחו:

אבל האכתריאל הגדול הגבור אשר כל עוף וחיה מצידו והצורה דומה לעליון כי שמו כשם רבו והראשון אלף נותן בו צורה למחנותיה ואף הג' הבאים אחריה ונתדבקו

השלשה בשלשה ולא כל הצורך הבאים אחריה בים כענין ויחזו והמבין יבין כי נתחייבו כליה והשלשה נותנין ציור עד סוף התמונה (העשירית):
ושם הראשון אכתריאל י"ה יהו"ה צבאות עד סוף כ"ף (נ"א כי שמו כשם רבו) כי עד שם חצי דרך הכחות ומשם והלאה מתחיל השם האדירירון ה' צבאות שמו, והם השלשה נתנו ציור ושם לחבר צורתן איש על מחנהו לצבאותם ולכחות מתנשאים לרב כח גבורתם ולזה לא השיגו המביטים ואת פועל ה' לא יביטו, והאחד ראה את אכתריא"ל י"ה ה' צבאות יושב על הכסא והביט בכבוד בכתר היקר אשר בקרבו כי היקר הביט יקר ונכבד ונדבק זה בזה והנה אכתריא"ל בו ג' כוחות המעידין בו:
והשני הוא אדירירו"ן הרוכב על הגלגלים ומניעם בכחו הגדול כי גדול אדונינו ורב כח בענין והעשירי יהיה קודש לה' הגדול, וזה הכח המתעלה בגבורה רמה ע"כ בא השני בגבורה רמה וזכה ודקה ונכנס לשלום ומכאן והלאה צר לו הדרך ושב ויצא לשלום, (נ"א עד כאן בא בדרך ישרה ודקה ונפנה ויצא לשלום מכאן והלאה הדרך דק ולא עבה ויצא לשלום):
והשלישי מ מורה על המביט לארץ ומלואה כי ממנה מלא כל הארץ כבודו כי השבת המאיר בתוכה וכל אשר בה, והאות סתום בתוכה להשגיח למקום סתום תחת לארץ כענין בשמים ממעל ועל הארץ מתחת, ועד כאן בא השלישי ומצא האות סתום מכל צדדיו ושניהם רמוזים בפסוק, כי לא ידע מוצאו ונפגע בתוכם:
והרביעי סמ"ך אות סתום וחתום מכל צדדיו העומד לנס עמים גם האות גם הכח כענין עמו אנכי בצרה אנכי ארד עמך מצרימה וארז"ל כ"מ שגלו שכינה עמהן דכתיב בכל צרתם לו צר. וצורת האות כמו עיר הקודש חומת אש סביב לה נאום ה' כי מטתו שלשלמה ששים גבורים סביב לה מגבורי ישראל והם אברהם ויצחק כלול זה בזה ויעקב השלם בא מהם והם המשמרות ושלמה עמהם ושואג עליהם כארי והם שומרים על השערים שלא יבוא עוד ערל וטמא בעיר שחוברה לה יחדיו כ"ף וא"ו ששם עלו שבטים ויהיו לנס, ובזה השער בא הרביעי וסבבו והקיפו ולא נפתח לו פתח לצאת כי באו מים עד נפש ולא ידע כי בנפשו הוא ובא בסוף האות הסתום והגנוז ומצא מים ולא ידע בצורתן אם מעליונים אם מתחתונים (נ"א ולא ידע אם הם צוריים) והם סגורים באות הסתום והסגור וחשב שהוא המ"ם הסגור ר"ל מ"ם סתומה וארז"ל תיפח רוחן של מחשבי קיצין והם המים אשר באו עד נפש ויהי מבדיל בין מים למים כשתגיעו לאבני שיש ודובר שקרים לא יכון לנגד עיני כי אין תקוה ואין צורך מ"ם סתומה אלא סמ"ך סתומה (נ"א כי אין צורך מ"ם סתומה עם סמ"ך סתומה וסר מן הדרך, וכבר ארז"ל

כי ראה מטטרו"ן יושב על כסא ודן את העולם וכותב זכיותיהן של ישראל שעה אחת ביום וחשב וקיצץ בנטיעות ויצא בת קול ממ"ם פתוחה כלומר מיסוד עולם אשר בסמ"ך הסתומה ואמר שובו בנים שובבים) יצא בת קול מתוך הפתוחה אשר במקום הסמ"ך שובו בנים מהגלות אשר מלת אנכי רומז ע"ז כי פורץ גדר שנאמר ודור רביעי כלומר מלכות ואף על רבעים שובו בנים שובבים חוץ מאחר כלומר כי ארבעה גולים הם שכינה ונפש וארץ ישראל וישראל:

ואלו הם חמש כחות נעלמות ך מ ן ף ץ והמה תעלומות מכל וכל והם נקראים ים המלח וכל אחד על (שני) מעלת נעלמות מכל ולהם ים המלח העליון ונותנים טעם בברית מלח כל אחד לציור בשמו כדי שיהא המאכלות הבאות לפני המלך כטעם המלח העליון כענין שאמרו כי הטעם בשמה והם טובים למלך ונח בטעמם כענין על כל קרבנך תקריב מלח כי ראש כל קרבן כליל לריח ניחוח והמלח שהוא ברית עולה כליל ע"כ הכח שהיא בשם הכף ראשון כ"ף שכינה שלמטה כי היא בית קיבול לכ"ף שלמעלה המשפיעה ע"כ היא פעם רפה ופעם דגושה בעבור שם הכח הנקרא צדק והעליונה רפה תמיד:

הכח השני נותן מלח בשם ציור שלו בעבור הזרעים והצמחים אשר בעולם השפל אורות וטובות אשר בצדק וטעם טוב להיות דבר בעתו מה טוב גם לימים ולרגעים וזמנים וספורים להיות מלח ברית וקיום להם שנאמר עוד כל ימי הארץ:

הכח הג' עליון ורם על כל נותן מלח בצורה כשמה כי שמה יובל העליון הקרן הארוך בכח החי"ת כי ממנו אלהים קדושים ונוראים ורוצים מלח מן הקרן הארוך בברית עליון כענין וה' אלהים בשופר יתקע כי ה' האלהים ובא המלח עד השופר לתקן התקיעות על סדר המדות כטעם מלח וברית עליון כענין וה' אלהים בשופר יתקע:

כח הרביעי נותן מלח וכח בצורה כשמה גם לכל כחות הקדושים מלאכים עליונים חיות ושרפים ואופנים ולכל מרכבות המולים וגלגלים כוכבים ומשרתים ולהיותן עושים רצון קונם בברית מלח כל אחד בשליחותו איש איש על עבודתו ונמשך המלח עד כח הכוכבים ומהלכם וחוקותם כענין הידעת חוקות השמים:

הכח החמישי נותן מלח ממולח ביד כל גבורה רמה וחזקה קדושים עליונים ונוראים יודעי דת ודין משתמשים כעם טעם המלח וברית עליון:

אות מ:

מ"ם הצורה הזאת היא פתוחה מלמטה כי השגחתם בשפלים ובמקום הסתום אשר בין הארץ כענין אני ה' בקרב הארץ. וכוכב צדק מכח האות הזה, וכפול בעבור הצדק השני

הרודף זה את זה והכח האלף תפש למ"ד והלמ"ד תפש מ"ם והמ"ם תפש את הסתום במקום סמ"ך הסתום כי הסמ"ך שב במ"ם והכל קשור זה בזה קשר אחד ליחוד אחד:

אות נ:

בזה הכח מדת אלהים האלהים אשר התהלכו אבותי לפניו ובכח הנעלמת באור הראשון הגנוז לנשמות וממנה היא החי"ת (נ"א הנו"ן) בצורתה כי לבוש הבדים לבושה אשר ממנה בגדי הבד ובגדי כהונה ובגדי הקודש ושמנה בכלל עשר הנקראים קדש וכהן עליון מקבל מתנה ונותן בקרבן הברית. ודרכי הלבנה וכחותיה ממנה:

אות ס:

וזה הכח הצורה סתומה וחתומה בסוד כח נורא עליון כ"ו בצורתה, הכף רומז לכנסת ישראל ולה' אחרונה, הו' לששה אלפים ומן הששה לקח הוא"ו כי ביום פקדי ופקדתי פוקד עון אבות על בנים ועל רבעים ודור רביעי ישובו הנה ובשנה הרביעית יהיה כל פריו קודש הלולים לה' לשם הגדול ולעתיד ביום השלישי יקימנו ונחיה לפניו. ברביעי שבו נתלו המאורות ושאל לו בצורה מהם והם משפט וצדקה בארץ ע"כ סמ"ך דוגמת צורת החי"ת ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה ואמר החכם ודבר בעתו מה טוב והדבר נעלם וסתום לא ניתן לבאר כי אם זכו אחישנה לא זכו בעתו מה טוב, ועל אותו העת הטוב נאמר והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם ונאמר כי כולם ידעו אותי ונאמר כי מלאה הארץ דעה את ה' ונאמר זאב וטלה ירעו כאחד לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי ואחר כך תהיה אור הלבנה כאור החמה והאות עומד בנס והעיר ירושלים משענתה עליה עד בא יום ה' הגדול והנורא שהוא ציור חי"ת כדוגמת סמ"ך כי בשנה הרביעית שהוא היין הטוב והנעים סומך ד' לכל הנופלים כענין כל פריו וזה הסוד סתום ומוסגר בצורת האות והעיר משענתה על הצורה עד שיפוח היום ונסו הצללים וגו' כי ינטו צללי ערב וכשורפין חמץ תבין כי בפסח עתידין ליגאל מו' שעות ולמעלה כי הוא יום הששי יום של עשר שעות מלא ושלם יום כשר ובדוק מכל חמץ והמשכיל ידום וארז"ל תיפח רוחם של מחשבי קיצין כענין שחשב מים מים דובר שקרים אין תיקון ואין תקנה והמשכיל ידום. ומכח האור אור לנוגה שנאמר ונוגה כאור תהיה ושם חביון דברים הגנוזים לצדיקים ובין תבין:

אות ע:

יסוד עין יעקב כי חיבור אותו הכח נקרא עין והוא מעיין אותה המדה כי משם אור הראשון הגנוז ביסוד, וגם כחו וצורתו האות נו"ן וא"ו הו' הוא ששה נרות המנורה והשביעי בתוכה וכולם מביטין לה כי ממנה בא להם האור כאור הגנוז בנו"ן והכל צורה

אחת כצורת המנורה ולכן כל כליה מ"ט והכל בצורת המנורה כי הוא גנוז לצדיקים וליריאיו כענין עין ה' אל יריאיו ונאמר על הצדיקים מדבר קדש מדבר קדמות כי תורתה בהיכל הפנימי הקדום וממנה אור אל היסוד וממנה אור למטה כי הוא אלהי ומגן אברהם אשר קבלו והוא בו. וממנו הכח הכוכב ומהלכיו וסביביו:

אות פ:

לשון פאה האחת לפאת צפון ולפאת ים, וכח זה האות לפאת ים כי היא פאה הנקראת צדק יקראהו לרגליו לרגלו כתיב לרגל אחד, וכח ציור זה האות על קיבול הברית כי אות ברית קודש בתוך העטרה והנה מלכות תוך המשכן (נ"א משכן תוך המלכות) בחיבור אחד כענין כלי גדול בתוך כלי קטן. וגלגל צדק מכחו ומהלכיו ומוצאיו ומובאיו ונתיבותיו:

אות צ:

מצד הארון ולא ידענו מאיזו צד אם מצד שמיני אם מצד העשירי, אם הוא מצד שמיני אז היו"ד עם הנו"ן להיות שניהן צורת הצד"י, ואם מצד העשירי היו"ד לבדה והיא צדק, וכח הציור זה בזה דבוקים במלוי המלוי כענין שאמרו רז"ל שני ארונות היו ארון של שכינה וארון של יוסף וארז"ל קיים זה מה שכתוב בזה והיא אשר נצחה על השמינית לקבל כח ציורה. ודרכי החמה ומהלכיה ונתיבותיה בימות השנה ובשבתותיה ממנה:

אות ק:

מוצאו ותקופתו על קצותם ואין נסתר, מכאן אתה למד כי הנותן מלח בבינה הוא נותן ג"כ מלח במלכות כענין הנותן מטר על פני הארץ ושולח מים על פני חוצות וזו ארץ היא ארץ העליונה שהיא המלכות והנותן היא הבינה מכאן שהבינה משפעת לעטרת כענין שארז"ל הגשמים יורדין בגבורה לעולם כי הצורה ארוכה ופתוחה למטה, וזאת הצורה עומדת בקומה זקופה ללמד זכות על ישראל שמקיימין הברית הנסתר והגנוז מכל האומות כענין ביני ובין בני ישראל כלומר בי הוא גנוז בין הנו"ן ונו"ן שהוא בין שתי הנוני"ן שהוא אות אחת כי אין בין השם ובין ישראל כי אם ו' ימי החול ובשביעי הכל יודעין כי אות היא לעולם כי ששת ימים עשה ה' כענין בעבור זה עשה ה' לי וכענין זה אלי ואנוהו והמשכיל יבין וידום. וצורת הלבנה ומהלכה וגם אורה ממנה:

אות ר:

זאת הצורה היא לבדה כי אין לה חיבור צורה כי היא תחלת ירושה עליונה הארץ אשר נשאתי את ידי, הציור הראשון והאור הראשון כסא כבוד מרום מראשון מקום מקדשינו

מקום ראשונה למלכות והיא צרור החיים את ה' שער לה' צדיקים יבואו בו והיסוד היא עין קדש בתוכה כי היא גבול לעין האור. וכח האור שבתאי ממנה:

אות ש:

היא צורה עליונה והיא חותם האבות, ובו כח הנקרא אחור כענין וראית את אחורי שהוא קשר של תפילין כי בספר איני יכול לכתוב כי הם (נ"א הוא קושר) דברים רוחניים בכח נצח הגובר לקשרם השלישי עם הרביעי למטה והיא תהיה קודש לשם הגדול להיותן לצורה אחת ולחיבור אחד ובו ארבע פרשיות נגד הצורה, כי כח החיבור בעליונים ולא בתחתונים (נ"א ולא בגשמיים) כי מה שאסור בזה מותר בזה כענין גדילים תעשה וענין זריעה ולבושים ואכילה שאסור בחיבורים וסוד המצה והלולב אינם דומין כי הם מצוה עובדת ע"כ יש הנאה לנפש ולגוף והמבין יבין. כי מצות הלולב ביום ראשון ומצה לילה ראשונה ומי הקודם להלולב צורת החותם אשר נשא את ידו בלולב מצד המצוה, והנה צורת אות השי"ן רמוזה לג' אבות ושלשתן הן המרכבה, והסוד כי באברהם עשר כחות הרמוזין בספירות ובנסיונות, וביצחק ז' כחות הרמוזין בשבת שלו, וביעקב שמנה כחות הכלול מכולם ומכל הגוונין ובכל הבנין כי הקטורת ליעקב ואהרן המקטיר, והנה הכל כ"ה והנה ה' נצב עליו והרי המרכבה שלימה עליונה, ומשה הנרמז במדת יעקב בהשגה, ואהרן עם יצחק כי הוא בצידו, ויוסף ששי לבנין כי נברא בדמות דיוקנו של אביו, דוד כנסת ישראל ושכינה עמהם, והרי כסא לכסא כענין ה' אלהינו ה' אחד וממנו כח הרצון ואהבה:

אות ת:

היא הכח הגוברת על מלת אלהים כי מכף רגלה ששה מלאכי חבלה והוא הו' המהופך לחבל בדיו אדום כי הוא סוף החותם אמת והיא שפת הים הגדול כענין גבול שמת בל יעבורון בל ישובון לכסות הארץ כענין והגבלת את ההר השמרו לכם עלות בהר כי הוא הר האלהים הוא הנותן רשות לחבל וארז"ל מה נשתנה התי"ו מכל האותיות כי כחה בציורה כענין יד ה' הויה במקנך והיא מלה מהופכת כענין ועבר ה' לנגוף ולא יתן המשחית, ולמה בלילה כי היתה של יום ונעשה של לילה ואמרו בסוד כי זה הכח נקרא אפו של הקב"ה וכשמקטירין אותו בריח הבושם הוא כח המהפך החרון האף ומשה ידע את כולם וגם אותו הסם שהוא העיקר כאשר הבין משה כשעלה למרום ואמר ושים קטרת להסיר התי"ו של דם ולשים ה' במקומה כענין ישימו קטורה באפך כי הוא הסם הידוע למשה הנכנס באף ומהפכו לברכה ומיד ברך ה' חילו:

נשלם האלפ"א ביתא תניין, בעזרת בורא שמים וארץ באחדות הקנין:

והנה זה הים גדול ורחב ידים שם רמש ואין מספר והם צבאות אלהים צבאות כענין ובא ה' אלהי כל קדושים עמך והכל כאחד שנים ועשרים צורות לאחד מחוברים, והם מ"ח כחות פשוטות ועמהם הים המלח עליהם והם מ"ט כחות נוראות, ובזה נתקשה משה כענין וזה מעשה המנורה מקשה אחת כביכול למעלה את קשתי נתתי בענן דבר המקודש נתתי ים המלח בתמונה וראיתיה לזכור ברית עולם ברית המלח בין אלהים העליונים ובין קדש החמשים, והיא התמונה אשר בה הביט משה מעשה מקשה וגדול כח הנעלם בה שהוא אור דנפש שבתוכה ובינה לנשמה כנשמה לגוף, כי מ"ט כחות אשר כל אחת שנה ושבת ארוך בתוכה כנשמה בעולמה ובכל שנה ושנה שבת הגדול בתוכה כנשמה בתוך הגוף, ושער הנו"ן הוא נשמה לכולם ובו יתקע בשופר גדול בקרן הארוך לחירות גדול ובאו האובדים בארץ והנדחים מדור רביעי וגם רבעים ישובו וינוחו מגלותם והשתחוו לה' בירושלים:

וכראות איש אלהים את התמונה האירו פניו ממנה וגם האות שלו האיר לנו ולמשה רבינו ע"ה דכתיב כי קרן עור פניו כענין כתנות עור כי בה האותיות והצורה דבר אחד לענין ג' אותיות שלמדתי כי שמו כשם רבו וחמשים לולאות חוברות יקר אל יקר ומתוכן אור בהיר כנשמה בתוך הגוף, ובראש הסמ"ך שער הנו"ן האור הגנוז לצורך הגלגל אשר הוא נעלם מעין כל חי ועוד ז' שנים, ובתוך כל אחד אור בהיר כנשמה בתוך הגוף ובראש אור הגנוז לקונה אדון לעצמו אלהים בלבד כענין דומה לנשים המקטרות והשבת לה' לבדו והמבין יבין:

ועוד ז' שנים לחוקות השמים והארץ והשבת לה', ובראש אור הגנוז והנעלם לחוקות השמים והארץ כי לה' הארץ ומלואה ע"כ וצויתי את ברכתי עד השנה התשיעית למקום הברכה וחיים כי יוסף נברא בדמות דיוקנו של אביו עד כי הברית (נ"א ועד בכלל כי בו הברית):

ועוד ז' חדשים ואור בהיר בתוכן כנשמה בגוף, ובראש אור הנעלם מן האבות הנעלם לסליחות הנפש ולשעיר המשתלח והמבין יבין:

ועוד ז' שבועות ואור בהיר בתוכם כנשמה בתוך הגוף ובראש אור הנעלם מן האבות וגנוז להם:

ועוד ז' ימים ואור בהיר בתוכם כנשמה בתוך הגוף ובראש אור הנעלם מן האמהות (נ"א מן האומות) וגנוז בשבת שהוא רומז לאורו ואור אחד בין שני נוני"ן והנו"ן הראשון לא השיגוה אפי' מלאכי השרת (נ"א אלא) אשר ממנה האור הזך שנתבשם לדור המדבר לקבל בו אות הו' והברית אשר בו בראשו:

והנו"ן האחרונה לא השיגוהו עין כל כי היא נעלמת מכל והיא סוד ים המלח היובל הארוך הגנוז האחרון והם חמשה כחות ומהם המלח והטעם לה' נקודות ולח' כלים הנותנים טעם ומלח לכל דיבוק וחיבור (נ"א מלה ודבור) והכל סתום בסוד עשר ספירות עליונות בלימה ואין להרהר מה למעלה ומה למטה מזה, ובהן המדות הרומזות לכל דבר הנקראין ראשי פרקים לשון של מלאכי השרת וכל דבורם בו, ומהם נמצאו כל שם בעליונים חיות ושרפים ואופנים ומלאך וגלגל וכוכב, גם שמות כל הצורך לשון של בני אדם וכל דיבור ומבטא כאשר הוא רומז ומחולק במדות כי כל מדה רומזת לכמה שמות ולדברים ולענינים אשר כולם באים מתוך אותה המדה שהכל כלול בכלל אותה המדה וגם כל לשון המלאכים לכל ענין ודיבור שהכל רמוז בספירה אחת אשר מצידה כל אותן הדברים כאשר נמצא הכל בקבלה מן המקובלים המבינים אשר הבינו הכל עפ"י נביאים מפי כתובים המורים הענין בפסוקים ידועים למבינים, ולאלה נקראין ראשי פרקים כי הם אברי הגוף והספירות שהם דמות אדם כי האדם עולם קטן כענין נעשה אדם בצלמנו כדמותנו ז' צורות:

והנשמה בתוך הגוף והאור הנעלם שהוא בראשו כי בו סוד תמונה קטנה דכתיב ומבשרי אחזה אלוה וסוד תמונה עליונה כי השבתות והמדות אשר בספירות לחבר את האהל הקטנה עם הגדולה והכל לצורך האדם כענין וספרתם לכם שבע שבתות תמימות תהיינה כי השבת היא המדה היא רמוזה ראש פרק ואבר המורה בטבעו לכל דבר וענין במדה בטבעה כגון חסד שהוא לח ורטוב וטוב ומתוק ומורה לכל דבר הבא מצידו, והגבורה חמה וקשה וחמוצה וכן כולם על הסדר הזה באשר הראיות מן הכתובים, ואם הם משתנים הכל הוא משלשלת אחת ודרך אחת להם למקובל הטוב וכולם הולכין אחר הלשון:

ושם המדה בלשון עליון נקרא אלוה יעקב אשר הפך הצור אגם מים כי מלת אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב היא שנים לרמוז במדה וביום, והו' של ואלהי יעקב רומז למדתו שהוא ובית דינו הכלול ומחובר זה בזה, ומלת אלהי בלשוננו רצון כי האדם הרצוני אומרים שהוא להות ולהוט בדבר ונחסר כח הכח עליון ונשאר בעליון, ותבין אלהי עברים אלהי נכר אלהי צידון אלהי ישראל אלהי מסכה אלהי צבאות אלהים אחרים על פני כי מלת אלהים ופני הן שוין ופנים בפנים כמו תמונה עם תמונה, אבל לחם הפנים לפני שהם כמו ופני לא יראו וגם לא יראו פני ריקם שהם אלהים למטה ואמרו בתפילה יהי רצון מלפניך או יהיו לרצון אמרי פי כענין ופני לא יראו כי הוא אמת אלהי אלהים ואדני האדונים כסאות למשפט כסאות לבית דוד, ותבין וסתום וחתום הדברים:

כי האלהים מורה על הבינה כענין וה' זה הפך מזה כענין השקיפה ממעון קדשך שהיא מתנת עניים ונאמר וידעת היום והשבות אל לבבך כי ה' הוא האלהים בשמים ממעל כענין אל אלהים צבאות שהם צבא השמים, ונאמר ה' צבאות כי הוא אות בצבא שלו, ונאמר אלהים ה' צבאות כענין ובא אלוה כל קדושים עמו כי ה' הוא אלהי המדות והאצילות ומדה למדות וכח לכחות הידועות לו, ושם מלאך כשם רבו, והשאר המלאכים הם צבא השמים צבא אלהים ואלו הם כחות הנקראים אלהים חיים צבא השמים שכולם הם מיוחדים לראשי הפרקים לגוף היקר כי כל אבר להוט ורצוני ולהות כפי מקומו הנטוע בו בארזים נטע ה' עליון, כי האדם אין מצוה לידו דבר כי כבר הוא רצוני כענין אלהי אברהם אלהי יצחק ואתה בין לך כי אין לדרוש יותר:

ראינו כי ידבר אלהים עמנו כי מפי הגבורה שמענו וזהו רכב אלהים רבותים אלפי שנאן כי היובל והשמטה והשבת שלשתן ליום אחד כי ביום השלישי יקימנו ונחיה לפניו ברביעי שבו נבראו המאורות וסוד המדה אלוה מלא הכל לכח אחד כי הכל הולך למקום אחד שאין שם שינוי ותמורה. ואלו הם הדברים פנימיים הגנוזים נוראים ונפלאים זכים ומאירים בעין השכל ואור לנשמה מהן כי זאת אור התמונה אשר בה הציצו המבינים ומהם האירו פניהם ומהם נחשכו ומהם נמשכו יקר אל יקר ומה זה. ואל יבוא בכל עת בהם כי אם ביום זך ובנפש זכה ושכל זך ומחשבה טובה טהורה ונקיה ודקה להמשיך להעלות אל אור הבהיר לעלות אל הר ה' ולמקום קדשו נקי כפים ובר לבב להשכיל ולהבין דברים נוראים גדולים, ואל יהא אדם מעמיק דת ודעת חוץ מדרך ישרה ולא ימות כאשר מת אלישע אחר, ואתה בין הבין כי הכל לפניך כשולחן ערוך ואכל וחי לעולם כי זה השולחן אשר לפני ה' ונהנין ממנו מלאכי אלהים חיים ואתה השמר לך איך תקרב בהם או איך תרחק מהם, וסתום וחתום הדברים בחותם ובמסגרת ועשית זר זהב למסגרתו וחותם על חותם כי כבוד אלהים הסתר דבר וכבוד מלכים חקור דבר:

סליק ספר התמונה השניה בעזרת שוכן רום עליה:

תמונה שלישית - הקדמה

תמונה ג':

גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך. אמר דוד המלך ע"ה נפלאות אותיות התורה העליונה אשר ממנה תורת ה' תמימה כענין שבע שבתות תמימות תהיינה אשר תם כל שבת בפני עצמו אחר היקפו ואם הוא לשון מתאימות ומתייחדות למקום אצילותן, ובכל אחד מהן יש תורה חדשה תמימה לשם הנכבד כי על ידה ינתן לכתוב לבני אדם הנמצאים בכל

שמטה, והכל נאצל מן התורה הנוראה העילאה הנקראת חכמת אלהים נאצלת מאור קדמון אשר שם אבנים שלימות מפולמות כ"ב אותיות עליונות ונוראות ועשר ספירות סגורות ונעלמות אשר הבינה הוציאה לאורה מן החכמה ועל ידי הבינה נקראים אותיות מחוברות ומדובקות ומתאימות כל צורה לחברתה בסוד שמים וארץ התחתונים ע"י שני פועלים:

אבל בסוד כח החכמה הם רשומות ודקות ונעלמות מאד בלא דמות וצורה וגבול לרוב דקותו ונאצלו בבינה, והבינה הוציאם לאורה ברשימות דקות וזכות מאוד ל"ב נתיבות נוראות אשר מהם כל הויות ושמיטות ורוח אלקים בקרבם וכולם היו סתומין וחתומין ונעלמים בתוך החכמה מאה ימים נוראים עליונים מאירים ספירים וזכים, ובזה סוד נשגב ונעלם כי בסוד היו"ד וקוצו ובסוד ק"נ מזמורים שאמד דוד הע"ה ואחרונה הזכיר הללויה:

וזה סוד שלשה ספרים אשר בספר יצירה ספר ספר וסיפור והיה הכל בתוך החכמה מאה ימים וממנו מאה כחות נוראות משרתי עליון בשירות ותשבחות והן זיעת החיות אצולות מזיו זוהר החכמה אשר לה ש"י אוצרות מזיו הכתר אצולות כולם לבינות מסוד הבריכה של טללי ברכה, ומהם מאה ברכות לישראל ומהם זיעת החיות אשר על ראשיהן רקיע הנורא אשר בין מים למים, ואם יזכור אדם משכיל וטהור כל שם ושם מכח מלאך וכל ברכה בזמן עצירת גשמים לא ישוב פניו ריקם כי הוא טל של ברכה וטל של תחיה המחיה מתים בחסד, וזה סוד הטל של מתן תורה:

ואלו הם ציורן:

יאל חי נ"א הי דליה חייאל דליאל:

חמס ימס סאל דלא מעניא:

מעניה טן טג לפג חכם חמיאל:

כמיאל מיאל יודאל יודחי יחיאל:

חמיה חנאל יוחי יוחיאל חיה:

חייה אוחי אוחיא אסם למיאל:

למדיאל למדיה ידיה אוריה אוריאל:

אוראל יודאור ידידה אותאור אוראות:

עלמי עלמיאל עלמא עלם בוהק:

רהק עליון ברהק דוכרט:

נוסחא אחרינא מצאתי כזה:

יואל הי דליה היואל דליאל:

מאס ימס סאל חזיאל דלא:
מעניאל תנק תג לסג תכם:
חמאל דמיאל מואל יודאל יודחי:
חיאל תמאל תואל יוחי יופיאל:
חיה חייה אומי אוחיאל יוסם:
למואל למדיאל למדיה ידיה אוריה:
אוריאל אודאל מראור ידידיה אותואור:
אוראות עלמוי עלמא בהק דהק:
עלמיאל בקול עליון ברהק דורט:
ימס מיה יהח יחיאל קמואל:
עילאק סיה ספיאל מיה מכם:
יפיפיה יפה סעיה פיאל פויעל:
סעאל נואל נוראל יהו טלטליה:
אבא יהוה זאל בשכמלו טסיה סואל פסלטא שלאל:
ימיאל עמיה עמיאל ססיא"ל יפיה פייאל חריאל עדאוד:
בוהק יוהק בוהל רוכבו מעניה טן טג לפג:
רהק חכם חיאל חנאל אוחי אוחיא:

כל אלו הם כחות נוראות ונפלאות ונעלמות בכח אחד מתייחדות לאלפים ולרבבות היוצאין מזיו זוהר החכמה, וכן מכל הויה, והכל נשגב ונעלם בסוד זוהר החכמה מאה ימים עליונים ונוראים והכל נאצל מבינה עצמה ונמשכו עמה ל"ב נתיבות נוראות והיו מוגבלים וסגורים בתוכה חמשים ימים נוראים עליונים ואח"כ הוציאה הויות והשערים והנתיבות כולם לאורה ונאצלו השמטות עם כל אור בהיר בתוכה כנשמה בתוך הגוף, והוא שער הנו"ן אשר בתוך שבת וסביבה כנקודה בעגולה וכל אחת כלולה מכולה, ויש לה דרכים עליונים נוראים ומצות נוראים וחוקים ומשפטים ישרים ושערים לפעול כח ההיקף בשבוע שלה כאש, אצולות דרכיה וסיבוביה מכח הנפש הנקודה אשר בתוכה כנשמה שבתוך הגוף:

והפעולות והסיבובים והדרכים האלו נקראים תורת ה' תמימה ואותיותיה נעלמות רשומות דקות וסימני פעולותיה וחוקתיה ותורותיה אשר קבלה מן קבלה מן הבינה (נ"א וסתומין פעולותיה ומעין היא נסתרה כאשר קבלה מן בינה) וכן כל מדה ומדה והם מקובצין בת"ת והת"ת משפיע לעטרת, והעטרת קבצה כל פעולות ודרכים העליונים ונכללה מכולם וידעה כמה פעולות ומלאכים וכתות משרתי עליון וכוכב וגלגל וכל

אשר יבוא מצד המדה וההיקף שבעה ומחוק מצות תורותיה אשר כולם אצולים בעטרת והכל תחת ידיה וסגור וחתום בתוכה הוא שנאמר גן נעול אחותי כלה והם הכחות והדרכים עליונים ועולם האמצעי כמו גלגל וכוכב ומלאך והם נקראים צבא השמים. ומעיין חתום רומז למצות ותורות אמת וחוקים ישרים ויחוד הגמור אשר בתוכה (נ"א בתורה) הכל הוא נעול וחתום תוך העשירית עד שאמר המלך לבנות פלטרין באשפה והיא בנתה פלטין אלה ונתן ועשה וציוה וקידש כל מה שבשמטה ראשונה דרכיה ופעולותיה חוקותיה ותורותיה בחסד אשד נבנה הפלטין והלך כל הקיפה ותם שבתה ושבה בשלום עד בא זמנה לשוב אל מקומה כנעוריה עם כל פעולותיה וכחותיה ותורתה אל האלהים אשר נתנה:

ועוד אמר לבנות פלטין אחר ומלכותה כבראשונה לעשות ולקדש וליתן ולצוות מה שבשמטה השניה הקשה והחזקה מאוד ודרכיה חזקים וקשים ורעים ועזים והיה בונה ומחריבן עד שהוכרח לבנות עם תנאים כאשר נמכר לה הכל בדין להיות לכל גלגול נשמות ובאותיותיו נפלאות דכתיב ה' קנני ראשית דרכו כביכול נמכרתי עמכם כי זאת חוקה ודתה להיותה קנוי לה ובישראל כתיב עם זו קנית ובה נבראו כל דבר עז וקשה כגון שדים וכוחות טמאים ורוחות רעות ויצר הרע ורוב ממזרים ועזי פנים ולשונות משונות ועבודות זרות וכוחות מוגבלים לארצותם בגוייהם וגזירות קשות וחטאים ועוונות וגלוי עריות וגלות ארוכות וכחות מטונפות וביאות מטונפות וחיות ובהמות טמאות נחשים השרפים ונגעים וכל מיני טומאה ולכלוך וריחוק וחוץ במעלה ובמטה כי יצר לב האדם רע מנעוריו:

עד שבירך עשירי וזיקק וטיהר ברוח קדושה וטהרה בחירת יעקב בכסא רם חקיקה והוצרך לחבר האותיות וליתן ולצוות חוקים ומשפטים צדיקים וישרים ביום השלישי בעבור השלישי לנחלה (נ"א לנהלה) לעטרת כאיש לבנו וכאם לבנה בכבודה ובעצמה ולא היו האותיות מתחברות צורה לחברתה ולא להנתן ביד איש אדם כי הם רואים ויודעים דרכי ההוי"ה של השמטה ודרכיה בשמים ובארץ והם רשומין דקות (נ"א והן שרים בשמים) כחות עליונים ונוראים אשר כל מדה ומדה מתנהג בהם והם מבינה אשר נאצלו מזיו זוהר החכמה עלאה והם רשומים רקים לאין תכלית וחקר והן קדושות וטהורות ונוראות כחות עליונות ונעלמות לא רצו להתחבר ולרדת בתוך האשפה שבנין הפלטין עליה והתנה השי"ת עמהם שיהא השם הגדול והנכבד מתכלל ומתקשר עמהם וכלול מהם:

ואחז משה בכח מדתו והרמת ידו וציורו ונתחברו כולם אשה אל אחותה והיו שם בלוחות רשימות דקות אותיות מצוירות ומחוברות מכל שמטה והוי"ה כי כל הוי"ה יש לו אות אחת מן הצורה עליונה אשר באו מן הבינה לכל ספירה כנפש חיונית בתוך הגוף כדי שתהא כל אחת פועל בשמטה ההיא בבנין הפלטין:

וסוד אות היסוד כשראה חוזק הצרות וריבוי הע"ז והמאורעות ההם בשמטה זו ולא רצה ליתן מאותיותיו אות לפועל כאשר כולם ולא רצה לקבל הנשמות בשובם אחר גלותם כי זאת היא פעולתן להשיב הנפשות למקום מנוחתן ותהיה גאולה לנמכרי ישראל באורך גלותן ולשכון אתם בתוך טומאתן אבל אמר די להם שישבתו בשבת הידוע גם הגופים גם הנשמות שיכלו כל הנשמות שבגוף העליון ומלאו גוף אחד אשר שם יתקבץ האם עם הבנים ואז תהיה גאולה לנמכר וביובל יצא שהם ימי משיח עליון וכך נכתב בתורה בלוחות רצה לומר בלא טי"ת, והעשירית צווחת כי קיבל משה הלוחות הכתובים באצבע אלהים ונשמות הצדיקים ומלאכי שלום צועקים ובוכים עד שעלה הקול אצל האבות והנה עמדו האבות בקומה זקופה והפכו את העולם לתהו ובהו וחשך על פני התהום מיד ענה להם השם הגדול יתברך ויתעלה אבות מה לכם והם אחזו כל אחד באות שלו שאין בהם לא חיבור ולא פירוד ואמרו מה זו תורה לבנים שהיסוד לא רצה ליתן מחלק האות שלו כדי שיהא הגאולה לבנים אחר גלותם ולשכון אתם בתוך טומאתם תורה מה לכם (נ"א מה תהא עליה) ישובו אותיות למקומן למקום קדושתן עליונה מיד כל צורה נתפרדה מחברתה ופרחה מלוחות ואמרו יחזור העולם לתהו ובהו והוא בנה פלטרין:

והנה צעקת האבות עמדה בקומה זקופה לפני המלך והמלך הגדול הביט בהם והסכים עמהם ואמר וזכרתי את בריתי יעקב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכור והארץ אזכור. והשם הגדול כרת עמהם ברית כרותה הבא ממקום הנפלא והמכוסה ואחז משה מדת האות שלו ובא איש אל רעהו ואשה אל אחותה לחיבור אחד בלוחות שניות כתובין באצבע אלהים וגם זה האות של היסוד עמהם כי עמה נשלם הקנין והיא האות של אריכות וההטבה ובזה ישראל קבלו את התורה ואלו המאורעות אשר בשמטה. וגם העשירית צוותה לבנות לה פלטין ר"ל משכן לקדושתה מקודש ומצוייר בציור משכן העליון ועליון לעליון ובכל ענינים הכלולים בה והנשמה והלב לירד ולשכן בה ממשכן העליון לתחתון וככל בני ביתה אשר יורדים ועולים בה משער העליון לשער התחתון ממקדש עליון לתחתון ומתחתון לעליון ובזה התורה הנוראה הקנויה והכלולה מעשר ספירות ודרכם והקפתם אשר בכל אחד ואחד הכל כתובים בלשון עליון ונעלם ונשגב

מאוד ואותיות עליונות נוראות ונעלמות אשר לא יבינם מלאך ושר עליון כי אם השי"ת הנכבד והנורא ב"ה שביארם למשה רבינו ע"ה והודיע לו כל סודם ועניינם:
ומשה כתבם בלשונו בסדר דרך עליון אשר רמוז בתורה בתגים ובקוצין ובאותיות גדולות וקטנות שבורות ועקומות לפופות וישרות קריין וכתיבין פרשיות פתוחות וסתומות וכולן רמזים נוראים עליונים נעלמים שלא היה ביכלתו למצוא להם לשון לכותבן ולא שום דרך לפרטן. גם לפעמים תיבות משונות שאין הלשון נתפס בהן והם כולם דרכים נוראים ורמזים נעלמים ואם ישכיל אדם להבין קצתם כגון אותיות גדולות וקטנות עקומות ולפופות ופשוטות ואותיות גדולות כגון אלף של אנכי ושל אשריך ישראל ואלף קטנה של ויקרא וחי"ת תלויה ועקומה של וחרה אף, ופ"א לפופה של פן יפתה ופרשה סתומה של ויחי יעקב:
עוד אותיות גדולות כגון ב' של בראשית ן' של משפט"ן רמז לסוד האותיות והעיבור דבוקות כגון ה' של לכה ואשלחך לכ"ה לישועתה לנו, ובסוד אחר שלוחיה לדבקה, וכמה רמזים עליונים ונעלמים נוראים מופלאים ומכוסים באלה הרמזים בתורה אשר הם נעלמים בתורה עלאה ותיתאה אם תשכיל ותזכה בהם:
וכן בשמות של בני אדם קריין וכתיבין וכן שמות עיירות והמלכים וארצותם ועניניהן והסיפורים ומעשיהם אשר בכל שבעה הספרים שבתורה שיש בהן רמזים בתורה. עם ויהי בנסוע הארון. ובסוד הנוני"ן הפוכין וכל הענינים ורמזים אשר בכל ספר וספר שהם ששה ספרים בכלל שבעה ואחד אינו נראה כי עבר תורתו ואורו שכבר היה:
והנה ספר בראשית כלול בשני ספרים ובו רמוז ענין השמטה שהיתה בראשונה בפרשה ראשונה, והנה השמטה שאנו בה הם רומזים לבריאות עליונות משונות קרובות ורחוקות פנימים וחיצונים טהורות ומטונפות ועריות אשר ישחית את הארץ והנה נשחת בעבור גבורות המים הבאות מצד חמי טבריה, וכל תחלת מעשהו בדין אלהים כשמה שחתמה פעולותיה בעצמה עד ל"ב נתיבות שקבלם וחתמם בשמה ובתוך קנינה איש צדיק כתמר יפרח יסוד עולם כי שם בנין עולם וישובון ויטעו כרם ה' צבאות עם שרשם כתפוח בעצי היער עם שאר בריות עליונות ותחתונות ומשפחות משונות רחוקות וקרובות וחיצונות אשר בצבא השמים שנאמר היש מספר לגדודיו. פ' ויצא יעקב ובפ' ויחי פרשיות סתומות ובסודותן חתומות נגד ספר ואלה שמות:
ואלה שמות מדת הת"ת ובו יש משפחות משמות הקדושות וטהורות נשמות ישראל שמות בני ישראל שבטי יה חוקים ומשפטים וכל דרכיהם להודות ולשמוח במדתם אשר התחילו להאיר בסוד יחור ודיבוק וחיבור לייחד היחוד באמת ויציאת הנשמות

ממצרים העליונה בדינים חזקים חזקים באומות. ולהיותם נגאלים בני חורין לבוא למקום התורה שכן דרכי המדה באור ענני ענן אורו והם ענני הכבוד כמדתם אור ופסח ותורה ומצות ביחוד המיוחד בה כי כן חוקו כי כולם יודעים את ה' וניזונים מזיו היסוד הבא מן הבינה עם התורה נגד תר"ך עמודי אור אשר שם צפרים יקננו חסידה ברושים ביתה שבת לשבתות. גם למועדים עליונים נוראות ונפלאות שמהם תוספת למועדים ולימים טובים והיחוד על ידה פועלים ומתעלה עליונים אשר שם שמש ידע מבואו וכי משם מוצאה בכל חלקיו בסוד ד' קנים ת"ר עליונים וי"ג על כל אשר משם סוד חסד בחמלה ומצות אפה לתורה הקדומה ראשית לראש השנה חכמה בזכרון תרועה לעורר מחנות עליונות והיא יובל ביום הכפורים כי ממנה יום המלבין כשלג הלבן אשר שם מתלבן ומזדכך כל המחנות העולות ומתעלות ובבינה יושבת, ובסוכות תשבו שבעה עליונים צבאות זכות ונעלמות ומלובנות וכולם יהיו רגל רביעי לעליונות, עצרת תהיה לכם וזה יהיה בכרובים כאחד עליונות חתומות ציורות הצורות היכל להיכלות בסוד התפילין חקוקות ואין קץ לנוראות. ובזה הספר ואלה שמות מתן תורה ומן הבינה ביסוד וכן דרך הנשמות וכמה נוראות נפלאים ובתוך הספר נעלמים ציורים עליונים:

וגם ספר ויקרא נגד שמיטת הנצח ה' צבאות יעץ בסוד יעוד ויחוד כחות הקדושות עליונות נשמה ושמיטה ביחוד אחד וקרבם אל מקום אחד מיוחד ומי יפר ויפריש חלקים אחד לאחד למצוא חשבון והיותם פועלים כל אחד לפעולתו וכולם על יד הנטויה ומי ישיב אותה ויקיים ויחזיקנה בפעולתה ה' הפר עצת גוים שאין שם חיבור כלל וכח השמטה בעץ חיים ליעץ ולהקריב מן המחשבה והנשמה אל מקום אחד, וזאת העצה היעוצה לקרב הבהמה לרצון על המזבח ה' ליחד הרוחות והצורות אל מקומן להיות ה' צבאות אחד בצורות ושמו אחד בכחות ובקטורת מתקטרות ומתקשרות, ובעולות מתעלות מעלה מעלה ואז נצח ישראל בשמו דבוק באמת. הנה בספר הזה כלל כל דרך הקרבנות כללם ופרטם כולם דברים פנימיים זכים כוחות ורוחות זכים דבוקים ומיוחדים בכח השמטה של נצח המטהר ומקרב הכל ומקריב נפש העני בחביון עוז וטהור מטהר ורחוק מרחק, וכל טומאה וערוה מנקה ומטהר מהארץ בסוד והיא רחוקה כי חוקה חקוקה פנימיית ועמוקה כי בסוד יסודה ומטהר ומטמאה לסוף עד הבינה דבוקה במעלתה ותבונתה אמרתי אחכמה אשר שם עולה והיא רחוקה ואין סוף ותכלה, וסוף ספר השמיטה בשמיטין וביובלות בצורת מקומה ובסוף סוד הגאולה בנצח עלאה באותיות שמה וכל צורות עליונות נוראות נפלאות אשר בספר רמוזות:

וגם ספר במדבר סיני נגד שמטת הוד אשר מספר הזה משמות הקדושות והטהורות והדבוקות כל אחד במשפחות העליונות מבן עשרים שנה ומעלה כל יוצאי צבא צבאות העליונות הקדושים, ולהרחיק ולהשפיל צבאות החיצונים השמאלים מצד המדה, ובא לרשת ערים בצורות בשמים ובשמי השמים בטל השמים בסוד שירת הלוים ועניינם בסוד המדה ומקומה וסדרי כהונה כי הוד לאהרן לקרב הבהמות בסוד התמורה:

ושחיטתן בצפון וברכת כהנים ליחד כח האצילות והקרבת הנשיאים לייחד מעלתם בים החכמה:

ויהי בנסוע הארון באמצע ושם הנוני"ן הפוכין, והשרופין בעבור מחשבתם, והמרגלים בנחלה בסוד הנשמות המטהרין לעלות שלא כדרכן ואינן יכולים ומוציאין דיבה כל אלו ענינים נוראים עליונים רמוזין בספר הזה, והם כחות נוראות קרובות ומיוחדות ומתעלות בכח האצילות עד בכח המוספין עליונים המוסיפים כח ורוח קדושה לכחות העליונים וספירות ונשמות, ואלה הם דרכים העליונים נוראים ונפלאים רמוזין בסוד השמטה ועניינה וחוקה ותורתו:

ובסוף הספר נדרים עולים ע"ג התורה כי משם הכל ולשם הכל, והמסעות של בסוף רומז למסעות הנשמות והרוחות הקדושות והשלימות בהתעלותן מעלוי לעלוי של מחצב הכל:

זכור ימות עולם בינו שנות דור ודור שאל אביך ויגדך זקניך ויאמרו לך בהנחל עליון גוים תחילה ליציאות הנשמות, בהפרדו בני אדם הראשון בחלוק י"ב גבולי אלכסונים אשר משם מספר בני ישראל ע"י חלק היחוד לעם אשר שם נחלתם, והוא מנהגם ומנהלם בארץ מדבר לשמרם בארץ החיים הנקרא עין יעקב. וכנשר יעיר קנו אשר גוזליו שם והוא בעצמו ינחם לבדו ורמז ירכבהו על במתי ואין זר עמו בהיכלו עד שנתחזק מקושי המדה בפעולותיה, והנה מאורעות בגליות לעולם כשטף מים רבים, חיל וחומה יחדיו אומללו.

ובסוף ישאר הוא ושמו כי אני אני הוא ולא ישארו חיצונים כי כח המדה ממעטת ואור הלבנה מגברת כאור השמש ואור החכמה כאור שבעת הימים הנוראים ביום חבוש ה':

וגם ספר אלה הדברים כנגד שמטת עטרת, והנה זאת המדה שנית למלך ולא הוסיפה דבר לבד רמז וזכר למקראותיה כמו וכתב לה ושלחה ושנאה כי יקח איש אשה ושנאה כי יקח איש אשה והוסיף והוציא עליה וסוף לו תהיה לאשה לא יוכל לשלחה כל ימיו כי הוא והיא דבר אחד מיוחד בלי פירוד וכל הספרים כלולין בה והיא כלולה בכל ושמורה, וכל אלו הם דרכים עליונים נוראים ונעלמים רוחניים זכים ותעלומים דעת פליאים ונשגבים מאוד, וכאשר ידעם משה וכתבם בלשונו דרך משל ומליצה וסיפורי

דברים וטעמי המצות וחוקי התורה, ובאמת הכל הוא היקף ודרכי המדות ושמיטות והויות אשר הכל נכלל ויקרא תורה אחת ודבר אחד ומיוחד ונקרא תורת ה' תמימה:
ושעורו של יוצר בראשית גליצו"ר ה' צבאות שמו, וכמה כחות נוראות וחיות לאלפים ולרבבות ציורים דקים עליונים אשר בכל ספר וספר נעלמים ורמוזין ציורין דקים רוחניים מייחדים ומקדישים לאדיר האדירים דבוקים וקשורים מכח אכתריאל יה ה' צבאות שמו ומקלסים ומעריצים כולם קרובים למלך ה' צבאות רם ונשא. עלומיאל ד' צבאות שמו כל אלו כחות נוראות ונפלאות אשר אצילותן מהספירות, והכל כולם כלולים ביו"ד בכח הת"ת לאלפים ורבואות, מהן להבי אש, ומהם רוחות טהורות זכות בשיר ושבח משבחין, וכולן תלוים כקמיע בזרוע הקב"ה:
אדיריו"ן ה' צבאות שמו ואין קץ ותכלה וסוף לדבר, וכל זה ימצא הכל בספירות, וכל כחות מלאכים ומשרתים עליונים בידו שנאמר אני ה' עשה כל וכל אלו הדברים כולם כלולין בכח כ"ב אותיות עליונות נוראות ונעלמות מאוד והיא התמונה אשר בה הביט משה בסוד מעשה המנורה והקשה והשיגה, וגם דוד המלך ע"ה השיג חלק ממנה באמרו אשבעה בהקיץ תמונתיך, גם כל נביא השיג כפי הכנות גופו ואבריו, והחסידים הראשונים היו משתמשין במדרגה זו האחרונה הנקראת בת קול כי אם בזאת יתהלל המתהלל ויבא כל משכיל וחסיד להביט עניינים גדולים ודרכים עליונים נוראים ושכינת עוזו בגבהי מרומים ונתיבות השם הנכבד והנורא המתוארים והנוראים בפחד ומורא בזיע ובחלחלה בלב טהור ורוח נמוכה ונכונה ובנפש זכה ובקדושה ובטהרה ובשמחה ובשירה וזמרה לפני מלך חי וקיים וחיות הנשמות להבין ולהבחין ולהשכיל ולעיין בכל דבר ודבר שאכתוב הנה. והנה כח ודרך כל שמטה וספירה והויה אצילותן והווייתן ומהותן וטבען בנפשם וכח הקפתן בנתיבותם הידוע והנכונה וישכיל ויבין בכל פעולה עליונה ושם קדשו וכח השר ומלאך, ואז ישכיל ויבין קצת סוד אבנים מפולמות שלימות נפלאות ונוראות ועילאין ותתאין וכל סוד עליון ונשגב בכ"ב אבנים שלימות ותמימות נוראות ונעלמות כאשר אפרש לפנים כל אחד לפי תוקפו וחזקתו, ובהם תבין צור ישראל וגואלו ובזאת יתהלל המתהלל איש המשכיל בדרכי אלהים חיים ונוראים האלו ויהיו מקובלים אצלו ונטועים בלבו ואשריו ואשרי יולדתו ומדובקים עמו, ואז הדברים עולים עמו ומשמחין לפניו ורוח הקודש נתוספה בו ולבו רחבה ונפשו נכונה וכח הזכרון מתקרב וכח השכחה מתרחק ובורחת ממנו ורוח הקודש נדבק בו, ואז נפשו רצויה לפני השם הנכבד והנורא וקולו נשמע ותפלתו מקובלת וכל אבריו מחוזקים ודרכיו מרוצים ורוח הקודש שורה בו והוא משתמש בבת קול והוא דרך החסידים יראי אלהים אוהבי

מצות השם וחוקיו כי ישרים דרכי ה' צדיקים ילכו בם וכו' ונהנים מזיו השכינה. וזה הוא סדר הנכון הנכבד והנורא עליון אבנים שלימות תמימות ואבן שלימה וצדק ואבני זכרון לבני ישראל אשר שם יתייחד הכל בסוד כ"ב אותיות נוראות ומפורשות כל אחת לפי דרכו איש על מחנהו ואיש על דגלו לצבאותם וזה סדר פירושו:
סליק הקדמה:

תמונה שלישית

אות א:
וכח שמו אכתריא"ל יה ה' צבאות שמו שרי"ה אשר בכחו נכללין כמה כחות אחרות נוראות צבאות ה', וזה הכח נראה לר' ישמעאל כהן גדול בקודש הקדשים לרוב זכותו ושכלו וטוהר כוונתו בעת קשרו דברים רוחניים ומייחדם יחוד אחד עד מקום אצילותן מעלה עד סוף כל האצילות, אמרה לו העטרת ישמעאל בני ברכני שאני מחשיבך במקום כהן שמקטר ומייחד הכל וממנו יתברכו עליונים ותחתונים מתחלת האצילות אלף עד סוף כל וימלאו כולם בר ותוספת ברכה, ועוד דיברה עמו והודיעה לו דברים נוראים ונפלאים ונסתרים וידע כי כל זה מציור כח אות האל"ף אשר מציורו ענין הכרובים מראה עליונים ותחתונים והודיעו כי הכרובים המה אשר בסוד התפילין דמארי עלמא וקול הכולל באמצע וכולם סוד מתן תורה וששה כלים הידועים מן המשכן ומקדש והשגת משה במדתו והקולות של סיני הכלולות בה הכל נודע מכח ציור הא' וחיבור צורתו היא אות התפילין שהוא אור הראשון שבו נתעטף השם הגדול והוא בית תפלתו של העוז הרמוז לצד שמאל והוא העוז שהיא העטרת הנחבא תוך מקום התפילה ומתעלה דרך נעלם ונסתר לקבל חסד ועוז לאור באור החיים כדי שתהא כלולה ברכה וחסד, ולעתיד תתעלה בתפילין ותדבק עם אור הראשון ובית תפלתה תהיה לישראל עטרה בראש כל צדיק וצדיק, ואור נוגה תהיה לבוש שני לאור עליון, ושם האות הזה הוא אלף כי ממנה כל חכמה וכל לימוד נסתר ונעלם:
אות ב:
ב צדקיה וכח שמו צדקיאל והיא חכמה מחכמה עלאה שהיא כלולה מעשר העליונים, ותחת ידה כחות נוראות עליונות וציורים עליונים דמות חיות של ארבעה פנים ושרפים עליונים של ששה כנפים לאחד בדמות כרובים עליונים נוראים בסוד ארבעה פנים לאחת, וסוד אלו ארבעה פנים ושש כנפים בסוד ב', וסוד ארבעה פנים בסוד ארבעה בתים שבתפילין המרובעות ומעושרות ומהן ארבעה פנים בחסד ימין או מזרח כי פני

אדם היא החיה ושש כנפים לאחד הכל לאחד מיוחד והכל בחיה תתאה אופן אחד בארץ, הפן הרביעי כלול בכל הקודש לה' ועדות מיוחד, וזה הכלל בסוד החיה אשר ממנה אופן בתוך האופן אשר בהם סוד ארבעה פנים לצד ימין באור החסד הגנוז בתוך החיים והוא המרכבה בסוד השם הנכבד והנורא שרפים וחיות ואופנים נושאי הכבוד המקבל מעילוי לעלוי עד מקום ארבעה פנים ושש כנפים לאחד פני אדם המעוטף באור הראשון, ומשם פורשין כנפים למעלה עד אור הבוקר שהוא אור הקדמון להיות כל הבנין אצול באצילותו להיות הצורה דבוקה לאחד ואז הוא"ו בצורת חסד דבוק כי בחסד יכופר עון, והנה בזה האות רמוזין בו כל סוד המרכבה הנוראה ונפלאה מאוד ובו דרכים נעלמים רמוזין בצד השמטה הששית כי סוד חכמה תתאה ועלאה ביו"ד וקוצו למעלה האצילות העליון בסוד ק"נ שירותיו של דוד נשגב ונעלם הללויה, ועתה בשמטה קשה נעשה החסד ועטרה ונתפרדו שניהן שהיו באמת אחד (שניהן שהיו באמת אחד) שניהן דבוקים בכתר אחד ונתפרדו ונתמעטה האור להיות קטן ושפל וגולה בקשיות המדה שתיקן הכל בקטנה נפש ונשמה ולהיותה רועה עמם כי פזרם עד סוף קרוב להקפה ושבו הבנים למקומן עם אמם על ידי בקר וצאן לרצון בקרבנם לפני ה' באמת ושלום, ומשם ילכו שניהן יחדיו אל כתרם ומקומן בסוד ק"נ תהלות הללויה וזהו גלגול הלבנה:

אות ג:

ג' בנייהו וכח שמו בנא"ל מכח האות וחיבורו יוצאים כחות משונות ומשפחות ותולדות רבות ומשונות כתות כתות נוראות ונשמות ואורות ול"ב נתיבות מזיו זוהר החכמה אצולות וכ"ב צורות נפלאות שחקק י"ה ה' צבאות במעלות נעלמות ובבינה חתומות בשש טבעות אצולות וכאחד מיוחדות וחצבה עמודיה שבעה נוראים ופשוטים אשר לז' הויות הם נפש ונשמות ואור גלגלים כפי היקפם, וחמשה עשר כפולות מורכבות עליונות נוראות אשר מן הז' חצובות לסוד עשר ספירות למספר ל"ב נתיבות החכמה ובבינה חקוקות בסוד ק"נ נתיבות חקוקות חתומות (נ"א בשלש ספרים), וכולם בשם אלהים חיים נקראות כחות נוראות צבאות חיילות אורות ונשמות וכחות נוראות שמאלית וימנית וששה גופין נוראים וששה הויות סדורים ובמחשבות החכמה תיקנם לפי סדר כל הוי"ה בשמטתה ובבריאת עולמה ופרצופי בריותיה ותיקון אותיותיה בצורות מחוברות לפי היקף המדה וטבעה אשר תיקנם הבינה בכח מחשבות החכמה, והבינה נתנה הגופות ביסוד עד בא זמן כל אחד בעתו. ועוד שם תורה מן הבינה וחלק המצוה לכל הוי"ה ותיקון עולמה לכל כחות העליונות לפי כל הוי"ה בל"ב נתיבות החכמה פליאות. ועתה מצידה מתגברות כחות רבות ומלאכים ומנצחים ומלאכי רחמים ברפיון פועלם

לפי חיבור הצורה ותכונתה אשר הדין תיקנם בדין שמטתה, ומצידה מלאכי גבורים לרבות חסדים וטובות מזיו זוהר כח אור אשר בתוכה והיא קידוש כח הנעלם אשר בתוך שער הנו"ן שהוא שער הבינה ונקראת שער החמשים, ומכח האות בציורה אשר בה לקדש ולהחזיק השמיטות ולהחזיק בציור אות שלה בנצח ולהחזיק בל"ב נתיבות דרכים נוראים ותורתה וחוקה בעוז ותעצומה, והחמה בתקופתה התחזקה בגבורת דרכיה ואורה והקול הפנימי תחלה בשופר גדול, והגבורות בסוד ה' נוראות שיש בהדרו, ושלשה שמות הללו של הצדיקים הנזכרים שריה שר צבא צדקיה הכהן בנייהו בן יהוידע היודע טעמם וסודם תשואות חן חן לו:

אות ד:

ד זה האות נעלה מאוד ואין לו ציור מחובר כי הוא משבעה העמודים פשוטים והוא תחלת פעולות הויות רומז לעולם המים ואורו ובריותיו בשמטתו גוף הראשון נשמות קדושות טהורות ומאירין מאוד כי השמיטה כולה אור בחסד גלגלים פשוטים זכים ולא מורכבים, כי בזמן ההיא לא היו גלגלים מד' יסודות וכחות מלאכים פשוטים כמים ברים וזכים ומאירים ימיניים ובריות חיות חיים ארוכים לא גלות להם ולא גלויות ולא גלגולים מגולגלים כי אם פשוטין, לא חוץ ולא ריחוק נמצאים כי אם פנימיים וטהורים וקדושים, וכל בריותיו מאור עליון נהנים ואין שם לא נחש ולא יצר הרע ואכילה ולא חוטאין ולא חטאים, וכל סדר ועבודה שעתה למלאכים, וחנוך בן ירד היה עמהם וסדר העבודה שעתה למלאכים, בריאותם והנייתם וחיותם וצורות הבקר והחיה כדמות צורתם ומטיילין עם זיו העליון בגן עדן וזו היא הנאתן ומזונן, ועל אותו הסדר תורתם וחוקם מאותו הצד, ומאותו הכח האות עתה כחות המלאכים משרתים עליונים וסוד המים העליונים וציור החיות וזיעתן, ומשם הטל החיים לישראל הנזכר בכל החיות ומייחדים היחוד הרמוז בדל"ת ובשמטתו שכבר עבר הנסתר והגנוז אשר השיג והזכיר אברהם ברמז כי היה גם הוא שם באותו המדה וזוכר מה שעבר ומה שהיה שם וגם איש בצידו, ולא השיגו קצת היחוד והאור ההוא, ונטע אשל אילן הספירות ביסוד ובעיקר היחוד הרמוז ובו קצצו האומות. וסוד ב' כהנים ראשונים העליונים אברהם ומשה בתחלת הכהונה לקשר הכל באור עליון ימין, על כן לא יד שמאל באמצע כי משפט הכהונה באורות הימין האור הגנוז בשבת כי שם ידבקו באור הדל"ת אשר היא אמם הראשון על יד חסד ואמת (נ"א כהן ואמת) דרך בקר וצאן באמת ושלום בסוף אשר שם הוא הציור הנורא, כי שם הקפו וכל שבחו וכל גופו ובא אל מקומו לאות אל גוף אחד, ושם כל הקפות כי הקב"ה גנזו לעצמו, וכל נשמות וכל גלגול שם ינוחו האם

והבנים רקיעים וגלגלים צדיק ישבת לחיי העולמים כי ידבק בסוף במחיה העולמים. בזמן השמטה הדל"ת לא היו תומים כי אם אורים וכחם והנהגתם והכהנים הנזכרים ושם רואים ונהנין מאורם, והוא שם הגמור וחבורו והם זוכרים לימים ראשונים אשר היו לפניהם בזמן יהי אור עת ויהי אור בת"ת ונשמה וכדומה לו, ועיקר לכל אור ונשמה דמות כדמות עצם היחוד ואין משיגים מן הבינה ולמטה כי אם בדמות יחודו וכל שבבינה משיגים דמות יחודו כגון אור ונשמה וכוכב כי שם שער הנו"ן קידוש הכח הנעלם בכל הוי"ה כנשמה בעולמה ואתה מחיה את כולם, ומן החכמה משיגים דמות עצמות יחוד ואור מעצמו כאור השמש בעולם השפל אשר שם צפרים יקננו, ומן הכתר אור ויחודו ועצמותו ומהותו, ומזיו זוהרו תר"ך עמודי אור בתר"ך עולמות מזהירות ומאירות ומשם האור לח"י עולמות מיוחדות ליחוד היום ה' שמה, והם שולי הקנים בי"ת בסוד י"ה עליון, ומשם ח"י אלף כתות של מלאכי השרת ברחמים כלולים מד' פני החיה הנוראה להיות רכב אלהים עליהם ונתן עליו מים חיים אל כלי הנה מעמד הר סיני שלם במרכבתו והשם ביחודו, וכל הנוראות האלה באים מכח הכתר אשר שם היחוד האמיתי ותכלית אין סוף עצמותו בכת"ר יחודו וגם עצמותו והוא הנקרא אין סוף כל שהוא תוך תוכו של הכתר שאין סוף לתבונתו אשר שם ומשם ותוך שם עיקר יחודו, ומאין סוף יושג עצמות אורו וזוהרו ותכלית יחודו ועיקר עצמותו ועצמות יחודו ועצמות לפנים מזו אין קץ לתעצומו ולעיקר יחודו אשר שם כלל עצמותו ואצילותו באצילות יחודו, ומשם אור לנשמה נעלמת ונוראה פני חיה אור וזוהר לנשמה הנקראת נוראה שנתאצלו הכל ביחוד אין סוף וסתרו ותעלומות אשר שם, והוא סוד י"ג מעלות נעלמות, והוא שבת מנוחה לכל שבתות ולימים טובים ולמועדים לשבת אחד הנקרא שלום באמת ליחוד אחד כי הנה הכל יבוא בשלום אורות ונשמות ובאמת ובשלום הכל ליחוד אחד:

אות ה:

ה אות זה מורה בעולם השפל, והנה נשמות בעולם מלוכלכות וגם השוכן אתם בתוך טומאתם כי נמכרנו אני ועמי למדה הקשה בהיקפה, ויקח אחת מצלעותיו העליונים לבשר ובשעת החיבור עצם מהעצמות וכן דרך הנשמות ובעת הפדיון חיבור אחת ביחוד שלם אשר פדה בשלום הכל גוי ואלהיו. ואלו דרכי שמטה והויותיה בהקפתה וגלגולה ונתיבותיה הקשה בה' בראם ביום עשות ה' אלהים ארץ ושמים כל דבר קשה אשר מצדה מעוט הלבנה וגליות הנשמה במעוטה, ואותיות מורכבות לא פשוטין כבראשונה שהיה פשוטה, וגלגלים פשוטות במהלכם זכים וזהירים וכחות ומלאכים פשוטין ולא מורכבים ימינים ומעט שמאליים לצורך העולם, וחיים ארוכים לא יצה"ר ולא אכילה,

אבל נהנים באותו מדרגת מלאכים סדר עבודתם והנאתן ובריאותן וחיותן וצורות פשוטה יפה ובריאה ודמות חיה ובקר כדמותן כי מפני אדם היו, וקושי המדה שינה הכל, עתה אותיות מחוברות בכחות מורכבות של עליון חוץ מן האצילות והגלגלים מגולגלים כוכבים ומלאכים יחד עליונים ותחתונים מקושי המדה וחוקה בתורת ה' אשר ממנה ומצדה כחות וגבורות חזקים וקשים גליות רבות ארוכות, חיים קשים וקצרים, ועצמות וגופים עליונים ותחתונים, יצה"ר פריצות ועזות, ושכחת השם והכרת היחוד ואצילותו, אבל טומאה וריחוק וחוץ מעלה ומטה אשר משם ה' יתירה בעבור פרים הנשרפין ושעירים הנשרפים שחיטתן בצפון, והצד ציד בפיו להרוג ולשחוט מצד הה"א, וראוי לנו לתיקון השם לשחוט הבעלי חיים בסוד ה' דברים המפסידים נבחר לו מיתה יפה דכתיב ואהבת לרעך כמוך ולא תפסיד השחיטה ותפסול הבהמה זכור לאפך ואוי נא לנו כי חטאנו. והמשכיל ידום ויתן אל לבו לקונן ולאונן על נפשו ולכסות דם חיה ועוף במצות התורה שלא תצעק הנפש ההיא עליו כי הנפש הוא הדם כי נפש כל בשר בדם הוא ולכן צווה שלא לאכול דם. כי כל הדרכים האלו הרבים נתיבות מכוסות לאל דעות מיועצות. ומשם הקושי ויכבד לבו הוא ועבדיו, ואתה הסיבות את לבם אחורנית למה תתעינו ה' מדרכיך וכדומה לו, ומשם האובדות והדחויות בגלגולים בשני אחים יחדיו נפש מנפשו על כן פרץ וזרח שני הפרצופין באחד הנשמות תאומות ובסוף משלימות, על כן בא האיחור בעבור כי איחר דינו אם הנפש נשמה מנשמתו ונמצא כי העצם מעצמו וזכה בו. ואלו הדרכים רבים ונפלאים אשר מכוסים שבאו הכל מצד המדה חוקה ותורתה בזמנה כי היא בית קיבול השמרים כולן, וכחה בשופר בעצמה להנהיג עולמות אשר קנה וכן כל שמטה בזמנה. וכחה בשעת הלבנה:

אות ו:

ו זו האות מורה צורה בלי ציור כי הוא צורה פשוטה לפי שמטתה, והיא עיקר ז' עמודי פשוטין ולא מחוברין כי היא הבינה חצבה לעצמה שבעה עמודים פשוטין מזהירים לכמה רבבות עולמות וכחות צבאות וחיילות, וזה עמוד מיוחד כי ממנו תורות פלאות לי"ב גבולי האלכסון, והעטרת מתעטף בהם בטלית אור ראשון כולו רחמים ושואלת מכל גבוהים בי"ג מדות הרחמים ויקרא, וכן הרבה לבניה לעשות כן כי הוא עומד ביחוד אורות ונשמות לאחד לעצמות היחוד, וממנו ששה ימים בצורת יעקב עם דמדומי חמה ר"ל טינטולי"ש, והמלה הזאת דמדום מלשון ניצוצות לשבת וחדשי השנה בששים גבורים ברכת הכלה בסוד התרשישים פועלים לאחד קיץ ולאחד חורף. ושמיני חג בחורף זמנו, והיא תורה מהתורה הקדומה, והיא קרבן תודה חמץ ומצה כשם עולה

וממנה נוראות נאמרת כתות טהורות על שרי האומות חלוקות וממנה כל פעולות לכחות עליונות מלאכים ומשרתים ומייחדים ומקדישים ועולות וזבחים וממנה כחות ונשמות טהורות ומיחדות אור עליון ומשם רוחות לכל בשר אלהי הרוחות ורוח לכל אלהות הרוח לכל בשר בסוד התמורה באוהל דתן ואבירם ועמד ושתלם וירדו חיים שאולה כי ניאצו לכך יבואו בנרתקן הרוחות באל אלהים ונרתק מיוחד עד באל עליון ולכן פדיון הבכורים שלא יצטרכו למדה זו, ובשמטתה יהיו הכל שוין תורה וקדושה יפה מאירת עינים זכה וטהורה כקרבן תודה אהבה ביראה זאב בטלה לאחד כי מלאה הארץ דעה גלגלים מאירים וכחות בינונים מיוחדים והשוער בגבורה ולא כדין אורה ולבנה ממשלתה והשוער בגבורה באור כחה ולא כדין ולא תתמעט כאשר בלבנה לא גלגול ולא טינוף לו ולנשמות כ"א לבד ירידה כי כולם ידעו את ה':

אות ז:

ז מכח זה האות כחות גבורות נוראות חזקות גבוהות וטהורות כלולות מים טהורים וממנה ומכחה לטהר כל טומאה ורחוק מרחיק, וממנה אות ברית וכמן הבא מן הבינ"ה הוא מתקנו וטחנו בכחו לצורך הצדיק ומשם לצורך הנשמות שיקבלו התודה והשמטה בקשיותה בדרכיה בסוד המטה ומשה בציור כח מדתו להרחיק כל ריחוק וחוץ לקיבוץ גליות ביחוד הזיוג בברכת היחוד בסוד ז' לז' קולות שם מיוחדות ז' עמודים לשלום מיוחדים בכח ז' אבנים ומז' עמודים עמוד אחד מקבצם וצדיק יסוד עולם אשר שם ברית ושבת בחוזק המדה שתקנם, ומשם כח ותיקון בגלגלי חמה ונתיבותיה קול רעמך בגלגל, וכח האות להבריח כל טומאה בחזקה וכל דבר הבא מן הטומאה ומצדה, וגם כחות חוץ וכחות חיצוניות ורחוקות, כי הוא ציור מציור באות טי"ת השבת ישבת לכל שבת, ושדי שמו, גבריא"ל שמו, יסוד שמו, צדיק שמו, נצ"ח אל, ועל זה חותמו ככל קדושה רבה כמו בתפילין אות שמו, ופסח אות שמו, ושבת אות שמו, ומילה אות שמו, וממנו אות הקשת ובכל מקום שהוא בורחת ממנו הטומאה וע"כ היה על המשקוף להבריח המיתה הבא מצד הטומאה. וכח האות בשמיטתה שיהא אז מים צלולים מעוטים וחזקים וטהורים, תורתה פשוטה ואותיות פשוטות וחזקות גלגלים וכוכבים כולם חזקים כולם אורות מאירות גדולות כחות מלאכים חזקים משוררים ולא כלים וכל צורות ופעולות משונות כענין השמטה בתוקפה וחזקה כחמה בממשלתה בצורה משונה, ובריאות העולם פשוטות כמעשה גן עדן לבד כל ענייו פשוטות וחזקות כי הם בשמרי המדה בגלגלה וכחות פשוטות ומעוט פריה ורביה למשפחות הטומאה שנאמר ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ לרוב חוזק העולם וקדושתו, לא גליות ומשפחות

כי אם משפחה אחת מעוטה וחזקה ונוראה מכחה החמה בקומתה לא יצר ולא כחות טומאה וחוץ ולא מיתה עד סוף השמטה וכולם מתים בנשיקה ותורתם פשוטה וחזקה כקרבן עולה ומן יהא אכילתן ולא בעשבי האדמה וכקיום מלאכים קיומם ומועדים ששה לשורר ולזמר ימים חזקים ושבתות ארוכים בריות משונות גדולות בריאים וחזקים ופרצופין זכים ומאירים:

אות ח:

ח זאת הצורה מורה דברים נוראים וכחות עליונות מורה בדיבוק אורות ונשמות בסוף כבראשונה לאחד בצורה, ומשם סוד הנשחטין בצפון וקיבול דמן בצפון כי משם סוד התמורות מצפון ומשם ה' יתירה לה' דרכים המפסידין את השחיטה רומזין לה' דברים אלו שסימנם צעקת"ו "צדקה "ענוה "קרבן "תפלה "וידוי, וה' דברים אלו נגד ה' דברים אחרים נגד תפילה חנה, נגד צדקה אברהם, נגד ענוה משה, נגד וידוי אהרן, נגד קרבן אליהו, כל זה לתיקון הנשחטין ומשם כח לכחות המעורבבות ונשמות המתערבות מכח הדחויים שנדחו ומצא את רעהו ומת והוא נס וחי ומשם טהרת הטומאה ונהר דינור המטהר האשמה ונשמה כי שם טבילתה קודם שתתקרב אל בעלה, ומשם כח למדרגת הנבואה וממנו חטאת ואשמות ועניני הכהונה הכל לצורך השמטה והוא סגן לכהן עליון לתיקון הקרבנות:

גירסא אחרינא והעולות אשר משם עוברות ומתעלות ומתייחדות באמת ובציון שנפדה הכל בסוכת שלום באורות ונשמות אחד בצורה אשר למעלה בבינה ואז לא יהיה לך השמש לאור יומם כי ה' יהיה לך לאור עולם הכחות לאמא כאחד. ומכח אותה השמטה יהיו שני מאורות הגדולים קטן וגדול כי יהיה אור הלבנה מאיר כחסד וכחות רבות שמאליים בעתו דומות וגם שם גליות והרכבות וחיצוניות מעט ומלאכים וכחות משמיאלות בדין רפה ובריות עולם כאשר עתה בדין הרפה בלי קשה וכל הקרבנות מרוצין. גליות שנים אחד ארוך ואחר קצר ולא כ"כ ע"ז בישראל, וגם באומות מודים רבים ביחוד וכולם מקריבים על מזבח ה' ושכינה עמהם לעין כל כי אין בהם מורדין בשם כי המדה אינה פועלת בקושי, ומועדים ושבתות כמו עתה ומלכים רבים בישראל ולא יפסק נביאים מהם וכולם דת ותורה מחזיקים, ובגלותן אינן עונשין כי עמהם שכינה לעין כל והם כולם נכבדים ואהובים מחזיקי מצות ותורה אין בהם הרבה טומאה וחטא ועונשן מעט גם הגוף והנשמה כי השמטה רפה וריבוי יצירה והעולם מלא בריות ואין פריצים ורשעים ופושעים כמו עתה ויהא שפע רב ותענוג ופריה ורביה נביאים ונבונים

שלום וריעות עושר וכבוד יראי אלהים כולם כי מה' היתה כל זאת, ובסוף יבואו כל צורות והנשמות לעולם:

אות ט:

ט מכח זו הצורה כח לנשמות מן יגיעתם ומכלה הרשעים ממקומן ומאריך להם יומם לפי גלגולם ובסוף היא מנוחה לכולם אפילו לשבעה לאחד וגם ציור האות הוא כ"ז שהעטרת ידבק בז' שבתות בסוף שישוב הכל בבינה כבראשונה, ולהיות צורתם משונה דבוקה על כן התרדימה לשנים של כחות הצורה ובקשו על מה שנראה לאחד מהם בין הבתרים בסוד גליות עולות ותחתית שתקנם בקרבנות בסוד ג' בהמות משולשות בפעמים שלש עם גבר והם שלש שורות לשלש גליות ואלו השלש גליות שם השם סימן בהם שלש מיתות עם שלש תחיות שגאולתן לג' תחיות ובאו בשבעה המבריח ריחוק טומאה וע"ז ולא קבלם כי כן הגזירה ועברו בצורת וא"ו ולא עמדו כי כן המדה לעבור משם כי כן עמידה עד שירדו לבית קיבול הכל אחד גלותן ששם השתי צורות דבוקות עילית ותחתית כי הכל לאחד כי תורת האות לקבל ז' העליונים עם כל צבאם והעטרת עם כל צבאותיה ורמז לג' תחיות תחתיות כנגדם ג' עליונות עטרת אמת ושלום כי ביום השלישי יקימנו ונחיה ברביעי העליון, והנה בשבת תמו הגליות וההקפות כולם והוא אחרון לכולם כי מכח צורת האות שמטה שביעית שבת לכל אשר שם יתעלו ששה גופין משששה עמודים כי אין בן דוד בא עד שיכלו כל הנשמות שבגוף ואז יהיו הגאולות עליונות ותחתונות דבוקות באור הראשון שני אורות ושתי נפשות לאחד כל אחד משתיהן ושתיהן לצורה אחת "סוכת "שלם ומשם לצורת חי"ת כי בשמטת זיי"ן שבעת ימים הם שבתות ה' לאחד ה"א ימים בהם הגופים לו' שמטות בשביעי יהיה שמטה ויובל לדבר אחד בצורת חי"ת כי הכל ישוב אל הגואל הראשון אשר פדה בשלום הכל ולנמכר תהיה גאולה וביובל יצא שהם ימי משיח העליון בשוב שבות מצרים ולא עמה, ואז נתעלה הכל אל מקום אצילותו אשר שם מקומו כמ"ש שלמה בחכמתו ז' הבלים נגד השמטות וביטולם בהבל העליון. והנה ביאור כל הצורך עמוק והקפות השמטות וחוקם ותורתם וכל פעולתם ואצילותן בסודם וביטולם ואמר בזה מה יתרון לאדם בכל עמלו זה אדם הראשון בעמלו שמים וארץ בקושי השמיטה ודרכיה הקשים עד כי תקופתו באור העליון וכתוב בו וזרח השמש בשמטתו דכתיב וזרחה לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה ובסופה כתיב ובא השמש אל מקומו ורוח אלהים הוא קודש עליון שער החמשים סובב בהם סובב ועל סביבו שב הרוח אל מקומו העליון כי כל הנחלים הולכים אל הים שיהיו שם ואין הים מלא עד שובם לפעולה שנית יסוד בדור הולך ודור בא והארץ לעולם עומדת

ודבקה שם וכל הדברים יגעים לא יוכל איש לדבר ולהשיג תכלית הדברים וכל פרטיהן בנתיבותם לא תשבע עין ולא תמלא אזן כי הכל ישוב למה שהיה כי אין כל חדש תחת השמש שהוא פועל ראשון לכולם על כן ההקפות תחתיו כי מה שהיה לעולמים הוא שיהיה:

גרסא אחרת וסוד השמש בהקפותיו וסיבובותיו נשגב ונעלם מאוד והיו בו ת"ר עולמות נגד ששה ימים מיוחדים לאחד ובשבת שלום לכל שבו י"ג מעלות שלימות עליונות מאוד ואמת ושלום לאחד בסוד תרי"ג מצות נוראות ונעלמות והם חוקים ותורות דרכים ונתיבות אשר בהויות אשר שם תרי"ג מצות למעלות נוראות ונפלאות שהכל מיוחד בסוד השמש ותקופותיו ואלו רמוזים בסוד מופלא והמכירו ויודעו ומזכירו בפחד ומורא שזהו סוד י"ה יורדים ועולים לבינה וי"ה עולים במעשה חכמה ובמעשה בינה ולמעלה ועוד י"ה עולים וי"ה יורדים סוד נשגב בכסא לכסא ביחוד מלא קן ציפור מלא בשם מלא בסוד ק"ן צפור בסוף שלום ונקה לא ינקה בסוד שם מלא עולם מלא, ומכאן עולים י"ב גבולים נוראים בשם מחולקים עולים ומתעלין באין סוף דבוקים למעלה שאין בה סוף אשר שם תכלית עצמות היחוד ביחודו שבת שביעי נפלא מאוד נשמה לנשמות ושבת לשבתות ז' ואז שם מלא בעולם מלא וה' אלהי"ם אמ"ת בשכמל"ו, ועם הי"ג מעלות אלו הנוראות יהיו תרי"ג מעלות לתרי"ג מצוה באמת חקוקות אשר בם כל תורות השמיטות, ואלו הי"ג מדות הם עיקר אור עליון והעטר?? מתעטף בהם ומתפללת בשעת הצורך ונראה כזקן מעוטף מלא רחמים, ועם אלו י"ג מעלות מתחזקים כל העולמות מזיום ואורם וזה סוד אדם העליון פרצוף באדם הא' כמעשה השגת בן בוזי פני אדם המה כי רצה השם להראות לו הצורה שהיה כבר כי פני אדם כפני צאן שעבר כי רצה השם ואז פני אדם כפני מלאך או אדם או משה וקרנת פניו כדמות שמטתו כבר אשר משם זיעת החיות עתה, וע"כ בא עתה אדם הראשון מחולק לתרי"ג מצות נוראות נעלמות מחולקות לכמה עולמות והנה רמ"ח בימינו ושס"ה בשמאלו כי הרי"ש במקומו העליון וי"ד בצדם הימין וי"ג בצדם במעלה עליונה והשאר בגוף האילן ואלו הם איבריו של אדם והשאר גידיו של אדם הקשים כי רבו מן הימיניים כדרך השמטה ופעולתיה והם לימי שנתה הבאים מצד החום שלה וע"ז יהיה האדם כלול ומיוחד בכל דמות דיוקנא חקוקה בו ואין מגלין אלה הדברים לכל אדם כי אם לנבון ומשכיל ומבין מעצמו ולבו דואג בקרבו תמים וירא אלהים ואשרי היודעו ויותר המסתירו כי בזה יש סוד נשגב ונעלם בסוד ד' אותיות שהוא עצם לעצמות המתלבש בשמותיו והוא דיין לכולם בעל העצה היעוצה מיוחדת כי כל שם מורה להנהגת שמטתו כחו ונפשו ופעולתו במקומו בהוייתה וכולם מתייחדים אל

הדין המיוחד להם כי הם ב' הכחות אשר בכח אחד לאחד לעליון ונסתר שם בן ד' אותיות נוראות לא נקראות ולא נודעות דכתיב לא נודעתי כלומר לא נודע יחודו להם לבא מן הכתר ומאין סוף עצמותו על כן לא נודע שמו, ומשם המעלות הנזכרים אצלו מיוחדות בסוד עשר ספירות וצבאותיהן ושני הכחות עולות ושני יורדות לאחד באצילות יחודו עד מה לפנים ומה לאחור בכל מעלה ומטה עד למדת שמור, זאת ביאור הטי"ת. ועוד יש ביאור אחר וזהו היסוד עם הטי"ת שלו הם יו"ד וכשיעלו בבינה יקראו צורת חי"ת שמנה בכלל עשר:

אות י:

י' אות זו ממנה כח לעשירי ולעשיריות העליונות כולם, שהעשירי שבהם כסא למלכות יהו"ה כגון גלגל מלאך לבוש והילולים עשרה שבתהילים, ועשרה שירות שבכ"ד ספרים ואחד מהם שירה לשם שיר השירים שהקב"ה אומר בכל יום, וכשעלה משה למרום מצא לכבוד משורר השם הנכבד והנורא וידידי אהבה דבוקה כמשוש חתן על כלה משימה בלב כחותם על זרוע קבוע אהבה רבה נשיקה דביקה בלי פרוד והבדלה, וביום השביעי משבח ואומר ליום השלם להיות החיים דבוק בארץ ברית ושלום במלכות בית דוד עד חי העולמים אשר משם השקאתם משקה הרים מעליותיו מפרי מעשיך תשבע הארץ, ובהיותה דבוקה בחיים ומיוחדת בשם הגדול אז לא תצטרך להאמר בכנויים ולא השתתף עם השם שום שיתוף כי אז תהיה דבוקה בסוף שמטתה בנקודה פנימית ציון לבית ה' ונזר הפאר על המצנפת הציץ ציון קדש לה' ולהיות אות אחרונה שבשם לחלה תתאה וחכמת שלמה, ומעשהו ומקדשו וכל כליו נחשת בסוד מרכבה אחרונה כרובים ואופנים נחשת ומעשרים לה עד שיר העשירי שתתעלה שיר השירים קדושים אשר כולו שלום ואמת בנשיקת שלמה. ומכח האות ושמטה שלה יהיה בה כל ענינים שיהיה בשמטת הפאר אבל רפים ולא גדולים וחזקים כפאר ואורים וגלגלים קטנים ויפים, ויהיו הנקבות רבות ויפות ומאכלות ומעדנים רבות ויפות ודקות, וחלום העתידות לפרעה פרות טובות ופרות דקות ורעות ושבלים פעמיים שני חלומות ימין ושמאל מעלה ומטה בסוד המרכבה המיוחדת ליוסף הפותר הכל לאחד שלום אשר בו יבוא השמש בי"ב גבולים וירח בסוף ודוד ברבבותיו, ובסוף פ' ויחי סתומה באל חי ומשם אלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה העליונה ומשם ינוחו יגיעי [כח] ואלה בני אל חי:

אלו עשר צורות נוראות ומתוכם שנים עשר אחרות כולם לכח אחד והם זו מזו וזו בזו מחוברות יקר אל יקר, ומהו ז' עמודים פשוטים דקים כקרני חגבים שתולים בבית ד' בעטרת בחצרות בית אלהינו בשפלים, והם נטועים ועמודים באותיות כולם וביניהן

לחברם צורה לחברתה להיותם נתונים בחצרות בית אלהינו לעם השוכן אתם בתוך טומאתן להיות כ"ב צורות אותיות נוראות ולהיות השבעה עמודים מהם מחולקים בהם בעליונים ובהם בתחתונים לחבר את האהל להיות אחד, והם נשמות וקיום לשבע שבתות ולתורתם וחוקם והקפתם ושנים, מהם חיבור תורה אחת להיות עילות תחתית לה ובסוף הכלול בה, כי בית קיבול הכל היא למען לוחות שניות לקיים ולהחיות הנשמות בסודם, ולחיות המ"ט ציורים דקים פשוטים לצורך ט"ו תורות מחוברות לצורך השמטה בסוד י"ג אורות מזהירים כולם לטלית אחד שבו נתעטף השם הגדול והנורא והנכבד, וממנו י"ב אלכסונים ונשמה אחת לנשמות ואור לי"ב הנה הם ט"ו י"ה וז' פשוטים להיות סוד כ"ב כוחות נוראות לג' כחות הכל כלול לכבוד עליון ה' מסיני בא להיות מתן תורה הבא כדרך השמטה וחסרון אות אחת ושבעה במקומו כמעשה שבעה ושכינה במקום חי"ת. והוא האות הרמוז לאור הגדול שכבר בא ואיך בא והנה במקומו לא תעשה לך פסל וגו' לא תשא את שם ה' הבא מן השמטה וטבעה, וממנה כח לשמטה ההיא ומאורו. ומאלו הכ"ב אותיות כחות מחולקות לב' חלקים בסוד כל עשר ומעשר סוד י"ב גבולי אלכסונים השבועה הנוראה בי נשבעתי וששה משמותם וששה משמותם לאחד הגבולים כולם ארבעה טורים אבן בסוד ארבעה פני חיה ברחמים כי פני אדם המה:

אות כ:

אות כ' כח המקבל מכל העליונים ותחתונים ושער לכולם והיא שער השמים, והיסוד שער לבינה, ואלו שני השערים נוראים אחד בית קיבול הכל לעבור משם ואחד בית קיבול הכל לקיום הכל ולעבור משם הכל בסוף, ושניהן נקראו עולם הארוך והטוב, והנה הכף כלי לכל המקבל בשם נקבה היא כח ללבנה ולכל כובב הבא משם, והיא בית קיבול הברית ובית קיבול הדין לעשות דין ומשפטים בשמים ובארץ לצורך השמטה הזאת לעשות דרך לעבור גאולי ה' אני ה' זה בזה לעשות צורת למ"ד לאחד בכח הבינה ובה כלולים כל כלי המשכן ואת הכיור בסודו לקדש בסוד פריה ורביה הבא מצדה בקדושה וטהרה בכח אמת ואמונה, וכן המה נשמות המדה בשמטת הא' לרבות יצירות ותולדות יפות נקבות מקבלות, וגם היא פועלת בשמיטה שנית שוער לה על כן ט שבורה בצורתה ע"כ פרים ושעירים שחיטתן בצפון והזאת דמן בעבור לטהר החוץ ולקרב כי אלו הקרבות הן מן המדה ע"כ פר ושעיר ליום הכפורים ולכל המועדים, גם שעירים במקום ובכלל שעירים אחרים המעולים כי פר ושעיר להשלים עליונים ולהרחיק רחוקים כי הוא דרך קרבן שעיר וחטאת למעט כח השמטה ע"כ עזאזל ביום הכפורים ושעיר חדש,

ואז תתעלה למעלתה ולאורה ויתעלה עד התשובה בסוד הביאו עלי כפרה מאמר המדה בשם הת"ת כי על דרך המדה בא המדה לידה כמו קרבן פרה אדומה המשלים הכל ומטהר הכל ומטמא הכל, וסוד עמוק ונורא בסוד שלום לרחוק ולקרוב אמר ה', וע"כ בכל המועדים שעירים להרחיק מהם כל ריחוק, והשבת לה' לבדו ואין שם לא ריחוק ולא חוץ כי אם תכלית הקדושה וכל טהרה וע"כ אין צריך לא עז ולא פר כי בו תכלית ותשלום השלום:

אות ל:

אות ל' זה הכח הוא גבור מאוד ונורא ואדיר בחיילותיו אשר בכח הצורה שם אדי"ר אדיריו"ן ה' צבאות שמו והנה הוא קרוב ודומה לשר עליון אכתריאל י"ה ה' צבאות שמו ועליהם אמר דוד ארוממך עד מקום וכבוד הדר לאחד בסוד ציור הצורה. ומשם הכח ומלכות לצורת מ לכל העולמים משם הממשלה לכל דור הולך עליון ותחתון כי גוי ואלהיו בגלות וגאולתן תהיה נו"ן התשובה בסוף, ובגלות חסר נו"ן ובימי הגאולה שנת הנו"ן קדש בקדש שער השמים כשער עליית שיעור שני פתחים לגואל הראשון אשר הכל משם, ובעבור דרכי השמטה וחקר בשבעה (נ"א בטבעה) בא השינוי בצורת האותיות בפעולתן המורה על מקומן בכח הויותם, אבל מדותם וכחותם במעמד שוה אחד מיוחד לכסא לכבוד אחד, ומשם מצות ידועות, וכן מכל האותיות מצות וחוקים ותורות לצורך השמטה מעשים משונים ידועים בכחות צבאות וחיילות וכתות ומחנות במעלות עליונות מדרגות העליונות נפלאות כוכב וגלגל וצורות פלאות משונות ונפלאות תורות וחוקים ומעשים ומצות אשר לכל אות ואות בחלק צורתם ותיקון חיבורם וצורך השמטה והזמן גרמא ולהיות הז' עמודים לצורות האותיות נשמות ואורות כי הם נשארו פשוטים משכבר היו ועשר לי"ב בסודתם בכלל פשוטים בסודותם בכלל לאור ומחוברים נפש והעשר נפש לי"ב ומהם תרי"ג אורות וז' להם לאורות בכח צורה עליונה חקוקות וציורי האותיות חלוקות להיותם נשמה ההויות אשר לכל אחד שבע שבתות להיות חלק להם לז' עמודים לנשמות לאורות לעולמות ולגלגלים בנתיבות נפלאות בתורתם אשר הבינה הם חולקים בכח אשר תקיים בעלותה המחשבה עלאה אור קדמון אשר משם הכל בצורה אחת מיוחדת בסודה אשר משם בחיבור עיקר שני כוחות של העמודים בסוד כל בו כלולים אמצע ימין ושמאל לאחד בסוד כפורת הכרובים דומים פנים בפנים כשני אחים בכנפיהן הפוכים. וסוד מעשרות ותרומות ועניניהן ומניניהן וזמניהן וימים. ומשם תיקון הקרבנות עולות וזבחים בתיקון שחיטה מליקה שריפה לצורך המדה והקטרת בסוד סמים ידועים ונקשרים כסולת שמן ולבונה הכל כלול ועשייתן במחשבה

זכה המוכנת לעולה. ומשם עיקר כלי הבית במלאכתן בסוד מתן תורה בקולות חלוקות נפלאות אב"ז בכח יב"ק שהכל תתעלה במחשבה מתייחד צורת אלף לצורך השמטה, וכן בכל צורה וצורה בצורתם בעוקציהן ותוכיותיהן וכרבלתיהון וזיוניהון לצורך עופות חיות כחות צורות משונות פלאות עליונות תחתונות הבאות לצורך השמטה בתורתה, ועיקר תיקונה בצורת אלף אשר שם היחוד ביחודו כי בו העשר בו לאחד, ובהצטרף צורות אות ראשון בין הכרובים ימצא הנו"ן ליחוד אחר לצורת בית במקומה בחכמתה ולהיות צורתה לצורך השמטה באור עליון ותחתון ברפה מתעלה כרובים לכרובים באצילות הכל, וכן הלמ"ד אלהים חיים ומלך להיות בו עיקר היחוד מן השמאל לאחד כל להיותן שניהן בבינה, וציורה אחת חי"ת שמנה בכלל עשר ר"ל שמן החי"ת עושין צורת ד"ו, גם בצורת הגימל וא"ו רפה לאחד, וז' ספירות הן צורת היחוד, וכן למ"ד בעיקר היחוד בדמיון אלף הכרובים לצורה אחת למגדל הפורח אלהים חיים ומלך על כל אלהים ואלהות ואדני האדנים בסוד אל"ף דל"ת מן יו"ד ה"א וא"ו ה"א ואחד כי שם יתעלה הכל לכח אחד האלהות והאדנות כי שם ישבו כסאות למשפט כסאות לבית דוד האדנות, וזה תלוי בזה וזה רוכב על זה כענין רוכב שמים בעזרך ובגאותו שחקים, ושניהם כאחד בית קיבול התשובה לכל כי לא אל חפץ רשע אתה כי לא אחפוץ במות המת כי אם בשוב הכל לשם כחות ונשמות אשר בהן ר"ל באורות ושמיטות לאחד, ושתי צורות אלו דבקים לתורה אחת השלהבת המחזיק ומזהיר לגחלת וכשהן דבוקים בהתעלות שם הלבנה בדרך האלכסונים לכח מחנותיה בהן ואז הבינה מלאה אין מספר. והנה כל משכיל יבין שניהן כח שבת וראש חודש לאחד ל דומה לאלף בציור אשר משניהן שני כוחות נוראות ונפלאות אשר בהם נפלא דוד באמרו יהו"ה אדני ואמר בעבור הכח אכתריאל היוצא מן האלף ארוממך גדול יהו"ה ומהולל מאוד וגו' ואמר בעבור הכח הנקרא אדירירון היוצא מן הלמ"ד להודיע גדול אדוננו ורב כח ולתבונתו אין מספר, והנה יבין כל משכיל שהזכיר בראשון שם הוי"ה ולגדולתו אין חקר ובשני הזכיר אדנ"י וכח הבינה ומספר כי הראשון כולו מדבר על העליונים והשני מורה בג' מיני גלגלים עליונים אמצעים תחתונים אשר בם סוד אלהות ואדנות לצורה אחד אדנ"י הוי"ה בכלל הכל לאחד היש מספר לגדודיו בהויות וכחות אשר משם ובעילויו אין לחקור, ואמר כח ששם כח הלבנה עולה בכ"ח מחנותיה המקיפות ועולה דרך י"ב גבולי האלכסונים עד הבינה, וכן תפלת משה ועתה יגדל נא כח אדנ"י ר"ל כח מעלות השבטים במקומן ברחמים שעתידה השכינה לסובבן בכח הרחמים שבתוכה ולדבק הכל בכח ברחמים בתשובה ובהם נשבע ומקיים ומחיה את עולמו הנקרא שמים וארץ עם צבאם. ומאלו

הד' צורות פלאות שהם ד' מחוברות בסוד היחוד לצורך השמטה ולצורך העולמות עולים ויורדים כלומר לצורך עליונים רוחניים לאחד וממנו כח וצורה לכל צורה רוחניות ולאותות ידועות לכחם ופעולתן בעולמם:

והשני למ"ד להיות שם שני כחות רוכבים זה על זה לייחד השמטות וגלגלים לאחד ולהשיב באחד לאחד לקיים ולייחד העולמות לאחד וגם הוא ציור לאותיות העולמות ידועות לאחר:

והשלישי מ וציורו לב' פועלים דבוקים מיוחדים לאחד אשר מהם השפע והיחוד ומצורה מיוחדת לו מכח אלף ציצית תפילין וכדומה להן. ומן הל' כגון סוכה וימים טובים ועומר ויובל ושמטה ותרומה וכדומה להן לצורך השמטה:

והרביעי ס' צורה דבוקה מכל צד סתומה וחתומה מיוחד בסוד גלות עילית ותחתיות סתומות כגלגלים עגולות ונשמות ושאר כחות בס' כשולחן היה סגור בזר זהב למסגרתו סביב חומת אש סביב לה וממנה מצות לולב ומזוזה קרבן וקטרת עבודה ותפלה וכדומה להם לצורך השמטה, וכולם נותנים ציור לחבר כחות כולם חוץ מאחד שבו סוד שני על שערים נוראים לאחד וכולם הם חלוקים לשנים חלקים עיליות ותחתיות לאחד והם ג' כחות מיוחדים ועמודים פשוטים ומחוברים הכל לדבר אחד מיוחד בסוד ג' קדושות לאחד והכל לשני חלקים לשנה אחת בשני ראשים אחד לרוחניים ואחד לפועלים, ושם הכח האחד היוצא מהם אכתריא"ל ה' צבאות כי מכל צורה כח ומלאך מכחו ולכל צורה שנים ועשרים כתות כחות נוראות מהם ימיניים מהם שמאליים ואמצעיים בכלל כוכבים וגלגלים וכחות גדולות משונות וקדושות לג' כחות חיות וצומחות ודוממין וכולם חלוקים לשנים אלו מלאכים גבורים לשמטה להנהיג הכל בתורתה וחוקה להיות הכל תמונה אחת ביחוד אחד, ומזה הכח לשמטה שנית להיות גאולות עליונות ותחתונות אחר הגליות ולהיות רפואה שלימה לבעלי תשובה ולהיות משם כח סליחה וכפרה לנצח שהוא יום כפרה וטהרה כלולה ברחמים על כן זיי"ן וא"ו שובה ישראל עד ויאמר ה' סלחתי כדבריך כי ביום הדין לטהר ולרחק טומאה וריחוק וחוץ כקרבן פר ושעיר שביום להרחיק ולהשלים, ומשם כל ימי טוהר וזרקתי עליכם מים טהורים מי נדה לא זורק עליו ולמעלה מזה מים חיים אל כלי על כן זיין בשבת ובתשובה (ובטי"ת) לטהר ולקרב הנשמות לתיקון העולם במלכות שדי לטהר ולקרב ולהרחיק. ואלה הד' כתות כחות נוראות ונעלמות מצויירות מכח ד' מעלות יורדות ועולות לד' קנים אשר שם עצמות היחוד בתעלמותו, ובהם בקשו המביטים את פועל ה' בצורות אלו ובחכמתם הנוראה ותעלומה מאוד ובכל חכמות האמורות סוד התמונה ובצורותיה ובסודותיה

ובכחותיה הנעלמות ולזה לא השיגו הצורך כי אם האחד שהשיג ונדבק בהשגת של הקב"ה מתוך מחיצת המלאך כי בסוד צורות כלול הכל וכל אשר ממנו בא לאחד ועד כאן בא האל"ף. ומן הלמ"ד בא כח הנעלם השמטות בצבאותיהם מלאך שני בו תנועת הגלגלים ועצמותן וצבאם עם אופנים ושרפים וחיות הקדש וכחות כוכבים ומלאכים עד כאן כח השני. וממ"ם כח למלאך מטטרו"ן ומן האות אור ושפע לארץ החיים ואשר תוך הארץ כענין אני ה' בקרב הארץ וכל אשר בה עד לארץ התחתונה וכל אשר בתוכה. ומכח מ"ם סתומה כח שחקים לחוקת שמים וארץ בכל אשר בתוכה וכח וחלק אחד בין הארץ וחלק חמישי מה' בשמה בסוד ה' אצבעות ביד העליון על כן באו הד' צורות ביחוד וכפולה באצבע יתירה להכשירה והיא צורה סתומה לכל דבר סתום כגון שכינה בתוך הגלות וכנשמה בתוך הגוף בסוד גליות סתומין ושני כרובים כאחד מחוברות והשומרים על השומרים וכל זה מכחות אשר מצד השמטה הפועלת מעלה ומטה. ומן הסמ"ך כח למלאך סנדלפו"ן, ומן האות כח לגליות לעתים וזמנים בזמנן להביאם אותם אל מקומם, והנה נתחלפו לו הצורות סתומות ונעלמות ממנו סדר הגליות לתיקון לזמן הגלות והגאולה עליונות ותחתונות ע"כ בא הרביעי, וכל אחד השיג השגתו וראשון בא עד כח האל"ף הנותן כח ברוחות עליונות ונשמות וממנו אכתריא"ל. השני בא עד הלמ"ד וממנו תיקון הנשמות ואורות וכל צבא השחק וממנו מלאך האדירירו"ן. השלישי בא עד מ"ם הנותן נשמות לארץ ורוח החיים להולכים בה וממנו המלאך מטטרו"ן הנותן נשמה בגוף ומצייר הציור. הרביעי בא עד הסמ"ך וממנו ניהול הנשמות בגלותם וממנו המלאך סנדלפו"ן אופן אחד בארץ הנותן דפוס וצורה בטיפה בתוך הרחם למי זכר ולמי נקבה ומנהלו ומשמר אותה הטיפה עד שמוציאה לאורה:

מנצפ"ך צופים אמרו והם הנקראים ים המלח העליון ים החכמה עלאה וכל אחד על עשרים מעלות תוך הים העליון ההוא ממולח מים צלולים וזכים ומזהירים לעולמות רבים, והם כח לבינה ומלח לקודש הכח הנעלם בכל הוי"ה ושמטה להיות ד' צורות מחוברות לה' הקפות הבאים, אבל ציורים לכל הבנין להיות ה' צורות נפלאות בשני עמודים פשוטים להם בסוד שני שערים נוראים אשר בם יעבור הכל ומהם צורה אחת נוראה מחוברה תקופות כל השנה בשני ראשים שיעור שני פתחים ובו יבוא גוי צדיק שומר אמונים, והיא צורה לה"א אחרונה לקיום ותוספת לקדושה וליתן טעם לכל נברא אשר משם הנקודים וחיבור כל מבטא אשר מהם שמנה מלאכים ושמנה עולמים לח"י עולמים אשר משם טעם לנשמות ואורות ושמיטות בטעם ברית מלח עליון כל צורה לחברתה נשמה ויבוא המלח מהקיום העליון במאכלות שהם ריח הקרבן העולה והקפות

הריח להנאה עליונה בסוד קרבן וקשר היחוד לצורך הנשמות ואורות, והקטורת להויו"ת ושמטות, והיחוד בכל ליחדם לאחד זאת ההנאה ולקיים הכל לאחד ע"כ יבוא המלח ביראת ה' במלכות ה' בארץ ומלואה תבל ויושבי בה. ומכח השני יבא ברית ומלח ושפע וקיום וטעם הגון לכל פעולות התחתונות וסדר זמנים וחוקים לצמחים ודומים ולחיים להיות דעת הראויה והנהגתם מכח מלח הבא להם טעם וקיום לפעולתם במלח במאכל. ומכח השלישי שפע מלח וטעם והנהגה בהויות ובשמטות בעבור הקפתם ועיקר המלח בשער הנו"ן בעבור גאולת עליונים ותחתונים כולם ופדיון הנשמות בגאולתן להיות הכל בטעם והנהגה ראויה, וגם התקיעות הבאות מן השופר הגדול להביא האובדים והנדחים לעלות בכח הרחמים בתשובה עליונה מיום הגאולות כולם באחד. ומכח הרביעי ברית מלח קיום ושפע לכל צבא השמים במעמדם וכל מרכבות המזלות מקדישות בנתיבות הגונות וכל כחות משוררות ורקיעים וגלגלים במהלכם כוכבים במשמרתם וראוי לכולם מלח ושפע וקיום בהנהגה לכל אשר ראוי להם וזה הכל לצורך השמטה ודרכיה. ומכח הה' שפע וקיום חזק על כל כח גבוה אמה גבוה שמאלית וחיצונית היונקים מעיקר השמטה וחוקה וחזקה שתהיה פעולתינו במשפט ודין ויבוא המלח עד כחות גבורים נוראים כחות טהורים מצד הדין עד סנהדרי עליונה ותחתונה והדיינים והדינין כולם בברית צדק וטעם בדינין:

אות מ:

מ"ם מן הכח הזה סוד וטעם ה' המחולק לה' אצבעות לה' כחות בשמה ה' להיות להם הכח והשפע מן היד אשר בו י"ד פרקים לי"ד כחות שמהם שמים וארץ עם צבאותם. וכולם הם יד אחד וצורה אחת על כן צריכין קדושה וטהרה בנטילת ידים שאו ידיכם קודש וברכו את ה'. וצריך הכהן להגביהן אל מקום מחצבתם ליחדם בצורת אות אשר ממנו האצבעות אלו לה' חלקים כל אחד בכחו ופעולתו. ומכח האות סתום שפע וחלק אחד לכל סגור בין הארץ כגון מעיינות ושרשי האלנות ודברים אחרים אשר בתוך הארץ ומהם חיים כמו תולעים וצמחין ודומיהן שצריכין לשפע וגדול מכח אחד אשר בה ממ"ם סתומה שהיא כח שכינה, לכן ד' אותיות שבכל אחד מהם יחוד רמוזים לעיקר האילן והם כנגד אלו הה' אצבעות שהם ה' חלקי השכינה שכל אחד רמוז ליחוד לרמוז כי כולם יחוד אחד וכח אחד, ויותר רמוז לעצמות המלכות שיהו"ה ויחוד אחד בתוכם כשנאמר אני ה' בקרב הארץ ר"ל שהיחוד הוא אפילו לשם בקרב הארץ, ג"כ שיש חלק מהיחוד בתוך בני ישראל כמ"ש לשכני בתוכם, וגם חלק עם הצדיקים בגן עדן כמ"ש והתהלכתי בתוככם, וחלק אחר בגליות כשאחז"ל כל מקום שגלו שכינה עמהם, וכולם מיוחדים

בשם הגדול ושם המיוחד בתוכם כענין כי שמי בקרבו. וכל אלו הה' חלקים יתייחדו ליד אחד שהיד הזאת היא הה' שבמלכות אשר מלא כל הארץ כבודו, ובעבור שהמ"ם הזאת היא כפולה יוצאים ממנה שני מלאכים מטטרו"ן וסנדלפו"ן האחד הוא מנהיג מן הארץ עד השמים כולם זה המנהיג הוא מטטרו"ן, והאחד הוא המנהיג בארץ ועל כל אשר בתוכה וזה סנדלפו"ן, והאחד מביא נשמות לגוף והוא מטטרו"ן, והאחד מביא דפוס וצורה בולד אם זכר אם נקבה וזה סנדלפו"ן:

אות נ:

נו"ן כח הקדוש הנעלם בכל הוי"ה ושמטה כי גבוה ונעלם מעין כל, והוא כח רביעי לעליונים וממנה כח רביעי בשם אשר ממנה כל כח פעולות שמטות ועולמות כצבאות וחיילות עליונות כחות ורוחות זכות פנימיות טהורות אצילות ונשמות ואורות פעולות בכחות נוראות לצורך המעלות עליונות רוחניות, וממנה כל שמטה בפעולתה לבגדי כהונה וחסד המתלבש בכל לצורך הנשמות וכח הקדושות הנעלם מכל הוי"ה ושמטה כולה, וממנה ה' אחרונה אשר לה כמוה עולמות גלגלים והקפות צבאות וחיילות כחות פנימיות וטהורות ועצמות נשמות ואורות ומרכבות ומלאכים אשר חוקותם לשפלים לפרות ולרבות בעולם כולם כמלאכים במהלכים וחוקותם ותורתם לצורך השמטה בחזקה והכל ביד המקרב לכל מעלוי לעלוי עד הזרועות ועד הררי קדם וזהו הכהן המקרב הכל:

נוסחא אחרינא וממנה כח לשמטת הא' להיות יצירות הרבה ומאור גדול וטובה וחיצוניות רבות טהורות משוררות משירי ה' ושם יתמו הגליות ויתעלו הגאולות כולם למחצבתן:

אות ס:

סמך באות הזה רמוזות כל הגאולות והשם ברחמיו יקיים בנו מה שכתוב אמן, וכן ישכיל ויבין זאת הכח סתומה וחתומה בסוד הגליות וכל ענינים ודרכם וזמנם ועתם אשר לכל גליות עת ידוע בזמנו ובעתו עד היות ד' גליות לעתים ידועות גאולתם לפדותן כולם כאיש אחד. וגלות הנשמה אחת שקול ככל הגופין כאחד פודה ה' נפש עבדיו כולם לנפש אחד לאחד, וגדול גלות אחרון וארוך מכולם גוי ואלהיו וכן בנשמה כי בהאריכו יתמו חטאים ורשעים וכל דבר עז וקשה וישובו אל ה' כי יתאחר גליותינו וגאולתינו לטהר וללבן כל נפשות לבוא לפני אלהינו ותיקון הצורה בכח הגליות בעליונים בעתם ובזמנם נגד גלות הנשמה כי הכל בא מסדר המדה בהקיפה בטבעה בתורתה אשר קבלה מן הבינה אשר שם כל התורות חלוקות אשר באו לה מאין ששה גופות לשש הויות לשמטה עם

פעולותיה הכל גנוז בבינה, ומן הבינה נאצלו כולם במדתם להקפתם בטבעם בתורתן, וכן זו השמטה בטבעה בתורתה להיות גלויות עיליות ותחתיות במלאכים וכחות וגלגלים וכוכבים אשר מחזקה מגלגלים ועולים כתות צבאות עליונים, וגם הנשמות שמגלגלות לטהרה ונקיה כדי שתשוב הכל למחצבתם כבראשונה בנקיון מליכלוך הבא מצד המדה בטבעה הקשה אשר מצדה לכלוך ריחוק וחוץ וצריכין כולם טהרה מהם במים טהורים וחיים מהם במי נדה ומהם בנהר דינור סוף גלותם בטבילה ידוע אחד ורבות אחר הגלות בו רוב הטהרה בגליות המטהרות כל, ולכן כל הגליות והטבילות בכחות עליונות ותחתונות גופין ונשמות, לכן האור הגדול בהיותו בבינה נחלקה לשני חלקים קטן וגדול, קטן לצורך ניהול לגוף וגוף, וגדול גנוז לצורך הנשמה ולהיות החלקים עמהם בגלותן לרפואתם שישובו הכל כולם למחצבתן אורות ונשמות, ולכן כל גולה להיותו חלק עליון עמם ישובו הכל למחצבתן אשר משם הכל. ולכן הצורה במדה לב' תורות ולב' אורות להודיע שהם בשמטתן לצורך שני פועלים שבה, בזו הכח הסתומה כל סוד וטעם הגליות. ועתה בזמנם הרמוז בשני כחות שבצורה הסתומה בסוף ותכלית קושי המדה וטבעה כחה כי אז התחיל הבא לזרוח ולהאיר במדתה כפסוקי הנביאים שפסקו בה כל דרכיה הראויים לה ולכן יהיו הד' גליות והנשמות נגד ד' אותיות מיוחדות אשר הם נסתר ונעלם שממנה רפואה ותיקון לכל הפעולות עליות ותחתיות כי תם גלותם והמדה בסופם והוא מתקשה במדתה שכן ארז"ל שלהי דקייטא קשה מדקייטא, כי אז יתערבו מלכות במלכות במלחמות קשות עליונות ותחתונות זו בזו זה נופל וזה קם וזה נופל וזה לא קם, כי אז תתחזק המדה בדין קשה להיות סכסוך בשמים ובארץ כי עד כאן תמו פקודות עוונות וחטאים וריחוק וטומאה והזמן ותמו גליות עליות ותחתיות ודור רביעי ורבעים יתמו, וקודם זה ימים ידועים יגאלו הגופים כי תמו ימי גלותם, ומלכיות יתגרו זה בזה ונופלות, ואז יתחיל להאיר כוכב יעקב למלוך ולמשול בכל צדדיו גוי ואלהיו דכתיב דרך כוכב מיעקב וגו' כי בא עת דניאל וזרח והאיר מעת הוסר התמיד עד ימים ידועים תוך הר האלהים, ובחוסר האלהים מהר לגופים ובשלימותו לנשמות וכחות עליונות אשר שם מחצבתם וכל גאולתם כי עד הנה גליות ראשונות ואחרונות, ועוד ימים ידועים תהיה לגופים אחר גאולתן, ועוד ימים ידועים גאולות הנשמות כי תם גלותם, ואחר זה לימים ידועים גאולת המשוררים כי תם גלותם, ועוד לימים ידועים יגאלו הגלגלים כי תם גלותם, והנכנס ראשון יצא אחרון גוי ואלהיו תפלה של יד והכל ידועים ספר הנביאים כולם, ובפסח הוא יום וזמן מלאה המדה מכל טוב ושלימה מחסרונה טהורה ונקיה מכל חמץ הבא מצדה הקשה והחמוצה יום של עשר שעות הוא אלף הששי של

עשרה מאות וסוף ד' ראשונים היא העת הידוע שתמו כחות המדה וכל גלגלים מכחה, וקודם זה ימים ידועים גאולה לגופים ואסיפה לכחות הטומאה ומתים חטאים ורשעים אינם כי תמו כולם לבית נרתקם ומלכיות מתגרות זו בזו במלחמות רבות מעלה ומטה ואובדות ומתבטלות כי סוגרו דלתים בשוק, ועוד ימים ידועים וגאולות הנשמות ונאספו כל המלכיות עליונות לנרתק אחד כשם ה' שכם אחד, וכן במשוררים, וכן במלאך וכוכב הכל ישוב לנרתקו כי יתעלה דרך גבולו, והשבת קרוב לא יום ולא לילה והבריות עם בריאת מעט והדורות מתמעטות ממעט למעט עד היות שבעים נפש זכות וטובות. ומשם לי"ב אנשים, ומשם שלש עמודים, ומשם לנח וחנוך עד אדם אחד כשבא הכל כן ילך, ואז אדם ושכינה ועם שום נמצא מן העליונים אמר מזמור שיר ליום השבת שכלו שבת לחי העולמים, ואז הכל נסתלק והאדם שב למקומו אשר לוקח משם כי הולך האדם אל בית עולמו העפר למקומו הרוח תשוב אל מקומה אשר נותנה כי הכל נתעלה. ומכח הצורה לשמטה שנית בעתים וזמנים ידועים לגליות ולזמנים מתוקנים וסוד עבודתם בגליותם יחד גוי ואלהיו בגלותם מדובקים מיוחדים בצורת האות סגורים בגלותם עד עת זמן אשר יפדה גוי ואלהיו:

אות ע:

אות עי"ן בזה הכח ענין אור הגנוז ביסוד בכל מהלכיו בסוד הנשמות בצאתם ובבואם לחיי העולם הבא עם כל כלי המעשה ששה בשבע לשיר הנו"ן בסוד שני נונין הפוכין בנסוע ובנוחה בסוד ויצא יעקב ויחי יעקב ראש וסוף לנשמות, ושניהם סתומין וששה גופים בה חתומים עם כל הויו"ת לצורך העולמות עתידות, וכולם זו מזו משונים והם רמוזין בזה התורה כולם לששה ספרים חלוקות עם כל דרכים ופעולות וחוקותם כולם משונות זו מזו והוא אור עין יעקב אור קדום לצדיקים. ומזו הצורה אראלים וכל כח שלום לשלום ומן האור אור לגלגל שבת וממשלה לכוכב:

אות פ:

פ"א זאת הצורה כמעשה ארון ברית ה' בכח הוד אלהינו אלהים צבאות שהוא בין ים לצפון לארון ה' במלכות הברית לאחד להיות התורה תוך ארון שמי בקרבו בעשר תוך מקדש לאחד כנשמה בתוך הגוף לשלום הברית לאחד סוכת שלום לאחד לצורך השמטה שנית להיות שכינה כלולה ושניהם בגלות בעולם אחד. וכח האות לשמטה ששית להיות דבוקה תוך שלום ומיוחדת בפאר ומקבלת פרנסה ואור גדול משם ומהם שמחה ותענוג בעולמו:

אות צ:

צד"י זה הכח בארון הברית לצדיק וכח הצדקה להיות שני השערים דבוקים להיות צדיק המקבל מן הבינה לצדיק ועטרת מקבלת מן הצדיק להיות כלולה מעשר, ומכח האות לב' ארונות ארון לתורת ה', בפנים ארון הברית, והיה שלום ואמת לדבר אחד, וארון שם בכח נצח להשבית מלחמות וכחות חוץ ההולך לפני מחנה ישראל, ושניהם ארון שכינה וארון יוסף וכח הצורה בשניהם למנצח על השמינית י"ח לנצח. וחום החמה ממנה וימי השנה שס"ה ושבתותיה עד שער הנו"ן, וממנה כח לשמטה הששית להיות דבוקה בשער הנו"ן לקבל אור וחוזק לעולמה ושתהיה מקבלת מכל העשר תוספת ברכה ושפע ורב תענוג:

אות ק:

קוף כח זו הצורה בשבת השנה כי הוא ראש וסוף הבנין שיעור שני פתחים לאחד וצורה אחת כי בה ננעלו כל השערים שמיטין ויובל וימים כולם עד שער העליון ששם כח ים המלח יובל העליון שבו כל ההיכלות סגורים עליונים ותחתונים, בסוד ק"נ מעלות שירות תהילים חלוקים לחמשה ספרים עם שנים נסתרין, ג"ן פרשיות ליובל אחד ולמעלה מזה שנים ויובלות כח עליון המקיימם אשר משם סוד שני פתחים ראשון ואחרון מה לפנים ומה לאחור הכל כלול בסוד צורת האות שאין בה מן העשר העליונים כי בם ננעלו כל השערים גליות עילות ותחתית לאחד, ובה כל האצילות עיקר היחוד הניתן לישראל הזקן ולבניו שהוא בין ים המלח ושער הנו"ן. ומבין שני חכמות על כח הוא"ו שהוא עמוד ויסוד לישראל מעלה ומטה להיות כל האצילות לאחד יחוד הגמור מכל כחות העליונות ומכח חוץ והוא ידוע בין בני ישראל לאביהם שבשמים והוא האור שביחוד ומשם לעולם הנעלם בסוף לנשמות כי הו' ימים וישראל מטה הכל יבא ליום אחד בדבר אחד בשבת ואז הכל אחד כי אין ביניהן דבר כי זה אלי עליונים ותחתונים לאחד. ומזה הכח בשמטת העטרת להיות מלח וקיום לעולמה, וגם עתה בעטרת להיות טעם המלח בה באוכלוסיה ודייניה ולכל אשר ברא לעשות:

אות ר:

ר"ש סוד הכח אות זה הוא סוד נעלם עולם העליון להיות ירושה לנשמות מתחילת האצילות ששם גנוז ונקבר האור של יום ראשון עם זוגו ושמה קברתי את לאה בסוד ג' זוגות ידועות ושתים נסתרות והזכרים הראשונים ואחרונים לקבורה שלשה וחמשה סוד ג' קדושות לה' זוגות להיות הבנין שלם בשלום עשר לאחד גנוזין בגן עדן העליון כפול גן עדן גן בתוך גן ומכפלה לפנים בכח צורת כח הדומה, ולשם נתאוה דוד בארצות החיים. ומחמשת נשים כפולות האחת לפנים והאחת לשמאל ומהם כחות רחוקות

טהורות ומהן כחות רחוקות כולם לצורך שכינה חוץ מאחת שאין שם זוג כפול היא עצמות השמטה עולה כליל לה' לשלימות האחת ולהיותו טהור מכל לצורך היחוד והשלימות בסוף אע"פ שמצדה כל חוץ הוא טהור מהן וארבעתם נשים ליעקב הכלול מכל, וכולם בשינוי זה מזה לפי מקומם ופעולה, וארבעה ליעקב ב' בימין בפנים וב' בחוץ והכל כלול ברחל הקטנה לכן באהבתו אותה כי כל פנים בימינה וחוץ בשוליה, וזה הכל רמוז לשני אורות לאחד ושני נשמות הכל בסוף לאחד כי מהם פנים ואחור ימין ושמאל תוך וחוץ הכל מכתר אחד, ולעתיד תהיה רחל מבפנים ולאה במקומה בשער כי ישוב הכל לנרתקם, והנרתק לנרתק אחד, ורחל תקבר ותגנוז בחיים, ומשם תתנשא עד י"ה בציור ידי כסא מרום מראשון עד חקוקה בכתר, אבל היא עתה בצרור החיים ואור בתוכה. ומכח האות לשמטת הה' (נ"א הששית) להיות דבוקה בשלום ושלוה ומנוחה רבה ותענוג גדול לעולמה:

אות ש:

ש האות הזה היתה של ארבעה ראשים ועתה היא משלשה, והספר מספר בשנים בכחות ובפעולותיהן. שי"ן זאת הצורה נורא מאוד ופאר והדר בלבושה אשר ממנה לבושים עליונים וכחות נוראות ועליונות ואצילות קדושות טהורות וזכות והויות ושמטות אשר במרכבה אחת כלולות בצורה אחת סתומות וחתומות אשר במקומה אורות אחת בסוד עיקר היחוד בה בד' צורות דבוקות מיוחדות לאחד בלי יתרון ושינוי דכתיב אני ה' לא שניתי מאצילות היחוד מיותר בלי חיבור ושינוי בעצמות פועל כח אלהות ויחודו באצילות באחד כלול האצילות ביחוד כח הצורה לאחד כי בכח זו הצורה נכלל האצילות והיחוד לאחד בתורה ובמצות וחוקים לצורך השמטה ותורתה כטבעה ליחד ולתקן את דרכיה במצות ישרות מיוחדות לצורך מרפא לנשמות אשר בגלות, ולעתיד תתחלף ותהיה צורה מרובעת במקומה לצורך השמטה הבאה בתורתה וחוקה בסוד היחוד הראוי לה באצילות וסדר יחוד השמטה בתפארתה כי היתה כבר ועבר תורתה ובא כח הצורה בשלשה ראשים במקומה עתה לצורך נתינת התורה וחוקה כדרך המדה לכל דבר וכח חוץ הבא מצדה כגון לא תעשה לך פסל וכל תמונה הבא מתגבורת המדה כי כל ריחוק מצדה ע"כ כל היצורים להרחיק כל ריחוק וטומאה מעלה ומטה נשמה ואצילות לייחדם באצילות יחיד להשיב הכל לנרתק עליון מיוחד לכן בנתינת התורה בא עשה ול"ת בתרי"ג מצות ושבעה עמודים להם לאורות עשה ליחוד האצילות וגם גוי ואלהיו לאחד ולא תעשה להרחיק כל ריחוק וחוץ מעלה מן האצילות מטה מן הנשמות וכל דבר חוץ מן האצילות, ע"כ האות חסרה במתן תורה ושכינה במקומה כמו בבריאת עולם

בחוסר הבנין ושכינה עמם להשלים הבנין. ובימי נח זמן חן ואור המדה שכבר בא צדיק ותמים היה בדורותיו ששם האות היה בשלימותו בקיומו במקומו לקיום עולמו ויחודו כי מן ימי אותו הזמן שהן כמו ימי שמטת החסד ביחוד אצילותו ואורו כימי נח בעבור מי נח אשר היה מלפניו ועתה הצורה של ג' ראשים במקומה של שמטה השנית הקשה אשר בה יחוד לצורך השמטה ולהרחיק כל פסל ותמונה וכל חמץ הבא מצדה וממנה נבוא לייחד ולחבר במצות היחוד באצילותו כגון תפילין וציצית וסוכה ולולב וכדומה להם ליחד העליונים לאחד והפך זה שלא לחבר ושלא לייחד כח היחוד דברים קדושים לצורך חול כי מה שאסור בזה מותר בזה כי מכח הצורה נבין לחבר קדושים ביחוד האצילות והפך זה אסור כגון אכילה בקרבן ולבישה ועטיפה על התפילין והזריעה נגד הארץ העליונה ששם כח הצמחין ומטעתן כל אחד במקום הראוי לו בלא עירוב בהן, והמצה והלולב לאמת והשלום לאחד יום ולילה לאחד בהם גליות וגאולות לאחד עליונות ותחתונות ע"כ אינן דומים כי יש בהן הנאה לגוף ולנפש בכלל שמטה והוי"ה ואור הנשמה והעטיפה הנוראה ובית התפילה שהקדוש ב"ה בה והמלאך ענפיא"ל מתקרב לה להתפלל אצל הארץ אשר נשא השם הגדול והנורא לצורת אחד לכבוד ולתפארת. וצורת האות בעיקר האבות המרכבה בצורתם לחסרון השכינה והשכינה עמם להיות עמה לאחד, ולעתיד צורת עמוד היחוד במקומה לשלימות היחוד ר"ל ביעקב השלם עם אברהם ויצחק וזכרתי את בריתי יעקב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכור והארץ אזכור בשלימות יעקב כי שם ישבו כסאות למשפט כסאות לבית דוד השלום כמו בכל העשר בו והכל ביחוד אחד מיוחד ה' אלהינו ה' אחד. ומזה הכח יחוד ושלימות לשמטה שנית וקיום בתורתה ושארית בעמה ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים ולא געלתים וכו'. ומזה הכח לייחד המצות ידועות בקדש ולא בחול בתיקון האצילות לצורת הנשמות ואורות:

אות ת:

תי"ו כח זו הצורה במדת אלהים בספירה הנקרא אלהים כשפועלת בדין לענין השמטה כי אלהים סתם מורה דין באצילות ובתחתונים אבל אלהים צבאות בדין האצילות לבד, ויש מקומות בכתובים כי אלהים מורה בעטרת, ואלהים צבאות בצבא שלו בבריותיה, ואלהים צבאות השיבנו האצילות לבד, ואלהים חיים בדין וקיום האצילות ואורות ונשמות חיי העולמים שכולם מתפללים, אל חי לבנים וקיום הנשמות והוא מצד שמאל, וצד הימין אל לבד שהוא חסד וחיים וברכה זה כנגד זה והיה ראוי למטה אל חי זה כנגד זה ובאמצע יהוה צבאות או בימין יהוה ובאמצע אל ולמטה משניהם צבאות כי

אל חזק בלא דין על כן ראוי באמצע, ואלהים דין כולו, ואלוה שוה בכולם, אבל הסדר עתה בעבור השמטה כי סדר הויות מחודש ואצילות המדות עתיק יומין כי אלהים אשר ממנו כל דין ולבסוף כל דבר למיתה לפי שעה ולפי גרם הזמן, ואל אשר ממנו כל החיים הגופנים והחסד וכל מחיה לגופים לפי גירום הזמן, וממנו כל תחיה לכל מיני מיתות גופניות וכן היה ראוי להיות מקום ויחוד העצה אבל בעבור השמטה לצורך חיים וקיום הנשמות כי שם החיים הנצחיים הרוחניים, ובימינו של זה מקום העצה ביחוד כל האצילות בפאר לכן מדת משה מקים ויעוד היחוד והשגת נבואתו בעצמות היחוד המלובש מכולם אשר בו יחוד כולם ובו לשנות טבע ומעשה כולם לכן נבואת משה משם דכתיב מוליך לימין משה זרוע תפארתו ר"ל למדתו שהיא זרוע תפארתו בנבואתו, ע"כ שם ה' צבאות היחוד באצילות אות הוא בצבא שלו וה' באמצע היחוד מעלה ומטה, אלהים צבאות בשמאל בדין האצילות, אדנ"י בכל אשר ברא לעשות וכל החיים מעליון והדין מגבורה אשר שם כח הצורה הנותן רשות למחבל, כי שני כחות אלו בצורה לשלום ואמת לצורה אחת להיות כל האצילות לאחד סוף וגבול כל האצילות ועליונים ותחתונים אורות ונשמות לאחד שלום על כן הצורה סוף וגבול לאותיות השמרו לכם בנפשותיכם כי היא המפחדת הצדיקים כי ממנו דין העליונים ותחתונים והרחמים נהפכו לדין, שרף מזבחו ומקדשו ויצת אש בציון על כן אפיקו לגבריאל אשר מכף רגלו המשחיתים וחרון אף וחימה הכפירים שואגים לטרף וממנו כל קשה ואכזריות וצדיקים הקנאים קנאה גדולה כגון פנחס ואליהו ודומיהן ולהיות צורתם תוך צורה, וממנה ספר הדינין לסנהדרין עליונה ותחתונה ובאלהי מצרים אעשה שפטים, ומשם נהר דינור המטהר ומנקה כוחות עליונות ונפשות הצדיקים, וכל המחלל הוא מהפך הרחמים לדין ומקצר ימים וחיים, וממנה עקדת יצחק להעמיד בצאצאיו ולהיותן חיים להעמיד להם לפליטה גדולה בגליות עיליות ותחתיות כי הוא מנסה כל הצדיקים ושם יבואו בסוף וסוד כל הנסיונות כולם בעקידות והיא סוף כל החיות הכחות והצורות לאמת ושלום לצורה אחת שכל הצורות תחבר אם כולם ויהא כולם אם לכל כחות הנעלם העליון ונעלה ומן המלה זכר ואב לכולם, ומכח הצורה כל הסמים המחולקים לב' חלקים ומתערבים בכח האש מן המדה ומתקשרין בכח הקטורת לחבר ולייחד כחות עליונות לאחד וכולם ידועים למשה כי כולם חלוקים במדרגות במעלות זו מזו בטבעם הטובה היא אם רעה ואחד מחבר מהם שבו כח הרחמים לחבר ולהשלים עליונים, ואותו הכח שם אהרן בקטורת ומיד השלים בעליונים ובתחתונים והוא במדת הצמחים אלו בשמים הידועים וכן בכוחותיתם ע"כ הצריך בהם הקרבן, וכן בהמות ועופות וכן באדם זה למעלה מזה

שיתייחד הכח מכל במקום המיוחד ביעקב מבחר, וכדי הוא להקריב עולה כליל, ויצחק נקרב כי הוא ראש השמטה ומושל במדה ונקרב כבש ליעקב ולא מין אחר, ואמר שים קטורת רמז לו להפך כח התי"ו לכח אחר שהוא יד ימין בחסד וחיים וברכה ככהן הנושא כפיו. ומכח זו הצורה ושמטה שנית להיות נקמה בע"ז ובבעליהם ובעוברי ברית ומחללי שבת והמיפר ברית היחוד זה סוף הים הגדול אשר בו כלל כל הכחות עליונות מראות צבאות ותעלומות נפלאות הנקראים ה' אלהי הצבאות בכלל כ"ב צורות מחוברות עם ה' כפולות אשר כולם מ"ט ציורים דקים זכים פשוטים אשר בדקות המחשבות ותכלית הזכות והדקות מתפשטין בגן אלהים חיים להתלבש בצורת המדה וחוקה במעלותיה ובמעמדה הראוי לה ובכל ענינה להיות שם ציורים דקים כקרני חגבים בעדן גן אלהים חיים, ומשם בעולמות ידועות נטועות להיות להם לאורה ומתלבשין בלבושיהן לצורך עולמות בתורות וציורים ודמיונות אחרים נוראים ותעלומות, ומשם לגן ה' להיות שם נטועים להאיר המדה לתורתה ומתלבשים בלבוש המדה וחוקה בהיות שם ציורים נפלאים מתקרבים להתחבר דורות נפלאות לצורך תחתונים, וכן בכל מסעותיה פושטין ולובשות הן בעלייה הן בירידה. וכן צורות האותיות פושטות ולובשות עד היותם כתובים באצבע אלהים עד כתובה באש שחורה ע"ג אש לבנה עד היות כ"ב צורות מדובקות מחוברות נוראות למ"ח ציורים בכח הים המלח להיות להם לעמודים חזקים נוראים ונפלאים אשר בין הכל מ"ט כחות נוראות בסוד מעשה המנורה כפתור ופרח בקנים שעליהם הנרות ולהם נר ה' למלח להם ולכל. ולכן נתקשה משה, וכן למעלה את קשתי אם היות ברית מלח בתמונה כי לא הצריך שירדו הן כי אם לצורך הגלות והנשמות ולכל מעשה השמטה ויתן טעם וקיום לעולמה ובריותיה, וע"ז נתקשה לרדת אם לאו, והדבר צריך לירידה להיות טעם לכל והיא בחכמה בין בינה עלאה ובין קודש שער הנו"ן להיות טעם ומלח לכל הבריות ומ"ט כחות להיות נשמה לכל וטעם המלח עד לכל השמטות עד היות בכל ספירה ושמטה נשמה וכמה עולמות נוראות וגלגלים ושמיטין ויובלות בכל ספירה וספירה ובתוכה עולמות אחרות זו בתוך זו וזה תוך זה מהם למזרח מהן למערב מהן לצפון ומהם לדרום מהם ארוכים מהם עגולים מהם קטנים מהם גדולים מהם מורכבים מהם פשוטין מהם זכים מהם ספיריים כולם עליונות נוראות נעלמים בחוקים ובמשפטים סגורים ונעלמים לאלפים ולאין מספר אשר בכל מדה ומדה מן הז' מדות המחולקים למ"ט שבתות ארוכות אשר הציורים הם להם נשמות למ"ט שבתות הגדולות בעולמות רבות ונפלאות ובתוכם כמה עולמות אחרות הנזכרות מעלה בגלגליהן בנתיבותן ובכחותם בממשלתן ובחוקם בתורתם אשר בם כחות נבראות ובריות משונות

עולמות נעלמות אין קץ, וכן לכל שבת עד היות ראשיהן מ"ט שבתות לספירה אחת מן הז' ספירות, לכן סדר הגלגלים להיות הגלגלים אחרים בתוכן מהם בצד אחד לעולמות רבות ומהן זה בתוך זה כמוזכר למעלה, ולכל שבת ושבת מהן לשנה לעולמות רבות כח אחד בכל אחד מהם המייחדין כל אחד לעולמו כנשמה בתוך הגוף וכתפארת לעולמו. ובראש כולם אחד משער הנו"ן להיות כל השמטה מן המ"ט בכח בתוכם לייחדם לאחד בכח אחד משער הנו"ן להיות כל שמטה מן המ"ט בחמשים שערים שלימין להיות בכל שבת חמשים שערים לשער אחד מחמשת שערים אשר לכל ספירה מהז' ספירות עד היות הבינה סוף כל השערים ונשמה לכולם עד היות צוה לאלף דור, ואז יתקע בשופר גדול ובאו שם יבואו וישים האובדים הגולים בכל אותם העולמות לפי רוב מעלליה מהן בגופות בני אדם לפי גירום השמטה, ומהן בבהמות ומהן בחיות הן בטהורות הן בטמאות הן בשרצים הכל לפי גירום העליון או תחתון, ומהם תוך כלים דחוקים כמו עצי האלנות ובעניינים אחרים ידועים או באש או במים והכל לפי גירום המעלות עליות או תחתיות של נשמה הן מקראות מיום צאתה ממקומה עד שובה אל שער מחצבתה מהם בזמנים קרובים ומהם בזמנים רחוקים ומהם אסורות בגופות ומהם בעליונים ומהם תלויות בין הרוחות מהם לעונשם מהן למנוחתם, וכל אלו הדרכים סתומים וידועים על פי הכתובים למבינים המקובלים וכל זה בא לטוהר הנשמה מדרכה אשר דרכה בהם בעליונים בבואם לתחתונים כי שמא נתערבו בכחות עליונים והיא עמם בתחתונים ויראו בני אלהים את בנות האדם והן הנפילים, וכן בשכליים נהפך זה באחרים כגון חנוך ואליהו ודומיהן ויעקב ומשה באמצע הדרכים האלה, וסדר זה לכחות ונשמות אשר לא דרכו בדרך הזה המלך ונדחו ממנה ולכן יבוא הפדיון הבהמה הטהורה שיבא הדבר והתמורה בבהמה הטהורה כגון ופטר חמור תפדה בשה כי הבהמה הטהורה נקרבת לרצון על מזבח ה' כי הכח בחירה בכבש לכן את הכבש אחד תעשה בבוקר ואת הכבש השני ישראל על כן פודה ה' נפש עבדיו. ועיקר כולם צאן ושלש בהמות עיקר לכולם והם תמורה לכולם וראוים להקרבה דכתיב אדם כי יקריב מכם קרבן על ידי בקר וצאן שמשם דרך הנשמות הטהורות בסוד שלש בהמות ידועות שהם כלל תמורות כולם כי אות ג' בחירה לכולם נגד ג' עליונות המתייחדת לאחד ושם היחוד לאחד לכל ונאמר אל תגעו במשיחי ולנביאי אל תרעו, וזה דרך הנשמה הטהורה על מזבח ה' לרצון ומשם לבקר וצאן בסוד מרכבה ליחזקאל כי משם דרך הנשמה לרצון ואל הבקר רץ אברהם ואמת ושלום ואין צריך עז כי אדם במקומו דכתיב אדם כי יקריב מכם קרבן ואתנה צאני צאן, ובאחרונה נזכר עז לצורך חטאת ומי נידה לחטאים לקרבן מרחקים כל חוץ וריחוק

לטהרו מלכלותו לשוב מאותו צד ונרתק הנרתקות ואמת ושלום כולם והכל יתעלו ע"י הקרבנות באמת ושלום בשער האחרון ושם ינוחו כולם עד שער הנו"ן והם כולם לדבר אחד וחמשים לולאות מחוברין ומיוחדים בכח אחד שמתוכם לייחד כולם בתפארת בעולמו, ובראש שער הנו"ן שער אחד לכולם הוא דבר צוה לאלף דור. ועוד שבע שנים רמז לשמטה זו שהעבד יוצא מרשות העליון ונכנס תחת אדון כנשים המקטרות למלכה והשבת לה' כי כל שביעי רמזה לשבת עליון אם כן כל המתערב עם החיצונים ונכנס תחת ממשלתם וכעת בא שבת יבוטלו כולם ויבלעו בנרתקם ונרתקם בנרתקם עד שוב הכל לאמת ושלום ובסוף הכל השבת לה' לבדו ובעל כרחו שם ינוחו לבד זה שיגלו אפילו כן כחות העולמות הבאים עד סוף כל ז' שבתות בלא מנוחה והטבה ועבדו לעולם:

נ"א אבל הקונה אדון לעצמו יש בו סוד נעלם כי יצא הוא מרשות אדון ונעשה עבד לעבדים. ואעפ"כ בע"כ הוא שלו שנאמר כי לי בני ישראל עבדים וע"כ נאמר ואם אמור יאמר העבד אהבתי את אדני את אשתי ואת בני בעבור הנפשות שבאו לו מכחו והגישו אדניו אל דין הגדול ודינו בגלגול תמיד עד שבת הגדול האחרון בלא אריכות והטבה ועבדו לעולם ר"ל ועבדו עד עולמו, וסימן באזנו בעבור שהוי פועלים והשבת הז' בלא פעולה שאין בו לבד שמיעת האוזן וקבלת הקולות רוחניות הקדושות והטהורות של ו' של מתן תורה עצמו כי כולם פועלים בעשיה, ובסוף נשמע הכל ומקבלם ולזה העבד אינו מקבל עד סוף שהשבת מתעלה אל הבינה שנאמר ועבדו לעולם. ע"כ הגה"ה:

וכן הנשמות שבאו לו אז מחוץ נדבק עמם וגולה, ואם במחשבה טובה והם במקום קודש ואז הוא יוצא ובתוך השמטה יצא כח אחד בתוכה כת"ת המייחד הכל ובראש כח משער הנו"ן שישוב הכל לשבת ומשם לשער הנו"ן, ועוד יש שמטה אחרת לכחות עליונות והן בעלי הצמח וגידולים ובעלי הדומם בכח ממשלתם ופעולתן ובתוכם כח אחד המייחד כולם כת"ת בעולמו ומייחדם לנרתקם לחוקות עולם עליונים כי הם כח המגדלים ושם מצבתם וכן כל הבריות יש להם נרתק אחד מן הז' מדות כי כן הנרתקות כולם פועלים בארץ עילאה ותתאה והם החוקים המגדלים כל הצמחים בארץ החיים ומלואה שהן הצדיקים שבה ובהם הטוחנים מן לצדיקים ע"כ צויתי את ברכתי לשם חיים עד העולם. ובראש כח המקרבם עד שער הנו"ן מחצב הכל. ועוד ז' חדשים הם חידושי הלבנה בהיקיפה כל ז' עד שבאו בחדש תשרי שער טהרה וברכה וכפרה שער התשובה ובתוכה אחד מיוחד המייחד כל חיילותיה ומחנותיה חוץ ופנים לנרתק אחד בקרבן שני שעירים עזים לשמה וחיילותיה לטהרם להיותן קדושים דבוקים עמה כל בניה לחיים יעמד חי לפני ה' ונחיה לפניו. והשנית לכלות ולהשבית כל ריחוק ממנה

וישוב הכל לנרתקם ואז היא תתעלה עד שער החדש שעמה נטהרו מכל ריחוק ואז היא דבוקה בשער הנו"ן, ועוד ז' שבתות הם ראש וסוף מדרגות הנביאים לאדם כי הם כלל בנין האדם על כן וספרתם לכם לצורך השבת האדם במדרגות ידועות והם כלל שמטות ויובלות וכח אחד בתוכם המייחדם לדבר אחד בראש לשער הנו"ן. ועוד ז' ימים הם כלל כל השביעית עליות ותחתיות כללים ופרטים לשבת אחד ששם ו' גופים של נשמות ומשם יתעלה הכל לשבת הבינה, ומן הבינה לכתר, ונקרא שבת לכל השבתות הנקרא אין סוף כי שם כל מדרגות ת"ר מעלות:

נוסחא אחרת [והוא ביאור רחב יותר למאמר] ועוד ז' ימים הם כלל כל השביעית עליות ותחתיות כללים ופרטים לשבת אחד ששם הו' גופים לו' ימים לשבת אחד ומשם לשבת עליון ומשם לשבתות העליונות ועליונות לשבת אחד וכשבת שהוא סבת היסוד שם האור הגנוז לצדיקים ונעלם מן האומות. וכן הדין כי הוא אור הת"ת הגנוז לישראל אשר כל כח חוץ לא ישיגנו ואין בין כנסת ישראל לבין השבת אלא הו' אלפים ובשבת יהיו כולם לאחד ושבת אחד לכל ואין ביניהן לשבת עליון אלא הו' הקפות ובשביעי יהיו כולם לשבת אחד עליון שער הנו"ן, ואותו אור הו' שהוא אור היסוד הוא שבין שני הנוני"ן בין בינה עלאה ובין בינה תתאה שמשם המלח והטעם לאור היסוד שבו משער הנו"ן להשיג מן לדור המדבר להיותן ניזונין ממנו ויפתחו עיני שכלם ויבינו מקום מחצבתן ויקבלו התורה וישכילו בה להיותם מבינה עליונה ויהנו בה בלא יגיעה ומתים בנשיקה כי אכלו מן העליון שהרחיים טוחנות, וכל זה מטעם המלח אשר בנו"ן, ומן המלח טעם לחמשה נקודות עד לשמטה כנשמה להם להיות שער לכל מבטא ולכל דיבור, וכל אלו הם פלאים נוראים ודברים נעלמים ודרכים נעלמים ונתיבות נוראות וכחות וצבאות שכולם כלולות והגונות תוך עשר ספירות נוראות שבהם בכאן שני פסוקים ומהם כל אלה הדרכים עליונים ותחתונים שהכל בא מצדם כל אחד לפי טבעם משם והם דמות וצלם האדם שישוב האדם שם כי משם לוקח על כן וספרתם לכם להנאתכם, כי הספירה היא המדה והשבת דבר אחד כי הוא ראש פרק אבר אשר בו רמ"ח אברים דקים חיצוניים ופנימיים גדולים וקטנים לכמה מינים והם כחות צבאות וחיילות ועולמות רבות שבספירות הנוראות מז' אברי הגוף נורא ונפלא שם ה' צבאות נורא שבו מתייחד בכחותיו וצבאותיו וכינויו המתלבש בהם והוא רצון עליון לכולם ואלוה לכולם, וכולם נקראים אלהים חיים לשם אחד ואלהות לאלהות אחד לאל אחד שהכל רצון עליון אחד. וכל אחד מאלו המדות הוא לטבעו פעולה רצוני וכל אחד רצוני בכלל כולם לרצון אחד, אבל השלשה מדות

עיקר האלהות לרצון אחד לכולם ע"כ נאמר בהם אלהות אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב משא"כ באחרים:

נוסחא אחרינא [והוא ביאור רחב יותר למאמר וכן נראה מהפירוש] וכולם נקראים אלהים לשם אדם אחד ואלהות לאלהות אחד ואל אחד הכל מייחד כי הם רצון עליון אחד כי כל אחד בטבעו לפעולתו הוא רצוני והשלישי עיקר לכולם ע"כ נאמר בהם שם אלהות ואחד מתייחד בכולם ולכן אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב לשון רבים מיעוט רבים שנים שהם שם הוי"ה והמדה כי הוי"ה שבתוך המדה הוא מהוה המדה לטבעה לפעולתה להיות פרק אבר ימין הנקרא אלהי אברהם כמדתה והויות פעולתה לטבעה, וכן בשמאל וכן באמצע, כי אלו השלושה עיקר לכולם מתייחדין לאחד ע"כ אלהות עיקר הרצון כי הרצון הוא אלהות, ותתחלף התי"ו של אלהות לטי"ת כי הם רצוניים לרצון אחד אעפ"י שהם באברי הגוף הנורא הנשגב ביחודם באצילות לאחד לכן הוא"ו של ואלהי יעקב שהוא העמוד מיוחד לכל העמודים ויחוד הכל בכח השם הנורא ונסתר ונפלא ונעלם בד' רוחות נוראות והוא בתוכם לייחדם לאחד יחד עליונים ותחתונים גלוים ונסתרים בכח אחד האותיות בלא שום יתרון וחסרון כלל, וממנו הרצון לרצוניים ואלוה לאלהות ואדון לאדונים וכח לכל חי לפעול במדתם בכחם בטבעם בתורתם לעולמם באלהותם כי כולם רצוניים בכח הוי"ה שבתוכם שהוא כח ולבוש לשם נורא ונשגב ונעלם ביחודו ובאלהותו שמתלבש בכולם ע"כ בו עשו אותות ומופתים חדשים להפוך הטבע כי הוא רצון אחד לכל אלוה יעקב ההופך הצור החזק מטבעו למים חיים, וכל כח נסתר ונגלה פנים וחוץ מתייחד בו והוא מתייחד בשלום באהי"ה שם זך ונסתר ודרך נעלם מכל וכל בלי שום ידיעה בו לא בכתבו ולא בקריאתו מיוחד בראש לכל ראש נסתר ונעלם. וגם בכל אותיות כלול מכולן ומיוחד בכולם באלהות הכל. (כאן חסר גרסא אחרת ותמצא הכל בפירוש ותבין):

כי כל כח עליון יקרא רצון לעבודתו ופעולתו ויקרא גם כן אלוה הן פנים הן חוץ נקרא אלוה או אלהים כמו אלהי ישראל אלהי הארץ אלהי נכר הארץ, אלהים צבאות אלהים אחרים ואלו עיקר ואלו תפל ואלו פנים ואלו חוץ אלו עצמות האילן ואלו קליפת האילן אלו מיוחדים עם עצמות היחוד לאחד ואלו מובדלים מעצמות היחוד אלו כחות זכים טהורים מאירים אצולים באצילות אחד ובכח אחד ואלו מורכבים רחוקים בלי אור מעצמם ברואים ומובדלים כל אחד בפני עצמם, אלו משפיעים ואלו מקבלים אלו כח שם אחד המייחדם לכח אחד ודבר אחד מיוחד ואלו הם שרים מבולבלים ומובדלים ומנופצים בארצותם, אלו מיוחדין בלי שינוי וריבוי ובלי יתרון וחסרון ואלו יש בהם

חסרון ורבוי יתרון וגרעון, אלו חיים וקיימים לעד בחיים נצחיים וחיותם בכח אחד דבר אחד מיוחד ואלו מתים והולכים וכלין בחיים קצרים, אלו אלהי האלהים ואדוני האדונים מלך מלכי המלכים עליונים ושפלים ואלו עבדים ועבדים לעבדים וכולם משתחוים ומקדישים למלך רם ונשא גדול ונורא המיוחד בכל ומתייחד מכל. וה' אלהים צבאות כולם האצולים והברואים ואלהים חיים האצילות כולו אלהים סתם הז' אצולים ולפעמים לעשרה וגם אלהים עליונים צבאות עליונים ותחתונים כדין ה' צבאות האצילות לאחד, וגם אלהים ופנים שוים ולפעמים יש לעלאה ותתאה ולכל הז' וכן אלהים וה' בדין וברחמים האלהים ברחמים ודין וכולם הם אלהים חיים נוראים מיוחדים לאחד בכלל האצילות המיוחד בכח ג' שבתות יובל ושמטה ושבת כי בשלישי יקימנו שהם עטרת ת"ת יסוד ונחיה ברביעי בשער הנו"ן ששם החיים הנצחיים, ועד כאן יתעלו כל הכחות וכל האצילות נשמות ואורות למחצבתם בסוד ל"ב נוראות נתיבות משם ומשם עד ק"נ מעלות נוראות בסוד עשר ספירות וכ"ב אותיות שיתעלה הכל להיותם זכים פשוטים במעלות נוראות ער י"ה יו"ד יורדין בסוד כל הנשמה תהלל יה הללויה אשר שם צפרים יקננו בסוד תרי"ג מצות נוראות ונעלמות נשמה לנשמות ושבת לשבתות עד אין סוף. וכל אלו סודות סתומות וחתומות נוראות ונפלאות אשר בם סוד כל סודות וסוד כל שמים וארץ עליונים ותחתונים הפורשות בסודות ונפלאות ונוראות כאשר הקבלה מפי המקובלים אשר יודעים סתרי עליונים ובכל הכתובים המפורשים אשר קבלו מפי הנביאים היודעין סתרי עליונים המובנים ומושכלים ומקובלים מיחידים יראי אלהים, וזה ראוי לכל משכיל ומבין וחכם וישר וחסיד ירא אלהים וסר מרע לבוא אל הדרך הזה בפחד ומורא בכוונה ישרה ונכונה בדעת צלולה נקי כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשו ולא נשבע למרמה אז ראוי והגון שיכנוס לדעת דרכי השם הנכבד והנורא ושיעורו של יוצר בראשית בסוד עליונים ותחתונים וסוד האצילות ויחודו וסוד מעלות העליונים ומחצב אורן ונשמה ואז יודע טעמן של מצוה ומחצב ומשכן לחיי הנשמה בעולמה אשרהו ואשרי יולדתו כי ידע דרכי ה' הנכבד והנורא ביחודו וידע וישכיל בכל מיד וטעם התורה התמימה ונוראה הנקראת שיעורו של יוצר בראשית ונתיבותיו אשריו ואשרי חלקו כי אז הוא חי בזה ובבא, ותפלתו מקובלת ונשמתו רצויה לפני השם הנכבד והנורא כי ידע כל דרכה ותמונתה ונתיבותיה וסודותיה ובזה ראוי כל שלם להתקרב לדרך זה להנות מזיו העליון ומפירותיו ואכל וחי לעולם, ופירוש וטעם התורה התמימה רצה לומר תורה של זו הנשמה, ואם אין השגתו שלימה טוב לו להתרחק ואל יקרב הלום

אל הקודש פנימה ולא ימות כי ארץ אוכלת יושביה היא. ובזה כל משכיל יבחר ויבחן, סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל האדם:

סוד שם המפורש:

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד דע והבן סוד שם המיוחד איך הוא מבורר מכח תיבות ואותיות הפסוק הזה. והנה הם ששה תיבות אשר בהם כ"ה אותיות ואריכת הדל"ת הרי לך שם מלא ושלם הנקרא אמת לאחד המיוחד והתיבות מורים על ו' קצוות אשר בהם כל הבנין בכח ובכלל מהם עטרת ת"ת לעמוס בכח הכל לכח אחד ושם אחד ובו מתייחדות ונמצאות עשר ספירות אשר כולם מתייחדין לשם אחד, וסוד מ"ח צורות פלאות שהגלגל מתגלגל בהן ויתרון העיי"ן והדל"ת הרי לך סוד המנורה מקשה אחת שלימה כולה בשעריה ובה צורותיה והויותיה ושבתותיה ושמטותיה עד היובל המתייחד בה ליחוד מיוחד ובה ג' מדות נוראות אשר בהן ט' כחות לכח אחד והן הפרחים של המנורה. ועוד ה' מדות נכבדות אשר מהן אחד עשר כפתורים של המנורה. ועוד ד' מדות אשר מהן ו' כחות נעלמות ותעלומות הכוללים הכל ליחוד אחד. ועוד ששה מדות נכבדות אשר מהן עשר כחות נוראות מאוד אשר מהן כל הבנין כללו ומהם מחוברות כל השש כנפים וארבעה פנים פני אדם. ועוד ד' מדות נוראות ותעלומות אשר מהן ו' כחות נעלמות פליאות נשגבות אשר מכללם סוד שמים וארץ עליונים וצבאם. ועוד ג' מדות נכבדות אשר מהן ז' כחות נוראות ותעלומות הנקראות סוד כנפי השכינה עלאה אשר מתייחד הכל לאחד ואמת בשלום בסוף שבו נקשרות כל הכוחות וכל הצורות לאחד, ושתים הנותרים בסוד המנורה מקשה אחת כולה ומום אין בה עד אשר י"ה בצדק ילין בה ולהעלותה אל ארץ עלאה אל היובל אשר לו הארץ ומלואה בסוד היחוד הגמור המייחד בה, והעטרה כלולה מכל הששה הויות נוראות ומתחלקות לעצמה ששה תיבות התחתונות במקום ששה התיבות עליונות הנקרא כל אחד מהם שם. ושם הגדול וכל אחד לפי תבונתה ופעולתה וכולם דבוקות לשם המיוחד הפועל עמהם לפי צורך העולם וכולם יחד נקראת כל השם המיוחד, וכאשר הכהן הגדול מזכיר את השם המיוחד ומפורש עונים כל הקהל ו' תיבות היוצאות מהן כל אחד לפי פעולותיהם כי הם במקומם ו' מדות הפועלות בשפלים והם הנקראים שמו של הקב"ה לכל משכיל באשר שהמדות בשם המיוחד ובזה תמצא שמו אחד ומיוחד לשלום ואמת:

סוד פסוק ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ועוד ו' מדות הם בשכמל"ו לעצמות האילן אלו ו' מדות נוראות היוצאת משם שכל אחד דבוק בהווייתו ליסוד עיקר היחוד לעצמות ההויות ועקרם ותוקף עצמותו שהם דבוקים

בקליפה לעצמות האילן והוייתו שיהיה שם לכל הוי"ה הדומה לה ולפעולתה כל אחד לפי פעולתה יהיה דבוק בשמו ובהוויתו, ובשכמל"ו הן חסד גבורה עטרת נצח ת"ת הוד: [הגה"ה בשכמל"ו הם אותיות הדבוקים לשם הוי"ה ב"ה, והיינו ביהוה שיהוה כיהו"ה מיהו"ה ליהו"ה ויהו"ה]:

ואות הראשון הוא ב והוא חכמה שמורה בסוד הדבוק לכל דבר עליון ותחתון כמו חכמה עם ת"ת והכל בעיקר יחוד אחד שנאמר ואתם הדבקים ביהו"ה אלהיכם ומתוך כך החיים הם קרובים לשלום ואמת:

האות השני ש מורה בסוד תכלית האלהות והיחוד שהכל מתייחד בו והוא כלל כל הויות ואלהי לכל אלהים אלוה מיוחד לעם מיוחד שנאמר אשרי העם שיהוה אלוהיו ומורה בסוד היחוד מן הצורה שיתייחד בבינה אשר משם כל האצילות ואלהות:

האות השלישי כ מורה בעטרת הכוללת כל העשר ומורה שכולם הן מתייחדות בעשירית כל העשרה לאחד ולשם אחד המיוחד וכל הויות מתייחדות שם לשם אחד מיוחד ואין בכל כחות והויות העליונות כבזה השם ליחוד אחד כיהו"ה אלהינו:

האות הרביעי מ מורה בתפארת ובשם אחד מיוחד אשר בו מתייחד הכל וממנו הכל כל פועל וכל דין עליון ותחתון וממנו יבוא הכל על דרך הצינורות כי הוא הכל וממנו כל שנאמר מה' מצעדי גבר כוננו מה' יצא הדבר וכן כולם המורין כך:

האות החמישי ל שהוא מורה בת"ת בשם הבינה אשר מכחו חוזרין כל הגלגלים אשר הוא מרוב אונים ואמיץ כח וממנו כח לכל הכחות עליונות וכל כוכב וגלגל ומלאך כי אלהים שם לעצם והלמ"ד שם לעצם כי שמו מתייחד עמו ומשמו מתרבה כל כח צבא מרום הנקראים שם בשמו כקליפה לקליפת אילן והזובח לקליפת הקליפה של אילן יוחרם בלתי לקליפה המיוחדת והדבוקה לאילן עצמו כן הוא השם והוא המדה דכתיב בלתי לה' לבדו שהוא ושמו דבר אחד בלי ירוד:

האות הששי הוא ו מורה בעיקר היחוד כי הוא עמוד לכל וצורה לכל צורה ובו יתייחד הכל והוא הכל דכתיב וה' אלהים אמת. ומדרך הפשט מורה על העטרת כמארז"ל הוא ובית דינו. אבל ע"ד סוד מורה כי הוא עיקר היחוד על דרך אמת והשיג אמת חדרים העליונים ונוראים חדרי השם ויחודו באמת ונפשו דבוקה בו דיבוק אמת אפילו בחייו כי זהו השם הגנוז ונעלם לצדיקים. ואלו הם המדות הדבוקות לו ונקראים בשמו המורים על יחודו הדבוקות בשמו ולא אחרים עמו. (עיין לעיל בהגה"ה). והם מאמתים שמו וכחו ביחודו. וע"כ כשהיו שומעים את השם יוצא מפי כה"ג היו עונים אלו ששה תיבות בעבור ששה אותיות אלו המאמתים עצמות השם ויחודו ומורים בכחו ופעולותיו ומדותיו, אבל

עתה בגלותינו שאין אנו שומעין את השם אלא בכינויו אנו עונים אמן לאמת אותו אל מקום הנקרא אמת שהוא נראה ואינו נקרא, וצריך לכוין בשמו הנקרא ושאינו נקרא לייחדו יחור אחד גמור ושלם כי כל א' מאלו נקראים שמו הדבוקים לו ומורים בכחו ופעולותיו ומדותיו כל אחר במדתו וצריך לייחדו ולדבקו לדבר אחד מיוחד. וכשאומר בפיו יזכור בכינוי ובלבו יכוין הכתוב ר"ל לכוין בשם הנראה ואינו נקרא לייחדם. וזוהי אמרם יחודו ועיקרו וראשו וסופו ומורים בו שנאמר לא יאשמו כל החוסים בו ר"ל מאי לא יאשמו כל החוסים בו אלא כאשר הראש עם הסוף ידובקו לאחד אז כל החיבור שלם בלי פירוד וסימנ"ך אך בה' אל תמרודו וה' אתנו אל תיראום הוי ולא יאשמו כל החוסים ב"ו וזה יתעלה הכל אל אצילותו ביחוד המיוחד הכל במקום גלגל ח' הנקרא ב"ו שנאמר זה השער לה' צדיקים יבואו ב"ו לפני ולפנים בח' בגדי כהונה הנוראים העליונים מאוד. ובזה ישמור כל משכיל וטהר לב איך יבוא אל הדרך הפנימי הזה הדק מאוד ורחוק ועמוק עמוק מי ימצאנו ואל יבוא בכל עת אל הקודש מבית לפרוכת אל פני הכפורת אשר על הארון אשר שם מתייחד שמי בכל כחותיו באמת, והיכול להוציא עצמו מזה השם לאורה אז הוא מובטח בודאי שהוא בן עה"ב שיקובל שיקובל כראוי. וירחיק עצמו מכל עון ואשמה ודבר שוא וימעיט כחות הגופניות כי כבר נפשו דבוקה באור העליון במחיצת הצדיקים העליונים הדבוקים בשכינה ממש כי כבר השכיל וידע והשיג באמת חדרים העליונים והנוראים חדרי השם ויחודו באמת ונפשו דבוקה שם דיבוק אמת אפילו בחייו כי זה השם גנוז ונעלם לצדיקים והוא האור הראשון הגנוז לצדיקים ונסתר לה' לבדו דכתיב הנסתרות לה' אלהינו והנגלות לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת. ואשרי היודע סוד זה כי הוא אהוב וחביב ומקובל למעלה באמת ודבוק באור העליון דכתיב אור זרוע לצדיק ולישרי לב שמחה וכתיב ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כולכם היום. חזק ברוך נותן ליעף כח ולאין אונים עצמה ירבה:

זהו סידור שם המפורש יתברך:

יתברך ויתעלה שמו של מלך מלכי המלכים הקב"ה וזהו השם הגדול יתברך שהוא של מ"ב אותיות והוא סדור השם המפורש ודאי כי זה השם הגדול מאד והשם של מ"ב אותיות הוא השם הגדול שזה השם הוא שכהן גדול מזכירו עשר פעמים ביום כפורים וזה צרופו יוצא מפסוק בראשית ברא אלהים את. ופסוק והארץ היתה תהו ובהו. וכאשר נמסר לחכמים מאל אחד וזה כתיבתו אות באות כמה שמפרשים אותו ישמרך האל. וכל שש אותיות תיבה אחת. נמצא השם כולו שבעה תיבות וזה פירושו מתחיל מבראשית:

ודע כי כשלמדנו מראש מבלי צירוף נמסרה לנו אות שישית שהיא סוף תיבה ראשונה סמוך, וכשלמדנו לצרף אותיות בצירוף מצאנוהו בצירוף צדיק, וראש תיבה רביעית נמסרה לנו בי"ת ומצאנו בצירוף פ"א, ובראש תיבה חמישית נמסרה לנו אל"ף ומצאנוהו בצירוף חי"ת וכולן אותיות שמתחלפות ואין אנו יודעים איך הדבר אם בשיטוף הלשון הנמרץ אם דבר אחר והוחזק בלבנו כי הצירוף עדיף טפי משיטפא דלישנא. וכל אשר ידענו מזה הסוד גילינו לך אותו. ואתה יודע מה שאמרנו וכך אמרו אותו החכמים מלשון זה במס' קידושין פ' עשרה יוחסין א"ר יהודה שם מ"ב אותיות לא היו מוסרים אותו אלא למי שהוא צנוע ועומד בחצי ימיו ואינו כועס ואינו משתכר ואינו מעמיד על מדותיו וכל היודעו וכל הזהיר בו והמשמרו בטהרה אהוב למעלה ונחמד למטה ואימתו מוטלת על הבריות ותלמודו מתקיים בידו ונוחל שני העולמות עוה"ז ועוה"ב, יהי רצון שנזכה גם אנחנו לכל המדות האלו, והזהר בו בחיים ואל תגלהו כי אם למי שהוא כדאי וראוי לכך, וכשאתה חפץ לסדר אותיותיו השמר בהן ותתעטף בציצית שלך ושב כמלאך ה' צבאות ושב באימה וביראה וברתת ובזיע, וכך סימני קריאתו והשמר בהן שלא תטעה:
תיבה ראשונה זה צורת נקודתה שתחתיה, תיבה שניה, תיבה שלשית, תיבה רביעית, תיבה חמישית, תיבה שישית, תיבה שביעית:
יו"ד שבתיבה ראשונה שהיא אות רביעית אין בה נקודה כי סימנו תחת גימ"ל שלפניו, ותיבה שלישית יו"ד שבה שהיא אות רביעית סימנו מובלע בד' שלפניו, ותיבה האחרונה קו"ף שבה שהוא אות שניה אין תחתיו סימן כי סימנו בו' שאחריו וסימנו הוא קיבוץ שפתים וציורו, ואף היוד שבה שהיא אות חמישית שבה סימנו תחת צ' שלפניו, וכל אותיות אחרות יתבנו היטיב ואין אנו צריכין להזכיר יותר, וצריך להזהר בדבר הזה וכך היא בשבע תיבות כתיבתו:
סליק:
יתברך ויתעלה שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא:
תם ונשלם שבח לבורא כל עולמות:

סודות שמע ישראל

סודות שמע ישראל מהזוהר והתיקונים:
כל ענין זה של סוד שמע ישראל מהזוהר והתיקונים הוא מר' אלעזר אלטשולר המפרש את ההקדמה לספר הקנה והוא הביאו שם אבל יותר נראה שמקומו כאן אחרי סודות שמע ישראל ובשכמל"ו של ספר התמונה:

ועוד מזה לא אוכל להתאפק ולהעלים סודות נסתרות אך ורק עתה באתי ללמוד וללמד לשמור ולעשות כי עת לעשות ולהאיר עיניך אף מעניין היחוד הפסוק שמע וגו' המשמיעים בקול רם ויחוד בשכמל"ו שעונים ואומרים בלחש ובחשאי למלך אל רם אף שאינן מספר הקדוש קנה גם הם מופלאים בחכמ"ה ומ"דע ובינ"ה ומדרש הזוהר והתיקונים הם עדי נאמנה ומספר מקור חיים לר' עובדיה הדפוס קוסטנטינה אשר אספתי ולקטתי שושנה אחת הנה ואחת הנה ה' יוסיף ויאמצני כהנה וכהנה ונבואו כולנו יחד לציון ברננה אמן:

שמע ישראל פסוק זה נעוץ סופו בתחלתו ויהיה שמ"ע אח"ד בשתי תיבות אלו נרמז שהמייחד שם שמים כתקנה נצול מאש של גיהנם כמו שניצולו דניאל חנניה מישאל ועזריה כי ר"ת שמע אחד הוא א"ש וכשנוציא מתיבת אחד האל"ף נשארו מ"ע והם מיכאל עזריה וכשהוציא מתיבת אחד האלף נשארו ח"ד והם ר"ת חנני"ה דניא"ל גם יש בפסוק שמע ישראל ששה תיבות וכ"ח אותיות הששה תיבות הם נגד ששה מזלות שעל החגורה בחגורת המזלות וכנגר ששה הקצוות גם רומזים לששה צרופים של שם ההויה היוצאים מראשי תיבות ששה פסוקים דרך ישר והם אלה י"שמחו השמ"ים ות"גל האר"ץ, יתהל"ל המתהל"ל השכ"ל וידו"ע, אותי (ידו"ת ולצל"ע המשכ"ן השני"ת, ודב"ש היו"ם הז"ה יהו"ה, וירי"א יוש"ב הארץ הכנעני, המ"ר ימירנ"ו והי"ה הו"א, (ועוד יש רמז בפסוק שמע כי הם חמשה תיבות זולת תיבת אחד ובכחם וביחודם אשר כיון דור המלך ע"ה משה הרג את המצרי שנאמר ויפן כה וכ"ה וזהו שנאמר ויקח דוד חמשה חלוקי אבנים מן הנחל וגו'):

וזה לשון התיקונים בתיקון ל"ה נתיב ג' ויקח דוד חמשה חלוקי אבנים מן הנחל אינון גדולה גבורה תפארת נצח הוד די בהון שבח דוד לקודשא בריך הוא לך ה' הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד נטיל להן מן הנחל דאיהו יסוד עלמין (פי' כי בינה הנקרא ים הגדול עליה כתיב והכהו לז' נחלים הם ז' ענפים הנמשכים מחסד יסוד המים ואין נחל אלא מצד ת"ת הנקרא ו' משוך כנחל ויסוד הוא משך הו' לכן נקרא נחל) וכד שוי לון בקירעא (פי' בקלע) דאיהו מלכות קדישא אתעבידו בה חד (פי' במציאות הי' המתעלם בה' אחרונה שהיא מלכות ונעשה ו' אבן אחת מן הה' אבנים) וטבע במוחא דפלישתאה וקטיל ליה ואינון חמש אבנין שמע ישראל ה' אלהינו ה' שוי בקירטא דאיהי שפה דפימא (פי' מלכות שכן שפ"ה בגי' שכינ"ה ושפה היינו פתיחת סביב דהיינו פ"ה כי השפתים עצמם הם נצח והוד) צריך למעבד לון בה כולהו אחד דבזמנא דינצח בה קב"ה כל עמין דעלמא יתקיים בה כי אז אהפוך אל עמים שפה ברורה לקרוא כלם בשם

ה' ולעבדו שכם אחד שפה ודאי דא שכינה דהכי סליקת בחושבן כל אומין דעלמא עתידין לאשתעבדא תחות ידה ולאמלכה לה עלייהו ביומין דמלכא משיחא לקיים בה ומלכותו בכל משלה זכאה איהו מאן דנטיר האי אמונה בליביה ובפומיה דודאי איהו אמונה דישראל ואיהי יחודא דקודשא בריך הוא ובה מיחדין ישראל לקודשא בריך הוא תרין זמנין בכל יומא עד כאן (ואלה החמשה תיבות הם גם כן כנגד חמשה קשרים של ציצית והי"ג חוליות כנגד תיבת אחד) בתיקונים תיקון י"א כתוב וזה לשונו אינון חמשה קשרין לקבל שמע ישראל ה' אלהינו ה' דאינון לקבל חמש נימין דכנור דדוד דהוה מנגן מאליו י"ג חוליין בחושבן אח"ד דקלא דניגונא סלקא באח"ד ודא ח"י בין חוליין וקשרין לכל כנור סלקין ע"ב ודא איהו והוכן בחסד כסא חסד ע"ב (ועוד יכוין שיש בפסוק זה ג' שמות ה' אלהינו יהו"ה ובהם ארבע עשר אותיות וכשנחליף הארבע עשר שבהם עם האותיות הסמוכות להם אחריהם באלפ"א בית"א יעשו מהם שלוש השמות כוז"ו במוכס"ז כו"זו והם י"ד אותיות אחרות ובין הששה שמות עשרים ושמונה אותיות כאשר כתבתי מזה למעלה):

ובתקון חמשין וחמש כתיב וז"ל והלוחות מעשה אלהים המה והמכתב מכתב אלהים הוא והלוחות אינון וה' ברא וברתא ואינון מעשה אלהים דאיהי אימא עילאה מעשה איהי בתרין ידין דתמן עשיה ומכתב אלהים הוא בתרין ידין דתמן כתיבה חרות על הלוחות יד כותבת ויד חותמת ואיהי חד יד הגדולה כוז"ו במוכס"ז כוז"ו יד החזקה ואינון אימא עילאה אימא תתאה וכלא כ"ח פרקין דאתמר בהון ועתה יגדל נא כח אדני ודא כח מעשיו הגיד לעמו כח מעשה בראשית ועוד אית יד החזקה דאתקרי יד רעה ודא יהו"ה יו"ה ה"א וא"ו ה"א ויד תנינא איהו אהי"ה אל"ף ה"א יו"ד ה"א ודא כח בזמן דתאבו ישראל אסתלק האי כח מנייהו ואתמר בהון וילכו בלא כח לפני רודף ע"כ:

(ואותיות הששה שמות הנזכרים שהם כ"ח הם כנגד כ"ח פרקים שבידים י"ד ביד ימין וי"ד ביד שמאל, גם אלה הכ"ח סוד כל הנקודות שהם קמ"ץ פת"ח צר"י סגול שב"א חל"ם חר"ק שר"ק שורק הם תשע נקודות ובם כ"ח אותיות שכ"ח מלאכים שולטים עליהם ומנענין כל האותיות כמו שהעורקים מנענין כל האיברים כמו שכתוב בתקון שבעים וז"ל):

ואלה שמות המלאכים הנזכרים קדומיא"ל מלכיא"ל צוריא"ל הרי קמץ. פר"אל תומי"אל חסדי"אל הרי פתח. צורי"אל רזי"אל יופי"אל הרי צרי. סומטו"ריא גזרי"אל ועני"אל למו"אל הרי סגול. שמעי"אל ברכי"אל אתני"אל הרי שב"א. חניא"ל להדי"אל מחני"אל הרי חלם. חזקי"אל רחמי"אל קרטי"אל הרי חרק. שמוע"אל רעמ"יאל קני"אל הרי שרק

משלשה נקודות. שמש"יאל רפ"אל קדו"שאל הרי שורק בוא"ו. הא תמני ועשרין שמהן דאתמר בהון כח מעשיו הגיד לעמו זכאין אינון אנפין דנהרין בהון אילין שמהן ואינון לקבל י"ד פרקין דיד ימינא ולקבל יד שמאלא יהו"ה אלהינו יהו"ה כוז"ו במוכס"ז כוז"ו עלייהו אתמר לא יהיה לך אלהי' אחרי' על פני ואם לאו י"ד לי"ד לא ינקה רע ע"כ. (פי' כי הזהיר במאמר זה לדקדק שלא לשנות הנקודות מקמץ לפתח וכן כולם שלא ישנם א' מן הנקודה שהושמה תחת אות אחת מן התורה ואם לאו שלא ידקדק ח"ו כמו שכבר גם הוכחתי זה בהקדמת חיבורי דקדק יצחק מכמה פסוקי התורה ונביאים וכתובים ומאמרי התלמוד ופרש"י ותוס' ומפוסקים ומדרשים וספרי הקבלה על פני רובם מלאים מזה אז י"ד לי"ד שהם יהו"ה אלהינו יהו"ה וכו"זו במוכס"ז כו"זו יקחו נקמתו ממנו ולא ינקה רע ויהיה נתון לכ"ח מדרגות של נחשים וקוסמים של צד הטומאה הרמוזים בפסוק וישלח מלאכים אל בלעם בן בעור פתורה וגו' כמו שכתוב בסבא וזה לשונו):

וישלח מלאכים אל בלעם בן בעור פתורה אשר על הנהר ארץ בני עמו לקרוא לו לאמר הנה עם יצא ממצרים הנה כסה את עין הארץ והוא יושב ממולי הכא אית עשרין ותמניא תיבין לקבל עשרין ותמניא דרגין דחרשי קיסמין דצפור ואית לאסתכלא מאן דבעא למללא ביה בבלעם ולאתחברא בהדיה אמאי שדר ליה מיהת עד דיתי לגביה מילין בפרושא דקאמר הנה עם יצא ממצרים ועתה לכה קבה לי הוה ליה לאתחברא בהדיה בקדמיתא ולפייסא ולשוחדא ליה ולבתר לאודעה ליה מלוי אלא אמר ר' יוסי מהכא אשתמודע דהא ידע בלק רעותיה דההוא רשע דבעא לאתיקרא תדיר במילין רברבין ולית ליה תיובתא אלא כד עביד בישין בלק קסם קסמים ועבד חרשין ואתקין צפרא וידע דדרגין דקדושה עילאין ויקירין וחרש בחרשוהי וקסם בקסמוהי וידע דדרגין דבלעם הוי לקבלייהו מיד וישלח מלאכים אל בלעם בן בעור פתורה שמא דאתרא הוה כמה דאת אמר מפתור ארם נהרים אמאי אקרי הכי בגין דכתיב העורכים לגד שלחן ופתורה הוה מתסדר תמן כל יומא הו' ודאי דסטרין בישין מסדרין קמייהו פתורה במכלא ומשתיה ועבדין חרשין ומקטרין קטרת' בישא לקמי' פתור' ומתכנשין תמן כל רוחין מסאבין ואודעין לון מה דאנון בעאן וכל חרשין וקסמין על ההוא פתורא הוה ובגין כך אקרי שמא דאתרא ההיא פתור דהכי קורין בארם נהרים לשלחן פתורה (וגם הכ"ח אותיות הנזכרות הם כנגד כ"ח עיתין שאמר שלמה המלך ע"ה והם ימין ושמאל והם בשבעה פסוקי' כל פסוק ופסוק דבר והפכו ימין ושמאל כנגד ימי השבוע שהם ג"כ דבר והפכו אור וחשך לילה ויום והם י"ד חלקים שבעה ימים ושבעה לילות וכן מתחלת היום עד חציו עת אחת והם כ"ח עתים מתחלת לילה ועד חציה עת אחת מחציה ועד אור הבוקר

עת אחרת מחציו ועד לילה עת אחרת) ונמצא בתיקונים בתיקון ס"ט על סוד זה וזה לשונו לכל זמן ועת לכל חפץ תחת השמים תמניא ועשרין זמנין אדכר קהלת עת דא בתר דא הה"ד עת ללדת ועת למות עת לטעות ועת לעקור נטוע וכו' ואינון יד יד, יד ימינא רחמי ללדת לטעות לרפא לבנות וגו', יד שמאל דינא למידן למות לעקור להרוג וכו', יד ימינא איהו פשוטה לקבל שבים ועלה אתמר ובני ישראל יוצאים ביד רמה ימינך ה' נאדרי בכח, יד שמאל הנה יד ה' הויה יד ה' היתה בם להומם ולאבדם, ובגין דא אית עת רצון ואתמר בה בזאת יבא אהרן אל הקדש ובגין דא אינון עשרין ותמניא יומי סיהרא י"ד יומין איהי שלמה וי"ד יומין חסרה ומאן דאתיליד ביומא שלימותא איהו שלם בבנין בעותרא במזונא בחדוה בשלם בבנינה בכל י"ד דכלהו טב ומאן דאיתיליד בי"ד עתות חסרים איהו חסר בכולא ומאן גרם דא דאתיליד תמן בגין דמזליה גרים דאתחייב לעילא קודם דאתא לעלמא ובגין דא אמר ליה לר' פדת אי בעית דאחריביה לעלמא ואפשר דנפלת בשעתא דמזוני דלהאי גברא קשי' מזונותיו כקריעת ים סוף בגין דאינון מסטרא דדינא דאתברי בדינא דאיהי אדנ"י ומאן דאתברי ברחמי דאיהי יהו"ה לאו אינון קשין מזונותיו ע"כ העת הנזכר רומזת לספירת מלכות הנקראת עת ועליה נאמר עת לעשות לה' ומפני כי היא כלולה מכ"ח עיתים י"ד בהיותה מיוחדת בשמש והם טובים וי"ד רעים בהיותם חסרה והולכת וע"ז נאמר ואל יבא בכל עת (ובזה יובן עניין השלום שנוהגין להקדים שלום שעה טובה דהיינו מלכות בהיותה במלואה וה"ו שעה רעה היא חסרונה ושליטת הקליפות ולפיכך צריך ליזהר שלא יאמר בשעה רעה יהיה ח"ו שנראה כמקלל עצמו ורחמנא ליצלן. הבן מה שכתבנו שכלם הם סודות והשבעה פסוקים שבהם הכ"ח עיתים הנזכרים הם רומזים לפסוק בראשית שיש בו שבעה תיבות וכ"ח אותיות לרמוז כי כשברא הקב"ה שמים וארץ ברא שבעה כוכבי לכת וכ"ח צורות של כוכבים להאיר השפעתו יתב' על הארץ על ידם ומתקיימין בעבור התורה והעוסקים בה ולכן יש בפסוק וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמור שבעה תיבות וכ"ח אותיות כנגד ז' קולות של מתן תורה וז' ספרים עם פסוקי ויהי בנסוע הארון ובנוחה יאמר שהם עושים מחבור האותיות המתנועעות על ידי כח המלאכים שיוצאים מסוד הנקודות הנחלקות מחמשה מוצאות כמו שאמרנו) ועוד כת' בספר הזוהר פ' פנחס ז"ל פתח ר' בא ואמר משמיה דר' פנחס בן יאיר כל אשר תמצא ידך לעשות בכחך עשה כי אין מעשה וחשבון ודעת וחכמה בשאול אשר אתה הולך שמה כמה יאות ליה לבר נש בעדר דבוסינא דליק ושריא על רישיה לאשתדלא ולמעבד רעותא דמריה בגין דההוא נהורא דבוסינא איהי כח דשריא עליה ועל דא כתיב ועתה יגדל נא כ"ח אדנ"י כאשר דברת לאמר שיש בפסוק זה כ"ח

אותיות וז' תיבות מלבד תיבת כח דא הוא דשריא על רישיהון דצדיקיא ועל כל אינון דמשתדלין ברעותא דמאריהון ועל דא תנינן כל העונה אמן יהא שמיה רבא מברך בכל כחו דא איהו כחו ודאי איצטריך לאתערא כל שייפוי בחילא תקיף בגין דבאתערותא תקיף דאתתקף אתער ההוא כח קדישא עילאה ואסתלק גו קודשא ואתברת חילא ותוקפא דסטרא אחרא ועל דא בכחך אצטרך למיעבד רעות' דמארך כי אין מעשה וחשבון ודעת בשאול אשר אתה הולך שמה בגין דבההיא כח אית מעשה אשתדלות לאשתדלא בהאי עלמא דאיקרי מעשה עלמ' דעובד' למשלם סופא דמחשבה וחשבון דא הוא עלמא דתליא בדיבור' דהא חשבון בדבור' תליא ועל דא כל גימטריאות ותקופין ועבורין בעלמא דסיהרא הווי דעת דא איהו רזא דשית סטרין דתליין במחשבה ואיקרון עלמא דההוא מחשבה וחכמה דכלא תליא מינה כל אילן כלילן בהאי כח דלאו הכי בסטרא דשאול דרגא דגיהנם והא כל בר נש דלא אשתדל בהאי כ"ח בהאי עלמא לא עלה ביה במעשה וחשבון ודעת סופיה לאעלה בשאול דלית בה מעשה וחשבון ודעת וחכמה דהא סטרא אחר' ארח שאול איהי דכתיב דרכי שאול ביתה אשר אתה הולך שמה וכי כל בנין דעלמא אזלין לשאול אין אבל סלקין מיד דכתיב מוריד שאול ויעל בר אינין חייבין דלא הרהרו תשובה לעלמין דנחתין ולא סלקין ואפילו צדיקים גמורים נחתין תמן אמאי נחתין בגין דנטלין כמה חייבין מתמן וסלקון לון לעילא ותמן עבדין לון להרהר תשובה ומאן אינון דהרהרו תשובה בהאי עלמא ולא יכולו ואסתלקו בעלמא צדיקייא נחתי בגינהו גו שאול ונטלי לו וסלקו לון מתמן ע"כ (ראה כמה גדולה מעלת המאמר שרמוז בו כל הדרוש שאמרנו כי הכ"ח ענייני קדושים הם הם כח האדם ומעלתו ומדרגתו ועם כח הנשמה הניתן לו מלמעלה משיג הכח העליון כח ה' מצד החסד והרחמים כרמוז בפסוק ועתה יגדל נא כ"ח ונרמז בקדיש יתגדל שיש בענייתו ז' תיבות וכ"ח אותיות יהא שמיה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא כי זה נחשב עניית הקדיש ולא יותר ולרמוז לנו כל זה אמרו חז"ל כל העונה אמן יהא שמיה רבא בכל כח וכו' ואיש כזה יורש הקדושה העליונה שהיא רמוזה בכ"ח כמו שאמרנו וניצל מכ"ח שבצד הטומאה הרמוז בפסוק וישלח מלאכים כמו שביארנו וזהו מה שאמר בגין דבאתערותא תקיף דאתתקף אתער ההוא כח קדישא עילאה ואסתלק גו קדישא ואתברת חילא ותוקפא דסטרא אחרא הכוונה כי עם כח הקדושה שאוחז צדיק דרכו משבר כח הטומאה כמה דאת אמר אשרי העם יודעי תרועה וכן רמז זה באומרו כל בר נש דלא אשתדל בהאי כח בהאי עלמא לאעלה ביה במעשה וחשבון ודעת פי' לאעלם גו שאול וכו' וניצול משבעה כוכבי לכת ומהכ"ח צורות שאינו נתון תחת ממשלתם כי לא נבראו למשול אלא על שאר האומות

ולא על ישראל כמו שאמר הכתוב כח מעשיו הגיד לעמו שכוונתו לתת להם לכ"ח צורות נחלת גוים הם לבדם יהיו נחלת הכ"ח עתים והכ"ח צורות ולא ישראל עם נחלתו כדכתיב בהנחל עליון גוים וכו' כי חלק ה' עמו וזהו ומאותות השמים אל תחתו כי יחתו הגוים מהמה, גם נלמוד ממאמר זה שאפילו הצדיקים גמורים נכנסים בשאול לטוב להם ולאחרים שכניסתן שם הוא לזכות ולהוציא משם אותם אשר הרהרו תשובה בעולם הזה ולא יכלו להוציאה בפועל ע"י שנסתלקו מן העולם הצדיקים נכנסין בשאול ועושים שגם בהיותם שם יהרהרו תשובה ועם ההרהור ההוא מוציאין אותו משם נלמוד מזה שני דברים אחד שהצדיקים בגן עדן יודעים תעלומת חכמה מי הם העומדים בגיהנם מי ומי הרהור תשובה בלבו גם נלמוד כמה מעלת הצדיק כי צדיק מושל ביראת אלהים להוציא משאול כביכול כמו הקב"ה דכתיב ביה מוריד שאול ויעל וכל זה השיג בכח השכל והחכמה שהשיג והחכמה תחיה בעליה חכמ"ה כ"ח מ"ה שם ההויה מלא באותיותיו יו"ד ה"א ו"או ה"א עולה מ"ה והם כ"ח אותיות בזה האופן יו"ד וא"ו דל"ת ה"א אל"ף וא"ו אל"ף וא"ו ה"א אל"ף הרי כ"ח אותיות זהו סוד כח מ"ה הוא סוד חכמ"ה זהו סוד הי"ד אותיות שבשלשה שמות שבפסוק שמע ה' אלהינו ה' וי"ד אותיות שבחילופן שהם כו"ז במו"כסז כו"ז ואותיות הג' שמות הם כ"ח לרמוז לכל הכחות שאמרנו ואותיות שבפסוק שמע הם עשרים וחמשה כנגד מה שאמר הכתוב כ"ה יהיה זרעך רמז לו שעתיד זרעו ליחד שמו בכל יום בכ"ה אותיות שהם כנגד שם י"ה שבו נבראו השתי עולמות בעשרה מאמרות עשרה מאמרות וי"ה הרי כ"ה ואם ח"ו אינו נזהר במצות ק"ש בהיותו עומד בצרה גם הוא יקרא ולא יענה וזהו שאמר הפסוק התרפית ביום צרה צר כחכה מלא בה"א ר"ל צר כח כ"ה כ"ח הכ"ח אותיות של ששה שמות שהם יהו"ה אלהי"נו יהו"ה כו"ז במוכס"ז כו"ז וכ"ח הכ"ה אותיות שבפסוק שמע צר כח כ"ה היא ספירת מלכות השוכנת אתנו בגלות) וכמו שכתב בספר הזוהר פרשת וישלח ר' יהודה פתח טוב ה' למעוז ביום צרה ויודע חוסי בו זכאה חולקיה דבר נש דאשתתף ביה בקב"ה בגין דתוקפא דקב"ה איהו תוקפא דאית ביה ישועות דכתיב ומעוז ישועות משיחו הוא ביום צרה ביומו דעקו דעאוקי שאר עמין לישראל תא חזי מה כתיב התרפית ביום צרה צר כחכה מאן דאתרפי ידוי מקב"ה דלא לאתתקפא ביה והיך אתתקף בר נש בקב"ה מאן דאתתקף באורייתא אתתקף באילנא דחיי כביכול דחיק ליה לשכינתא דאיהי חילא דעלמא דבר אחר צר כח כ"ה תא חזי בשעתא דבר נש אתרעי מאורייתא ואזיל באורח דלא כשרי כמה בעלי דבבו לקבליה דכתיב צר כחכה בגין צר לגביה אמר ר' אבא בשעתא דבר נש אזיל באורח אורייתא וכל ארחוי מתקנן כדקא יאות כמה סניגורין קיימין עליה לאדכרא

ליה לטב פתח ואמר אם יש עליו מלאך מליץ אחד מני אלף להגיד לאדם יושרו ויחוננו ויאמר פדעהו מרדת שחת מצאתי כופר הני קראי אית לאסתכלא בהו וכי לא אתגלי כלא קמי קב"ה דאיהו אצטרך למלאכא דקיימא קמיה טב וביש אלא ודאי אצטריך דכד אית ליה לבר סניגורין לאדכרא זכו דיליה קמיה לא אית ליה קטיגורא כדין ויחננו ויאמר פדעהו מרדת שחת מצאתי כופר תא חזי בהני קראי תשכח ברירה דמלה כתיב אם יש עליו מלאך אי לא כתיב יתיר יאות אבל מלאך אחד מני אלף כתיב ומאן איהו דא מלאך דאתמנא עמיה דבר נש בסטר שמאלא דכתיב יפול מצדך אלף ודא הוא סטרא דשמאלא דכתיב ורבבה מימינך אבל אחד מני אלף דא הוא יצר הרע דאיהו אחד מאינון דאיהו לסטר שמאלא כיון דאיהו סליק לעילא ונטל רשו ועל דא אי בר נש אזיל באורח קשוט ההוא יצר הרע עבד לו כמה דאתמר טוב נקלה ועבד לו כדין איהו סליק ואתעביד סניגור ואמר קמי קב"ה זכו עליה דבר נש כדין קב"ה אמר פדעהו מרדת שחת ועם כל דא לא אהדרן ברקניא בגין דאתיהיב ליה אחרא לשלטאה עליו ולמיטל נשמתיה מיניה ובגין דאקדים חובוי דההוא בר נש ואיהו כופר על ההוא דכתיב מצאתי כופר דבר אחר מצאתי כופר ההוא זכו' דאמרת איהו עליה כופר למפדי ליה דלא יחות לגיהנם ולא ימות ועל דא מיבעי ליה לבר נש למיהך באורח קשוט בגין דיהא ליה ההוא קטיגורא סניגורא כגונא דא ישראל ביומא דכפורי דיהבי ליה ואתעסקו בהדיה עד דאתהדר עבדא להו וסליק וסהיד סהדותא קמיה קב"ה ואיתעביד להון סניגורא ועל דא אמר שלמה אם רעב שונאך האכילהו לחם ואם צמא השקהו מים ועל יצר הרע אתמר ובגין דא ביום צרה כד בר נש אתרפי מאורייתא כביכול דחיק ליה לקב"ה בהדיה דההוא יצר הרע דאיהו אתעביד קטיגורא צר כ"ח כ"ה בגין דאיתקריב קמיה לקטרגא ואיתחלש חילא תא חזי טוב ה' למעוז ביום צרה מאי יום צרה דא יעקב כד אתא עליה עשו לקטרגא ליה ויודע חוסי בו כד אתא עליה עקוד דינא ע"כ (הרי פירש צר כח כ"ה צר כח כ"ה היא השכינה הנקראת כ"ה והמדה הזאת היא שעמדה לאבותינו ולנו לאברהם נאמר כה יהיה זרעך ואברהם אמר ואני והנער נלכה עד כ"ה ויעקב אמר אם כ"ה יאמר עקודים יהיה שכרך וכו' משה כשעשה דין במצרי אמר ויפן כה וכ"ה וירא כי אין איש וכו' כששולח מרע"ה לישראל נאמר לו כה תאמר לבני ישראל ומשה אמר במכת בכורות כה אמר ה' כחצות הלילה ובאזהרתו לישראל על התורה נאמר כה תאמר לבית יעקב ובברכת כהנים כה תברכו את בני ישראל בבלעם כתיב וכ"ה תדבר ואנכי אקרה עד כ"ה בלוים וכ"ה תעשה להם לטהרם יהושע ביריחו כה תעשה ששת הימים נבואת הנביאים כלם בכ"ה כה אמר ה' החסידים מגמת פניהם מדה זו וחסידך יבורכו כ"ה, גם מלחמת דוד במדה זו דכתיב כי

בכה ארוץ גדוד והברכה דרך שם דכתיב ברכני ה' עד כה וכ"ה עולה כמניין אהי"ה עם ד' אותיותיו לרמוז נעוץ סופן בתחלתן ולעתיד לבוא יעלה על לב גוג ומגוג לעקור מדה זו דכתיב ננתקה את מוסרותימו וזה ביום צרה צר כחכה כח כ"ה או כ"ה כ"ח אותיות ה"ו שמות וכ"ה אותיות שבפסוק שמע שאם אינו מכוון בהם צור ילדך תשי ותשכ"ח אל מחוללך תשכ"ח כ"ה ומצור עשה צר צר כחכה ועל זה היה מתפלל דוד אתה סתר לי מצר תצרני ועל זאת יתפלל כל חסיד שיצילהו השי"ת מעשות מצור צר אלא מצר צור כמו שנאמר למשה ונצבת על הצור ולא צר כי הצור תמים פעלו הצור עם מי שתמים פעלו ויניקהו דבש מסלע ושמן מחלמיש צור וחס ושלום מי שאין תמים פעלו נצב ימינו בצד וצור יעתק ממקומו וצור יצוק עמדי פלגי שמן כי צור לבבי וחלקי לעולם ועוד יש בפסוק שמע סוד אחר והוא כי ביהו"ה אלהינו יהו"ה יש י"ד אותיות ואחד עולה י"ג הרי כ"ז כמניין כ"ז אותיות התורה):

וכן כתוב בספר הזוהר פרשת וירא וז"ל ומן שמא דא יו"ד ה"א וא"ו ה"א מתפשט כ"ב אותיות ורזא דשמא מנצפ"ך הרי כ"ז אותיות ודא הוא רזא יהו"ה אלהינו יהו"ה אח"ד יהו"ה אלהינו יהו"ה י"ד אותיות אחד רזא די"ג ומנהון אתפשטו רמ"ח איברים עם שם בן ארבעים ושתים ושם בן ע"ב ומנצפ"ך חמשה גבורות ומינה אתפשט רזא דחמשין שערי בינ"ה ומנהון אתפשטו ע"ב הרי רמ"ח איברים עם יי' אלהיכם אמת ע"כ (ומה שאמר ומן שמא דא יו"ד ה"א וא"ו ה"א מתפשט כ"ב אתוון פירש כשתמלא יו"ד באותיותיו יו"ד ו"ו דל"ת הם שמונה אותיות וכן ה"א ה"א אל"ף הם חמש אותיות הרי בין כלם כ"ב אותיות אמנם מניין רמ"ח הוא כאשר יתבאר כי תיבות פרשת ואהבת הם מ"ב כנגד שם של מ"ב הידוע שם אב"ג והוא שם של גבו"רה וכשהאדם מיחד שמו של הקב"ה בי"ב צרופיו עם י"ב תיבות שבפסוק שמע ובשכמל"ו שם מ"ב שהוא שם הגבור"ה הוא נכלל בימין בחסד מדת האהב"ה ולכן יש בפרשת ואהבת מ"ב תיבות לרמז לזה:

וכן אמרו בספר הזוהר פרשת אחרי מות פתח ההוא ינוקא ואמר מה עשיתי לך ומה הלאיתיך ענה בי קודשא בריך הוא בחביבותא דאית ליה עם ישראל קרא לון עמי מה עשיתי לך למה עשיתי לך מה אלא דתזלון לבתי כנסיות ולבתי מדרשות ותסהידו בי דאנא אחד הדא הוא דכתיב שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד תסהידו דאנא חד ומתעלה על שמא דמ"ב תיבין דאינון בפרש' ק"ש מן ואהבת עד והיה אם שמוע ותעבירו לי חד עלייהו ואיהו שמא דא בדוגמא שמא דמ"ב תיבין ובשמא דע"ב תיבין דאית בפרשת ק"ש מן והיה אם שמוע עד ושמתם את דברי אלה ובשמא דחמשין תיבין שיש מן ושמתם עד על הארץ בחושבן חמשין שערי בינ"ה ובשמא דע"ב מן ויאמר עד סוף כל הפרשה, ואינון

ארבע פרשוון עם י"ב תיבין דאית בקרית שמע עילאין אתעבידו כולהן מאתן וארבעין ותמניא כחושבן רמ"ח איברים וכל אינש דאקרי קרית שמע כדקא יאות כל תיבה ותיבה משפיע בכל אבר ואבר דיליה ואם אינש לא אקרי קרית שמע ביממא ובלילא כל אבר ואבר דיליה ימלא מרוח רעה ומכל מרעין בישין דעלמא אמר ינוקא תלת תיבין אינון חסרין מן קרית שמע מן רמ"ח תיבין אמר ובמה אשתלימו א"ל אנא שמענא מאבא שם ה' אלהיכם אמת (פירושו מה עשיתי לך מ"ב תיבות שבפרשה ושלשה שמות ה' אלהינו ה' הם מ"ה מה עשיתי לך ומה הלאיתיך שתלך בכל יום לקרא קריאת שמע ליחד שמי ה' אלהינו ה' על מ"ב תיבות שבפרשה לכן ענה בי תעיד בכל יום שאני אחד ומיוחד על המ"ב שהוא רמז לשם של מ"ב):

ועוד יש סוד גדול בתיבת אחד כמבואר בספר הזוהר פרשת ויקרא וז"ל עוד פתח ואמר הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד זכאין אינון ישראל דלא יהב לון קב"ה לרברבא או לשלוחא אלא ישראל אינון רברבא והוא אחיד בהו ומחביבותא דילהון קרא לון קב"ה עבדיו הה"ד כי לי בני ישראל עבדים עבדי הם ולבתר קרא לון בנין בנים אתם לה' אלהיכם לבתר קרא לון אחים שנאמר למען אחי ורעי ובגין דקרא לון אחים בעי לשואה מדוריה בהו ולא יעדי מינייהו כתיב הנה מה טוב ומה נעים וגו' כמה דאת אמר ואיש אשר יקח את אחותו וגו'. ובספרא דרב המנונא סבא ואיש דא קב"ה אשר יקח את אחותו דא כנסת ישראל. וכל כך למה חסד הוא חסד הוא ודאי והא אוקמוה ועל דא הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים קב"ה וכנסת ישראל גם יחד לרבות ישראל לתתא כמא דאמרן דהא בשעתא דכנסת ישראל באחוותא ביה בקב"ה ישראל שריין ביה באחוותא בקב"ה ובגיני כך גם יחד כתי' ובספרא דרב המנונא סבא גם יחד לרבות צדיק בה בכנסת ישראל דאינון זווגא חד וכלא חד מלה ותנינן בפרשת דשמע ישראל אחד. מהו אחד דא כנסת ישראל ביה בקב"ה דא"ר שמעון זווגא דדכר ונוקבא אקרי אחד. באתר דנוקבא שריא אחד איקרי. מאי טעמא בגין דדכר בלא נוקבא פלג גופא איקרי ופלג לאו הוא חד. וכד מתחברין בחדא תרי פלגא אתעבידו חד גופא ובהן אקרי א' והשתא קב"ה לא אקרי אחד. ורזא דמלה כנסת ישראל בגלותא. וקב"ה סליק לעילא. זיווגא אתפרש ושמא לא אשתכח שלים ואחד לא אקרי ואימתי אקרי אחד בשעת' דמטרונית' אשתכחת ביה מלכא ויזדגוין כחדא. הדא הוא דכתיב והיתה לה' המלוכה. מאן מלוכה דא כנסת ישראל דמלכו בה אתקשר כדין ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד. על דא הנה מה טוב ומה נעים וגו' כשמן הטוב על הראש כשמן הטוב מאן שמן הטוב דא משח רבות קודשא דנגיד ונפיק מעתיקא קדישא דאשתבח בההי' נהר עילאה. דיקנא לבנין לאדלקא

בוסינין. וההוא משח נגיד ברישא דמלכא. ומרישיה ליקירו דדיקנ' קדישא. ומתמן נגיד לכל אינון לבושי יקר דמלכא אתלבש בהו. הדא הוא דכתיב שיורד על פי מדותיו ממש ואילין אינון כתרי מלכא דשמיה אשתכח בהו. תא חזי כל נגידו וכל חידו דעלמא לא נחית לברכא אלא על דא דאילין כתרין קדישין. דאינון שמא דמלכא קדישא. ובגין כך כתיב שיורד על פי מדותיו ע"פ מדותיו ודאי. כמא דאת אמר על פי אהרן ובניו יהיה כך ע"פ מדותיו יורד ונגיד לכלהו עלמין לאשתכחא ברכאן לכלא. ותא חזי האי שמן טוב לא זמין עד ההוא זמנא דפולחנא דלתתא הוה סליק ואתערעאן דא בדא. הדא הוא דכתיב שמן קטורת ישמח לב. שמן לעילא וקטורת לתתא כדין הוא חדוותא דכלא. ר' אחא ור' יהודה זקפו ידין ואודו ליה לר' אבא ע"כ (הרי סוד ה' אחד מבואר והשמן הטוב הוא השפע היורד מכת"ר עליו"ן אל ספירת בינ"ה. וממנה לשאר הספירות כלן:

וצריך להפסיק פסוק של שמע בשלש הפסקות כמו שכתב תלמיד אחד של מהר"ם הנקרא מהר"ר משה שניאור מאיבורא ז"ל בחבור אשר חבר הנקרא על הכל לפי שמתחיל על הכל ויתקדש כו' וז"ל והלכתא דבפסוק שמע ישראל יפסיק ג' הפסקות כדמשמע מתוך דברי רבותינו רבינו תם ור"י בפרק מקום שנהגו דקאמר ג' דברים עשו אנשי יריחו שהיו אומרים שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד ולא היו מפסיקים. פירש בקונטרס מאריכין באחד ורבינו תם ור"י פרשו שלא היו מפסיקין בין ישראל לאלהינו. דהיינו משמע ישראל הוא אלהינו. ולר"י נראה שצריך להפסיק בין ה' אלהינו לה' אחד. ופשטיה דקרא הכי הוא שמע ישראל ה' אלהינו. פירש מי ששמו ה' אלהינו הוא ששמו ה' אחד. והיינו קבלת עול מלכות שמים והן לא היו מפסיקין ולא היו עושין בטוב. ובחומשין מדוייקין נמצא פסיק בין שמע ישראל לה' אלהינו ובין ה' אלהינו לה' אחד. וזה מוכיח כמו שפירשנו. ומתוך הנהו פירושי אמר לנו מהר"ם כי הבא לקבל עליו עול מלכות שמים בשלימות יפסיק בפסוק שמע שלש הפסקות כדאמרן ע"כ. ובתוספת הטו"ך הנמצאות כתיב וזה לשונם לא היו מפסיקין בין שמע ישראל לשם. דמשמע דאמר לשם שישמע ויענם ע"כ. הכוונה כי באומרו שמע ישראל ה' אלהינו ביחד בלי הפסק הוי כאלו אומר ה' אלהינו שמע ישראל וענה אותם זהו שמע ישראל ותפלתם אתה ה' אלהינו. אמנם כשעושה הפסק בין שמע ישראל לה' אלהינו. משמע שאומר לישראל שישמעו. כי הוא אומר שה' אלהינו וזהו שמע ישראל והאזין שה' אלהינו. אם כן לדעת התוספת הפסק שבין שמע ישראל לה' אלהינו הוא כדי שלא יראה כמתפלל אל ה' אלהיו שישמע לישראל ויענם. ולדעת ר"י הוא כדי שלא יובן שמע ישראל ה' אלהינו. פירש ישראל הוא ה' אלהינו. א"כ צריך שיעשה מהפסוק ג' הפסקות. שמע ישראל פיסקא

אחת. ה' אלהינו פיסקא שנית. ה' אחד פיסקא שלישית. ופירושו שמע ישראל לאותו שנקרא יהו"ה אלהינו. הוא נקרא יהו"ה אחד. וזהו קבלת עול מלכות שמים שלמה. ומפסיק בין פסוק שמע ישראל ובין ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. כדי להפריש בין יחוד עליון ליחוד תחתון לסוד הנזכר לעיל. ובין הש הויות הנרמזות בפסוק שמע לשש הויות הנרמזות בברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. ברוך ה' היודע ועד יהי כבוד ה' לעולם ועד אמן):

בשכמל"ו (בנוסח זה ששה תיבות כנגד ששה מזלות שתחת חגורת המזלות וששה קצוות. ולשש צרופים של שם הויה היוצאים מששה פסוקים מסופי תיבות הפסוקים והם אלו.) וירא"ו אות"ה שר"י פרע"ה, לי' מה' שמ"ו מה, עיר"ה ולש"ורקה בנ"י אתונ"ו, ליהו"ה את"י ונרומ"מה שמ"ו, וצד"קה תהי"ה לנ"ו כ"י, ארצ"ה וישליכה"ו ארצ"ה ויה"י, הרי שש הויות נרמזות בשש תיבות ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. ובס"ה כתב כי פסוק שמע ישראל הוא יחוד קב"ה עם כנסת ישראל מלמעלה למטה וממשיך שפע מי"ג מדות של רחמים אריך אנפין הרמוזות בפסוק מי אל כמוך נושא עון כו' ישוב ירחמנו כו'. אח"ד בגי' י"ג מדות שאין חוזרות ריקם כן המיחד שמו של הקב"ה אינו ?? וזר מלפניו ריקם):

כתב בספר הבחיי ודע כי לא נברא גן עדן ומעלותיו כי אם לאותם המיחדים בכונה. כי המודה ביחוד כופר בע"ז וכל המודה בע"ז כופר ביחוד. גיהנם ושבעה מדוריו לא נברא אלא לעובדי ע"ז. ומפני זה תמצא בפרשת בראשית י"ג פעמים גן ובפרשת ואתחנן בכללה תמצא י"ג פעמים אש. וזה למען הודיעך כי כל המכוין באח"ד שחשבונו י"ג במספר י"ג מדות ניצול מאש של גיהנם ומדורותיו. וזוכה לגן עדן ולכל מעלותיו. שהם י"ג כמו שארז"ל ר' יהושע בן לוי אשכחיה לר' שמעון דהוה יתיב אתליסר טכתקי פיז"א. והכונה על י"ג מעלות של ג"ע ע"כ. (הרי סוד יחוד העליון בפסוק שמע וברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. הוא יחוד כנסת ישראל עם הקב"ה ממטה למעלה):

וכתב רבינו בחיי ז"ל ולפי שלא הזכיר מדת המלכות בפירוש בכלל השלשת שמות. לכך תקנו ז"ל להוסיף ולומר ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד מה שלא הזכיר משה. ואע"פ שלא הזכירו רומזו באות הד'. ועליו משלו משל נמרץ לבת מלך שהריחה ציקי קדרה. תאמר יש לה גנאי לא תאמר יש לה צער מה עשו עבדיה הביאו לה בחשאי ציקי קדרה הוא דבר מבושם בריח ומשיב הנפש וביאור המשל במדת בת מלך היא השכינה שהריחה ציקי קדרה שהרגישה קלוסן של שבטים. והיחוד שהיו מיחדים השם הגדול. ואלו תאמר שבחם בפיה. שכשם שהוא יחיד כך היא יחידה יש לה גנאי. לא תאמר היא

מצטערת כשלא נתיחד כבודה בכבודו. על כן באו ישראל שהם עבדי השכינה והתקינו לומר בשכמ"לו בחשאי שהוא היחוד התחתון. ומטעם זה נתקן השבח הזה של שכינה בשש תיבות כמו בפסוק שמע. זה כנגד שש קצוות של מעלה. וזה כנגד שש קצוות של מטה. ותיבת וע"ד הוא אח"ד בחלוף אותיות ונקראת ועד כי היא יעוד הכל כמו שכתוב בספר הפליאה. וכתב גם כן כי לכן נתייחדו שש תיבות אלו של בשכמל"ו ליחוד כנסת ישראל לסוד גדול והוא כי שם ה' ברוך הוא וברוך שמו רמוז בתפארת משתמש מכל אותיות האלפא ביתא באלו אותיות לבד. בבי"ת כמו אך בה' אל תמרודו. בשי"ן כמו אשרי העם שה' אלהיו. בכ"ף כמו כה' אלהינו. במ"ם כמו מה' יצא הדבר. בלמ"ד כמו איש כי ידור נדר לה'. בוא"ו כמו וה' שמים עשה ע"כ. ועוד כתב בספר הזוהר פרשת תרומה כי יחוד שמע ישראל בשש קצוות של מעלה. צריך שיהיה בקול רם ויחוד ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד שהוא בכנסת ישראל בשש קצוות של מטה צריך לאומרה בלחש כדי שלא ישלוט עין הרע של סמאל וסיעתו המקטרגים תדיר. ולכן אין אנו אומרים ביחוד זה אח"ד בפירוש אלא בחילוף אותיות ועד אבל לעתיד לבוא שכתוב בלע המות לנצח ואין שטן ואין פגע רע והיה ה' למלך על כל הארץ. ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד. יהו"ה אח"ד רמז ליחוד של שמע ישראל ושמו אחד רמז ליחוד ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. שאז בפירוש נאמר גם כן ביחוד כנסת ישראל אחד כמו שאנו אומרי' אחד ביחוד הקב"ה. ולרומז לזה מתחיל יחוד כנסת ישראל בבי"ת ומסיים בדל"ת והוא ב"ד לרומז כתונת בד קדש ילבש. ולבש הכהן מדו בד. מד"ו פרצופין יעשה בד ויחוד גמור כמו שכתב רשב"י ע"ה) ובתיקון י"ד כתב כי ששה תיבות שבפסוק שמע. וששה שבברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. עליהם נאמר שרפים עומדים ממעל לו שש כנפים שש כנפים לאחד שכל המיחד שם שמים כראוי השרפים לוקחים ששה תיבות של יחוד עליון וששה של יחוד תחתון ופורחי' עמהם לפני הקב"ה (ועליהם נאמר כי עוף השמים יוליך את הקול וגו' יוליך את הקול אלו שש תיבות של פסוק שמע שהקול נשמע ונאמר בקול רם. ובעל כנפים יגיד דבר אלו שש תיבות שבשכמ"לו שהם דבור בלא קול. וידוע כי הקול הוא תפארת והדבור הוא הדבור כמו שכתבתי. וזהו סוד קול ודבור יחוד עליון ויחוד תחתון נוסח זה ראשי תיבותיו בשכמ"לו הוא שם קדוש ויש בו כ"ד אותיות ועם הפסוק לאחד הם כ"ה כנגד מה שאמר הכתוב כה תברכו את בני ישראל. לומר כי על ידי כ"ה אותיות היחוד שמיחדים ישראל בכל יום ברכה שורה עליהם ועל כ"ה אותיות שבפסוק שמע ישראל וכ"ה שבברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד רמז הכתוב באומרו ויפן כ"ה וכ"ה וירא כי איש עתיד לצאת ממנו שיקבל עליו

יחודו של מקום אז ויך את המצרי בהזכירו מדת כ"ה וכ"ה שהוא יחוד עליון ותחתון) ובתיקון ל"ה נאמר כי ויפן כה וכ"ה רומז לפסוק שמע הוא יחוד העליון שמיחדים פעמים בכל יום בבוקר ובערב וז"ל פתח ר' שמעון ואמר לרעיא מהימנא מאן יגיח עמך בסייפא דאתמר בה רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם דאיהי קרית שמע חרבא דילך דאנת תקינת לך דבה קטילת למצרי הדא הוא דכתיב ויפן כ"ה וכ"ה ויך את המצרי כ"ה כ"ה סלקין חמשין אתוון דמייחדין בהון לקודשא בריך הוא פעמים שמע ישראל יהו"ה אלהינו יהו"ה אח"ד דאית בהון כ"ה אתוון תרין זמנין וסלקין לחמשין תרעין. בי"נה דאיהי ח' תמינא מעשר ספירן מתתא ולעילא וכו' ע"כ (ולדברי התיקונים אין אותיות בשכמ"לו במניין זה כי הם כ"ד אותיות לבד אמנם בחשוב כ"ה אותיות שבפסוק שמע וכ"ד שבשכמ"לו הם מ"ט כנגד מ"ט שערי בינ"ה שנגלו למרע"ה וכנגד מ"ט פנים טהור ומ"ט פנים טמא שהיה רבי עקיבא דורש את התורה וכנגד מ"ט ימי הספירה שספרו ישראל כשיצאו ממצרים עד שקבלו את התורה). בספר הזוהר פרשת ואלה שמות אמר ר' אלעזר תריסר טורי אפרסמון עילאין עאלין נשמתהון דצדיקייא. ומ"ט ריחין עילאין עאלין בכל יומא עד ההוא דאתקרי עדן. בקבל דא אתיהיבת אורייתא במ"ט פנים טהור ובמ"ט פנים טמא. מ"ט אתוון כשמהתהון דשבטים מ"ט יומין לקבלא אורית'. מ"ט קדישין עילאין יתבין קיימין למיטל רשות' בכל יומא. מאבנין זהירין דגליפאן בההוא חושנא וכולי ע"כ. (הרי סוד אותיות יחוד עליון ותחתון. ועוד רומז יחוד אחד העולה י"ג לי"ג דברים שהיו בנדבת המשכן זהב וכסף ונחשת וכו' כנגד שם אח"ד. וכנגד עשרת הדברות ותורה נביאים וכתובים. וזה מלבד אבני שוהם ואבני מלואים שהיו י"ב אבנים כנגד י"ב הויות וי"ב שבטים. הרי הרמז יהו"ה אח"ד הי"ב אבנים הם י"ב הויות רומזות לשם יהו"ה. והי"ג דברים לרמוז לאח"ד. ובין כלם הם כ"ה דברים כנגד כ"ה אותיות שבפסוק שמע ישראל וכנגדן תקן יעקב אבינו בברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. אלא שחסר אות אחת לפי שעדיין לא הוקם המשכן) כמו שכתוב בספר הזוהר פרשת תרומה וז"ל אבני שוהם ואבני מלואים אילין אבני קודשא יסודי דמקדשא ברתיכין קדישין אילין דאזדמינן בלחודייהו ליקר ולשבח בלבוש יקר לעיילא כהנא תמן ולדבר אתריסר שבטין. ועל דא תריס' אבנין כמה דאוקמוה תליסר זיינין אינון בר אבנין יקרין אילין וכלהו סלקין לחמש ועשרין אתוון ברזא עילאה דיחודא. ולקבל אילין גליף ואתקון משה כ"ה אתוון ברזא עילאה דיחודא. דכתיב שמע ישראל יהו"ה אלהינו יהו"ה אח"ד. ואינון חמש ועשרין אתוון גליפן מחקקן ברזא דלעילא יעקב בעא לאתקנא לתתא ברזא דיחודא. ואתקין ברזא דארבע ועשרין אתוון. ואינון ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. ולא אשלם

לחמש ועשרין אתוון. בגין דעד לא אתקין משכנא. כיון דאתקן משכנא ואשתלים מלתא דהוה נפיק מיניה. כד אשתלים לממללא בחמש ועשרין אתוון לאחזאה דהא אשתלם דא כגוונא דלעילא. דכתיב וידבר יהו"ה אליו מאהל מועד לאמר. ועל דא עשרין וחמש זינין לאשלם תקונא דמקדשא. וכל הני אתוון אוקימנא באינון אתוון. גליפין דאליפנא ממר ובגין דמשכנא אשתלים ברזין אילין אקרי כ"ה ביחוד דשלימו דמשכנא. ועל דא וחסידך יברכו כ"ה כתיב. רזא דשלימו דכל משכנא ותיקונא דיליה חמש ועשרין לקבל עשרין ותרין אתוון ותורה נביאים וכתובים. דאינון כללא חדא ורזא חדא. בשעתא דישראל קא מיחדי יחודא בהאי קרא. ברזא דעשרין וחמש אתוון ואינון שמע ישראל ה' אלהינו ה' אח"ד ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. דאינון ארבע ועשרין אתוון. ויכוין כל חד בהו כולהו אתוון מתחברן כחדא. וסלקין בחבורא חד. מ"ט תרעין דרזא דיובלא וכדין אצטרך לסלקא ועד לא יתיר. דכד אתפתחו תרעין וחשיב קב"ה להההוא בר נש כאלו קיים אורייתא כלה. במ"ט פנים בכלא. ועל דא אצטרך לכוונה רעותא בחמש ועשרין ובארבע ועשרין ולסלקא לון ברעותא דלבא במ"ט תרעין דקא אמרין. כיון דיתכוין בהאי אתכוין בההוא יחודא. דאמר מר שמע ישראל וגו'. ברוך שם וגו'. כללא דכל אורייתא כלא. זכאה חולקיה מאן דיתכוין בהו. דודאי כללא איהו דכל אוריתא דלעילא ותתא. ודא איהו רזא דאדם שלימו בדכר ונוקבא ורזא דכל מהמנותא ע"כ. (הנה מבואר טעם היות בברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד כ"ד אותיות אחת פחות מפסוק שמע ישראל הוא לפי שהיחוד התחתון לא היה שלם. לפי שעדיין לא הוקם המשכן. ומיד אחר שוהוקם המשכן רמז לו הקב"ה שגם היחוד התחתון היה שלם. והיה בו עשרים וחמש אותיות כמו ביחוד העליון. וזהו ויקרא אל משה ומי היה קורא השכינה שירדה למטה לשכון כבוד בארצנו. ולמה קראה אותו לרמוז עניין היחוד הנזכר שהוא וידבר ה' אליו מאהל מועד לאמר הרי שש תיבות וכ"ה אותיות כמו בפסוק שמע ישראל. ולכן היו במשכן י"ב אבנים כנגד שם יהו"ה שמצטרף בי"ב הויות. והיו בו ג"כ י"ג ענינים אחרים זהב וכסף ונחשת וכו' כנגד אח"ד העולה י"ג בין כלם כ"ב כנגד כ"ב אותיות התורה. ותורה נביאים וכתובים. עוד הודיענו כי המכוין במ"ט אותיות שבפסוק שמע וברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. שהם כנגד חמשים שערי בינ"ה פחות אחד. וכנגד מ"ט פנים התורה נדרשת. הוא פותח שערי בינ"ה. וחושב לו הקדוש ברוך הוא כאלו קיים כל התורה כלה. עוד נמצא על סוד זה בפקודא להפריש ערי מקלט כי מי שאינו מכוין בששה תיבות של פסוק שמע. ובששה שבברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. ובארבעים ותשע אותיות שבהם ואינו מכוין ביהו"ה אלהינו ה' אחד יתברך. עליו הכתוב אומר צדיק מ"ט לפני רשע. ולמה

לפי שוישאוהו במוט בשנים. בשני מוטות הם שני ווי"ן. ולא שמו אל"ף בין שניהם. אלא ו"ו ואינן מיחדים השער החמשים עם המ"ט להשלים המניין. לכן צדיק מ"ט לפני רשע. אמנם כשמיחד שער החמשים עם המ"ט. ומשים א"לף בין שני ווי"ן כמו זה וא"ו. כי אז עולה אח"ד מספר י"ג. אז כתיב לא יתן לעולם מוט לצדיק. כי הוא משים אחדות אחד בין ששה תיבות שבפסוק שמע. לששה תיבות שיש בברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. שהם כנגד שש מזלות שעל חגורת המזלות וששה שתחת החגורה. ומכוין במ"ט אותיות שבהם. ולכן לא יתן לעולם מוט לצדיק. או ירמוז לדבר אחר כמו שכתוב בפקודא לדון בסייף) וז"ל לדון בסייף לסמאל. הדא הוא דכתיב כי רותה בשמים חרבי. הנה על אדום תרד חרב דקב"ה. יו"ד רישא דחרבא. וא"ו גופא דחרבא. ה"ה תרין פפיות דיליה צדק צדק תרדוף חתכין תרין דינין דינא מפי בית דין דלעילא. ודינא מפי בית דין דלתתא. ומהכא אשתמודע אין אדם נוקף באצבעו מלמטה עד שניתן לו רשות מלמעלה. נרתקא דחרבא אדנ"י תמן אשתכח דינ"א בקרית שמע. יהו"ה חרבא דקב"ה. עלה איתמר רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם. בצדיק חי עלמין כליל ח"י ברכאן דביה אדני שפתי תפתח ביה עאל חרבא בנרתיקא. וחמת המלך שככה ומתחברין תרין שמהן יאהדו"נהי. לדון בחנק זרקא תמן קו יוד כריכא ביה. וקו וא"ו דאתפשט מינה ביה תפיס לסמאל וישאוהו במוט בשנים מאי מוט דההוא רשע. דא איהו יו"ד ה"א וא"ו ה"א. מ"ה וארבע אתוון יהו"ה סלקין מ"ט בחושבן מ"ט אתוון. דאינון בשית תיבין דיחודא עילאה. ובשית תיבין דיחודא תתאה. דאינון ו"ו האי איהו וישאהו במוט בשנים בפרודא מנייהו. בלא אלף באמצע וא"ו. דלית יחודא לסטר' אחרא אלא וישאהו במוט בשנים. סמאל ובת זוגיה הנפרדים בחבל דיחנק בה אחידן. ה"ה בחמש אצבען דימינא. ובחמש דיד שמאל. וא"ו חבל. יו"ד חנק דילהון שמא דיהו"ה מיתה לסמאל נחש. וחיים לישראל. ובגין דא ראו עתה כי אני אני הוא ואין אלהים עמדי. אני אמית לאלהים אחרים בשמי ולכל דלא מהימנין בי. ואחיה לאילין דהמנין בי ונטרין פקודין דילי ע"כ. ובתיקון ס"ט כתיב ואת המטה תקח בידך. הא ה' מן המטה ה' עילאה. ה"א תתאה מאי איהו ואת המטה הזה תקח בידך. מאי בידך דא יו"ד אשר תעשה בו את האותות איהו אשר אהי"ה. ואיהו כת"ר עילאה. אהי"ה אשר אהי"ה כד איהו ו' במ"ט אתוון דייחודא לא יתן לעולם מוט לצדיק. כד יסתלק מתמן ו' דאיהו ו' תיבין דייחודא מן מוט מיד צדיק מ"ט לפני רשע דאיהו סמאל ע"כ. (ולפי זה המאמר יהיה פירוש הפסוק צדיק מ"ט לפני רשע זה סמאל ולמה הצדיק מט לפניו בעבור שאינו מייחד השם כראוי בשש תיבות שבשמע ובשש תיבות שבברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. ואפילו הכי לא יתן לעולם מוט לצדיק. שאף על

פי שהוא מט לפני סמאל הרשע אינו לעולם כי שבע יפול צדיק וקם. ועוד יש רמז אחד במ"ט תיבות שביחוד שחרית ובמ"ט תיבות שביחוד ערבית. שהם מאה חסר שתים. היא התרומה תרי ממאה. שאדם נותן בכל יום להקב"ה מהמאה ברכות שחייב לברך בכל יום) כמו שכתוב בפקודא להפריש תרומה גדולה ואוקמוה תרי ממאה. מאי תרומה רבנן דמתיבתא האי תרומה דצריכין לאפרשא תרי ממאה. בסתרי תורה מאן איהו מה דבעי למטעם אי הוא יומת דהיינו אל זר סמאל דקב"ה אמר ויקחו לי תרומה תרי ממאה. לייחדא בכל יומא תרין זמנין דאינון תרין ממאה במ"ט אתוון דשמע וברוך שם דערבית ובמ"ט אתוון דשחרית חסרון תרי ממאה אינון שכינתא עילאה ותתאה. בתרווייהו צריך ליחדא לקב"ה אמה דתרווייהו. מדה דתרווייהו מאה באמה. אמ"ה באתווי מא"ה איהו. ואיהו בהפך אתוון הא"ם. והיה באכלכם מלחם הארץ תרימו תרומה לה' תרימו כגון רום ידהו נשא. ואינון עשר אצבען די סליקו דלהון לעשר ספירן דאינון יו"ד ה"א וא"ו ה"א דסליקו מ"ה. ואתוי מ"ה סליק מאה י"ם ה"ץ. והא איהו דאוקמוה מארי מתניתין מה ה' אלהיך שואל מעמך. אל תקרי מה אלא מאה. לקבל מאה ברכאן דמחייב בר נש לברכא למריה בכל יומא. והא איהו דצריך למטעם בר נש בכל יומא למאריה ובגין דא ויקחו לי תרומה. וכמה תרומות אינון אית תרומה דאוריית' תורה מ"ם. והאי איהו תרומה תורה דאיתיהיבת בארבעין יומין. ואי תמרון דאכילנא מינה. הא כתיב ויהי בהר ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכל ומים לא שתה. נטירא עד השתא האי תרומה לקב"ה. וכיון דמלכא לא אכל היך אכיל עבדיה דהא לבתר דאמר אריתי מורי עם בשמי אכלו רעים וכלון עבדים ע"כ. (אתה הראית לדעת כמה סודות עליונים יש בתורה במניין התיבות והאותיות והגימטריאות ושבפסוק שמע ובברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. ועל פי זה הסוד יובן מחלוקת שמאי והלל בקימה ושכיבה.) וכמו שבא בספר הזוהר פרשת תרומה וזה לשונו מחלוקת דשמאי והלל בקימה ושכיבה. דכתיב בשכבך ובקומך דשמאי סבר בערב דקא בלילא נוקבא בשולטנתא. אצטרך לגבי נוקבא דקא יטו ויקראו ובבקר דקא שליט דכורא בשולטנא דעלמא עילאה. אצטרך למיקם קמי דכורא. כמה דאצטרך בתפלה מעומד. ובכל אתר דדכורא אתיא. והלל סבר אלמלא אשתכח דא לחוד ודא לחוד הכי אצטריך. אבל כיון דאנן מחברן לון בחדא. וסלקי בחדא בחבורא דמ"ט פנים מ"ט תרעין לא צריכינן לאפרשא דא לחוד ודא לחוד. אלא לאשגחא דכלא איהו חד בלא פירודא. וכמה דאזדמן ליה לבר נש הכי לימא, דהא תרוייהו בחבורא חדא כמה דניחא לון והכי צריך לאחזאה ועל דא דכורא בשית סטרין בקרא דשמע ישראל שית תיבין. ונוקבא בשית סטרין בברוך שם דאינון שית תיבין אחרנין וסלקין בחבור' חדא

ברזא דמ"ט תרעין והלכה כבית הלל בכל אתר עד כאן. (וצריך שיפסיק מעט בין ועד ובין ואהבת לסוד גדול להמתין שיומתק סוד החבור. ואחר כך יבא חסד כלול מהחתן והכלה וימין ושמאל. כרמוז בפרשת ואהבת ובמספר תיבותיה. וידקדק ביו"ד שלא יראה כאלו אומר אישראל. ובאם שהיינו נזהרין ומכוונים בכל הדברים האלה יקוים בנו ברכת המלאך הגואל. (ועוד אחת אדבר הואיל וכבר כתבנו סודות יחוד השם בפסוק שמע ישראל וגו' מספר הקדוש קנ"ה. ומה שגם השגנו להבין ממנו בינ"ה. ומאשר לקטנו שושנה. מספר הזוהר והתיקונים אחת הנה ואחת הנה. ומצות המזוזה היא עצמה גם זאת הכוונה. ליחד השם כשנצא מתרענא. לכן אמרתי לצרף לזה קצת סודות וקבלה. במצות המזוזה המיוחדת לעם סגולה. ואגב גררה דברי מוסר והתעוררות גדולה. מספר הקדוש קנ"ה. וגם מאמרי הזוהר בחכמה ובמדע ובינה וכן יראוה ישרים ויעלוזו. וילמדו בני ישראל כל הירא וחרד לדבר ה' וחפץ במצותיו באמונה. לעשותה גם על פי זאת הכוונה הנכונה. ובעבורה נבוא לציון עיר הקדש ברננה) (שנאמר למען ירבו וגו'). וזהו לשון ספר הקדוש קנ"ה. וגם דע לך בני כי רגלי המזוזה הם נצח והוד הם באסקופה היא כנ"י אסקופה לששת ימי בראשית והמזוזה בה קבועים. ועל שהיא דוגמת המזוזות הרוחניות הם חכמה ובינה. וכתר המשקוף. והמשקוף לא ישבות מהם ע"כ מצות עשה שלא הזמן גרמא ונשים חייבות. ולכן אורך ימים בימינה הוא נצח. ועושר וכבוד בשמאלה הוא הוד ועטרת עליה יומם ולילה. על כן אורך ימים שכרה. ואף על פי שהיא באסקופה שמוה לראש לעולם הגלגלים ולעולם הגשמי. הוא שנאמר היתה לראש פינה. ועל שהמזוזות הם הנצח והוד (פי' שהם מזוזות למלכות שנקרא בית והיינו מזוזות ביתך) ע"כ המבטל מצות מזוזה עובר בב' עשה אמר ליה ר' מה פירוש מזוזת א"ל ז"זמו"ת. אל"ר כתיב מזוזות וכתיב מזוזת למה שינה. אל"ב שמע הוא החסד הו"יו עם החסד. והיה אם שמוע הוא פחד. הו' ומשך הו' הוא עמו. כי הוא יונק מכאן ומכאן וע"כ נקרא שלום. ונקרא דבר לפניו ילך דבר א"ל מאי מזו"זת א"ל מלאם זי"ן זי"ן וא"ו ת"יו אל"ב מה ראית בנעלם שלו. אל"ר התבשר כי יעקב הוא טמון במזוזות להעמידם בארץ. אל"ב אני ראיתי ז"פ יהו"ה טמונים במזוזה ויורדים בארץ. אל"ר נעלם מזוזות עולה יעקב. ויעקב ז"פ יהו"ה ר"ל בהיות המזוזה כתובה ומונחת בפתח אז ישראל מברכת את הארץ בז' יהו"ה. אל"ר לא ראית מה עשה יעקב היה שמו תם. ויעקב איש תם ונתיירא מהפוך ת"ם ושם זו"זו באמצע זהו שם יהו"ה להחזיקו. זהו תתן אמת ליעקב שאלף של אמת מצטייר יו"י הוא יהו"ה אל"ר למה יא אותיות בב' מזוזו"ת מזזות א"ל א"י א"ל מאי א"י א"ל א"ת י"ם באת בש. א"י בא"ת ב"ש הוא ת"ם. א"לר מאי מחזיקו. א"ל עשר שמות הנזכרות בפרשה של

מזוזה. אל"ר הישר בעיני ה' לכתוב שד"י מבחוץ. א"ל אין ה"נ שהרי כתוב יושב בסתר עליון בצל שד"י יתלונן. וראה בני באמת שעשרה צוויין צוה הקב"ה בפרשיות של מזוזה ואלו הן ואהבת את ה' אלהיך. בכל לבבך ובכל נפשך. ובכל מאודך. והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך. ושננתם לבניך. ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך. וקשרתם לאות על ידיך. והיו לטוטפת בין עיניך. וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך. והנם הצווים האלה הם עשר כנגד עשר מכות במצרים הריקים מכל אלו. זכאין אתם ישראל שאתם משלימים בכל יום פעמים שם הקדש. אוי לכם עמי הארצות שאין מתייחד שם בפיכם בכוונה כל ימיכם. מי גרם לכם חסרון ידיעתכם (ע"כ לשון ספר הקדוש קנה. ואחרי כל ההגהות עד הנה. בלי ספק גם את זה תבין דבר מתוך דבר בחכמה ובמדע ובינה. מבלי ביאור וההג"ה ושלא להאריך עוד הכוונה באמת ואמונה וז"ל ספר הזוהר פ' ואתחנן עמוד תק"ג פקודא למקבע בר נש מזוזה לתרעיה למיהוי כל בר נש נטיר מעם קודשא בריך הוא כד נפיק וכד עייל. ורזא ה' ישמור צאתך ובואך מעתה ועד עולם. בגין ורזא דמזוזה איהו קאים תדיר לפתחא איהו פתחא דלעילא. ודא איהו דרגא דאקרי שומר. לאשתכחא דלאו לבר נש נטירו בר דקב"ה דאיהו נטיר תדיר וקאים לפתחא ובר נש לגו. ותו דלא ינשי בר נש דוכרנא דק"בה לעלמין ודא איהו מגוונא דציצית כד"א וראיתם אותו וזכרתם את וגו'. כיון דחמי בר נש להאי דוכרנא אדכר בגרמיה למעבד פקודא דמריה. ורזא דמהימנותא מזוזת כללא דכר ונוקבא בחדא. בספרא דשלמה סמיך לפתחא לקבל תרין דרגין אזדמן חד שידא ודא איהו אית ליה רשו לחבלא. ואיהו קאים לסטר שמאלא. זקיף בר נש עינוי וחמי ליה לרזא דשמא דמריה ואדכר ליה ולא יכול ליה לאבאשא. ואי תימא אי הכי נפיק בר נש מתרעיה לבר הא ההוא שידא קאים לימניה ומזוזה משמאליה. והיאך נטיר בר נש אי היה מארי לשמאליה אלא כלא במה דעבד קב"ה כל מלה ומלה אתמשך בתר זיניה. בבר נש קיימין תדיר דרגין כגוונא דאחד מימינא וחד משמאלא ההוא דימינא אקרי יצר טוב וההוא דשמאלא אקרי יצר הרע. כיון דנפק בר נש מתרעא דביתא ההוא שידא זקיף עינוי וחמי ליצר הרע ושארי לשמאלא אתמשך ההוא סטרא ואתעדי מימינא. ובההוא סטרא קאים שמא דמריה ולא יכיל לקרבא ליה לאבאשא ונפק בר נש ואשתזיב מניה כד עייל הא שמא קדישא לימיניה קאים ולא יכול לקטרגא בהדיה. וע"ד אצטריך בר נש דלא יעביד טנופא ולכלוכ' בתרעא ולא יושיד מיין עכורין. חד דלא יעביד קלנא לגבי שמא דמריה וחד דאית להו רשו להוו' מחבלא לחבלא ובג"כ יזדהר בר נש מהאי ויזדהר בר נש ולא ימנע מתרעא דביתא שמא דמאריה. וכד בר נש אתקין מזוזה לפתחיה כד עייל ההוו' י"ה וההוו'

שידא בעל כרחייהו נטרי ליה ואמרי זה השער לה' צדיקים יבואו בו. וכד לא קאים לפתחיה דבר נש יצר הרע וההוא שידא מתקנן כחדא. שוו ידייהו על רישיה בזמנא דעייל פתחי ואמרי ווי ליה לפלניא דהא נפק מרשותא דמריה מההוא זמנא קאים בלא נטירו דלית מאן דנטיר עליה רחמנא לישז"בן. אמר ר' אבא כתיב ה' ישמור צאתך ובאך מעתה ועד עולם. ישמור צאתך תינח. אלא ובואך מאי קא מיירי דהא מאן דעאל לביתה לא מסתפי. אלא האי בר נש' דשוי רשימא קדישא לביתיה במילין דשמא עילאה האי אתנטיר מכלא. כד נפיק ההוא דמדוריה לתרעא' דביתיה זקיף וחמי רשימ' קדישא ועיין בפתחיה. כד נפיק בר נש הוא אוזיף ליה ונטיר ליה כד עייל לביתיה הוא אכריז קמיה אזדהרו ביקרא דדיוקנא דמלכא קדישא וכל דא בגין דההו' רשימו קדיש' דאתרשים בתרעיה ולא די ליה לבר נש דאתנטר אלא דכתי' ה' ישמור צאתך ובאך מעתה ועד עולם. קב"ה נטיר ליה כד עייל וכד נפיק זכאין אינון ישראל בהאי עלמ' ובעלמ' דאתי. ת"ח האי רוחא בישא דשארי בין תרעי ווי ליה לבר נש דלא ידע לאזדהרא מניה ולא רשים לפתחא דבית' שמא עילאה קדיש' דישתכח עמיה. דהא אית ליה תלת מאה ושתין וחמש שמשין בישין מקטרגין וכל חד משמש יומיה וכלהו משתכחי עמיה כל יומא שתא ומקטרגי ביה לעילא ותתא וכלהו משתכחי ביה ביומ' ובלילא ביממא לקטרג' לי'. בלילא לצערא לי' בחלמיה. כד נפיק לקטרג' לי' כד עאל שווין ידייהו עליה דכתפי ואמרין ליה ווי לי' לפלניא דנפיק מרשות דמריה ווי לי' לפלניא בהאי עלמ' ובעלמ' דאתי בגין כך בעאן בני מהימנות' למהוי רשימין בכלא למהוי רשימין ברשימא דמאריהון לאזדעזעא כל סטרין דזינין בישין למהוי קטירין בהאי עלמא ובעלמא דאתי זכאה חולקהון דישראל עלייהו כתיב ועמך כלם צדיקים לעולם ירשו ארץ וגו':

ועתה אבוא להאיר אותך כאן בקריאת שם הנכבד והנורא בשם אדנ"י ולא כאותיותיו כמו שכתוב יהו"ה. ולהראות מופת חותך מחייב הביטול לאותם שטועים טעות בתוך טעות. וקוראים האלף של קריאת שם הויה בלשון (אדני) בסגול או בצירי דרך החוטם כמנהג קריאתם כל שוא בטעות. כי המדקדקים על פי המסורת נתנו מופת חותך שאין לשוא הגיון אחד מיוחד כלל. כי אם על פי האותיות הבאות לאחריו הוא נהגה. והמופת הוא מבלתי יכולת לו לעשות תיבה לבדו. כמו שעושות שאר כל הנקודות כמו (כה כי אז אל בין הוא די כל גם אד) ודומיהן ועוד מבלי בא עמו שום טעם מן הטעמים לא מן המלכים ולא מן המשרתים. זולת הגעי"א שהן פ"ד כמניין געי"א שהקורא גועה בו להעמידו ולמושכו ולהרחיבו. ואם היתה קריאתו והגיונו דרך החוטם. כמו שקוראים אותו הטועים. כל שכן שהיה לו לעשות תיבה לבדו. שהרי בקריאתם אותו דרך החוטם

הוא מורחב ומועמד יותר מהסגול והצירי. וגם לא היה צריך לשנות הנקוד בהפסק משוא לצירי. או לסגול מצירי. כמו (הטיבו כל אשר דברו ומכל הסגול כמו מצאתי (חן בעיניך אני ועמך) הזקף ב"ך והמ"ם בשוא. אבל באמת ובצדק שהסכימו בה כל המדקדקים האמיתיים שקריאת השוא היא על ג' דרכים ואלה הם:

הדרך הראשון אם תהיה אחריו אחת מאותיות של אחע"ה קריאתו נוטה כקריאת אותו האות כמו (ואת) הארץ. האל"ף בצירי. גם השוא היא נקראת קצת לצירי אלא שהו' נחטף מבלי האריך בו כלל. קחי יהי אור. הקוף והיו"ד בחירק כמו החי"ת וה"ה הבא מיד אחריהם (וחושר לעולם) הוי"ו והלמ"ד בחולם כמו החי"ת והעי"ן. וכן בכל שוא הבא לפני אותיות אחע"ה ואם יבוא אצל השוא הזה געי"א שהוא מתג הבא אצל אות שואית שבראש התיבה לימין השוא. אז תרחיבהו הגעי"א וקורין אותו כקריאת תנועות אות הגרון ממש. כי געי"א הוא מלשון כי יגעה שור כי בכל מקום שימצא צריך הקורא להרחיב ולמשוך בקול ארוך ולא בחטיפה. כמו (ואם יותר ואת הקדשים.) הווין נקראת בחירק ובסגול ממש. ואף בלא קודם אותיות אחע"ה. אם השוא בגעי"א כמו השיבנו אליך (ונשובה וכן דבר בליעל קורין ונשובה דבר) אבל לפי קריאת האשכנזים קורין אותו ונוטה לקריאת שוא דרך החוטם והדרך השני אם יבא אחריה יו"ד קריאתה נוטה לחירק. אע"פ שתהיה היו"ד נקודה באחת מן התנועות האחרות כמו (ביד אשה וכמו ויעקב ויוסף וידעו ודומיהן. בכל קריאת השוא נוטה לחירק קצת. ואם אצל השוא געיא אז קריאתו בבירור כקריאת החירק (כמו ביד משה ואהרן. קורין אותו (ביד וידעו). אך אם היו"ד שאחריו בחירק אז קריאת השוא שלפני היו"ד בפתח בחטיפה. וכמו וישראל (אהב). אעפ"י שהשוא בגעיא אין קורין אותו בחירק. ואם ישתתף עם השוא שלפני היו"ד סגול או פתח אינו נקרא כי עם בסגול ובפתח כמו (היו היו היו) ובכל השנוים של הקריאה של הנקודות שמשתנים בקריאתם לפעמים בכמה דרכים. אנשי טבריא הם צחי לשון ובקיאים בלה"ק מכל העבריים שבשאר הארצות. (והדרך השלישי אם יהיו אחריה שאר אותיות שאינן אחע"ה. או יו"ד קורין אותה כמו שקוראין הספרדים והלועזים שהוא נוטה לפתח כמו (ברכה צדקה) ואם תאמר הנה (אביר אדני) אפילו אם לא היה אצלם פתח היה משפט השואין לקרותן בפתח. וי"ל לפי שיתחלף השתוף אפי' בתיב' אחת. דרך משל (אנוש) האל"ף בחטף סגול אנשים בחטף פתח. וכן (אדום אדוהי את היי היה) אתם לעם על כן הוצרך הביאור בכל ואין כאן מקום ועת וזמן להאריך ולבאר הכל. ובחיבורי דקד"ק יצחק הבאתי מכללי דקדוק חמי ז"ל שאותיות אחע"ה כשהם באמצע התיבה בשוא פשוט. הן נחלקות לארבע חלוקות. האחת שהן נרחבות ומרחיבות והשנית

לא נרחבות ולא מרחיבות. והשלישית נרחבות ולא מרחיבות. והרביעית מרחיבות ולא נרחבות:

הא כמו (יעבור. יחנו. יהליך. יאריך). שמשפטו כמו (ישמור יבנו יגדיל). אלא שנרחבו והרחיבו את שלפניהם גם כן. והב' כמו (יחיה יחיה) לא נרחבו ולא הרחיבו. והג' כמו (ויחר ויחן) שמשפטן כמו (ויפן ויבן) אלא שנרחבו ולא הרחיבו. והד' כמו (יהגה) לא תחמוד (נעברה נא) את שלפניהם הרחיבו. והן עצמן לא נרחבו. ואותיות אחע"ה כשהן נרחבות ומרחיבות תהיינה נקודותיהן שוות כמו לאנוש. (יעמד חי. אעשה) לאנשים. (פעלו אהלו) חוץ ממלת (בעלי) שהבית בפתח והעין בחטף סגול. וחוץ המלת (ותהלך). ומלת (נאצו. שחרו) וזולתן מבנין (פועל). וא"כ לפי קריאתם בא השוא דרך החוטם. בלא ריח וטעם היה משפט האות המשמשת לבוא בצירי כמו שהוא במדת אלקים. שאותיותיו בלב הבאות עליו נקודות בצירי. כמו ואלקים באלקים לאלקים באלקים כן יהיה משפטו בהשם כשבא עליו בוכל. ויצטרך להנקד ג"כ וה' כה' לה' בה' ואמרו במסורה כל ל' אדנות עם בוכ"ל לא מפום אלף בר מן ז' וסימניהם נמסר בתילים סימן קל"ז וע"ש ושנים מהן בתורה א' חטאו משקה מלך מצרים והאופה (לאדוניהם). והב' הוא (ואדוני האדונים) ואם היה כדבריהם הטועים טעות בתוך טעות היו אותיות בוכ"ל נקוד בצירי. לו חכמו ישכילו זאת. אבל באמת שהם טועים עוד טעות שלישית ויקראו גם השוא המשותף כאלו הוא פשוט. ויקראו על פי דרכם בסגול או בצירי דרך החוטם. ואין ספק שאין הליכת קרי בתורת אשם גדולה מזו. שלא שתפו עמו הנקודה אלא בשביל לבאר קריאתו אם קמץ קמץ ואם פתח פתח ואם סגול סגול. והבורא ברוך הוא בחפצו להצדיק בריותיו ולהקל מעליהם משא וטורח מוצאם. שינה סדר הניקוד באותיות אחע"ה ובנלוות אליהם. והם בטעותם החטאים בנפשותם. לא ישמעו לקול המורה אותם. עכ"ל חמי ז"ל. ולמען השכילך וללמדך פסוק שמ"ע ישרא"ל יהו"ה אלהינו יהו"ה אחד שהוא יחוד השם יתברך באמת באותיות ובנקודות ובטעמים ובקריאתם ובכתיבתם בצרק ובמשפט ואמת י הארכתי בכל אלה. לכבוד ה' ולתפארת. ואף שכבר גם חברתיו והאהכתי בזה בחיבורי רקדק יצחק שקראתי על שם חמי ז"ל הנעלה העלה למעלה:

תם ונשלם: